

Svetlo nádeje

Daniel Zajac

Úvod

Bibliu čítaj, ver jej a ži podľa nej!

V ľudských dejinách boli mnohé a dlhé obdobia, keď pod hrozbou trestu bolo zakázané vlastniť Bibliu alebo v nej čítať. Kresťania neraz riskovali ohrozenie svojho života a išli mnoho kilometrov, len aby nejaký čas mohli čítať v niektorom z toho mála exemplárov, ktoré tam existovali.

Ďakuj Bohu, že žiješ v časoch, keď si môžeš slobodne čítať Bibliu. Čo všetko by za to dali tvoji predchodcovia, ktorým to nebolo umožnené. Nechaj si presvecovať svetlom Biblie cesty a chodníky, po ktorých kráčaš, aby si nezblúdil, ale šťastne došiel do cieľa.

Zastav sa a spýtaj sa sám seba, či to, čo práve teraz robíš, nebudeš neskôr ľutovať. Tvoj život sa vždy odohráva smerom dopredu; nikdy sa neodohráva pospiatky.

Možno patríš medzi takých, ktorí ešte stále svoj život nevložili do Kristových rúk. Možno si to neurobil práve preto, lebo tvoja situácia je taká, že nevieš čo si máš počítať. Keď je ti ťažko, spomeň si, že to nie je o prekážkach, ktorým sa musíš vyhýbať, ale o Bohu, ktorého získaš, ktorý je tvojou nebeskou odmenou, pre ktorú utekáš tento náročný a ťažký beh svojho života.

Pozdvihni svoju hlavu a hľad' vpred na nášho Pána Ježiša! Uvidíš pred sebou jasný cieľ a nebeskú cenu. Tou cenou aj odmenou je sám Boh. Víťazom je každý, kto dobehne do cieľa.

Sú štyri veci, ktoré
nevrátiš späť:

-**KAMEŇ**, ktorý si
hodil

-**SLOVO**, ktoré si
povedal

-**PRÍLEŽITOSŤ**,
ktorú si prepásol

-**A ČAS**, ktorý si
premrhal

Svetlo do temnoty

„V deň, keď som volal, vyslyšal si ma, dodal si odvahy a sily mojej duši.“ (Žalm 138,3)

Počas druhej svetovej vojny počas náletov úplne rozbombardovali jednu malú dedinku. Neobišlo to ani kostol. Socha Krista vedľa kostola prišla o ruky aj nohy. Po vojne sa obyvatelia dedinky vrátili, domy aj kostol obnovili, len sochu sa rozhodli nechať tak. Na jej stojan pripevnili tabuľku s týmto textom: „Už nemám ruky ani nohy. Odteraz buďte vy mojimi rukami i nohami a prinášajte tak úľavu a uzdravenie zranenému svetu.“

A tento odkaz platí aj pre nás. My – kresťania, máme byť Ježišovými rukami a nohami v dnešnom svete. Spolieha na nás, posilňuje nás na ceste skúšok a bolesti, ktoré nevyhnutne prichádzajú do našich životov. A keď prichádzame k druhým, a pomáhame im, oni začujú Ježišovo volanie: „Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!“ (Matúš 11,28) V takýchto okamihoch sa naša pomoc stáva takmer hmatateľným sprítomnením starostlivého, milujúceho a ochraňujúceho Ježiša.

Ak sme ochotní robiť malé veci pre ľudí, môžeme robiť veľké veci pre Pána.

Obklopuje ma Tvoja útecha v čase smútku, milujúci Pane Ježišu, dáva mojej temnote svetlo a nádej. Amen

Chváľ Boha v každej chvíli!

„V mojich ústach bude ustavične jeho chvála.“ (Žalm 34, 2)

Môžeš chváliť Boha príliš málo, ale nikdy Ho nemôžeš chváliť príliš veľa. Dávid napísal: „Od východu slnka až po západ chválené buď meno Pána.“ (Žalm 113, 3) „Sedemkrát za deň ťa chválím ...“ (Žalm 119, 164) „V mojich ústach bude ustavične jeho chvála.“ (Žalm 34, 2) Keď si premožený okolnosťami, posledné, čo by si chcel robiť, je chváliť Boha. Je to ale to prvé, čo by si mal vtedy urobiť, pretože chvála odpúta tvoju pozornosť od seba samého a pritiahne ťa k zázračnej Božej moci.

Jozafat čelil armáde, ktorú nemal šancu poraziť. Ale keď začal chváliť Boha, jeho nepriatelia sa zničili navzájom a on sa na to len s úžasom prizeral. Keď Pavol a Sílus chválili Boha vo väzení, ich okovy sa rozbili a dvere otvorili. Je normálne zamerať sa na problém a zabudnúť chváliť Boha, ale chvála problémy rieši. Peter napísal: „...aby vám vaša vyskúšaná viera, omnoho vzácnejšia ako pomínutelné zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa zjaví Ježiš Kristus.“ (1.Petra 1,7)

Začni uznávať moc chvály a rozhodni sa, že budeš Boha vyvyšovať bez ohľadu na to, ako sa cítiš. Možno máš strach a bojíš sa toho čo príde, chcem ťa však povzbudiť – chváľ Pána bez ohľadu na okolnosti a miesto kde sa nachádzaš. Chvála ťa privádza do Božej prítomnosti a stavia ťa do Božej priazne a požehnania. Možno si hovoríš, že nerozumieš tomu, ako chvála funguje. Nerieš to, proste CHVÁĽ Boha a uvidíš výsledky!

Reagujme na Božiu kráľovskú hodnosť. Uctievajme Ho!

Hoden si, Pane a Bože náš, prijať slávu, česť a moc, lebo Ty si stvoril všetky veci. Z Tvojej vôle boli a sú stvorené. Amen

Nedaj sa pocitmi oklamať

**„Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život.“
(Príslovia 4,23)**

Jeden kresťanský spisovateľ píše: „Po mnoho rokov som žil podľa svojich pocitov. Bolo to akoby som jazdil na tobogane, jeden deň som sa smial a cítil sa dobre, druhý deň som plakal a ľutoval sa. Bol som mučený a kontrolovaný. Potreboval som citovú zrelosť, ale potreboval som Boha k tomu, aby som ju dosiahol. Je ľahké dostať sa do pasce, ak dôverujete svojim nestálym pocitom viac než tomu, čo Boh hovorí vo svojom Slove. A bude to vyžadovať neustále rokovania vašej viery, aby ste sa rozhodli pre to, že budete robiť veci Jeho spôsobom radšej ako svojim vlastným. Ale keď to urobíte, zistíte, že život je radostnejší, keď ho žijete podľa Božieho plánu.“

Rovnako tak ako nevpustíte do vnútra každého, kto zaklope na vaše dvere, a nedovolíte, aby sa u vás doma usadil, práve tak nepúšťajte ani každú emóciu, ktorá sa vynorí, aby diktovala smer, kadiaľ v tom dni pôjdete, ani aby diktovala vaše reakcie. Biblia hovorí: „Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život“. (Príslovia 4,23) Ak niečo nesúhlasí s Božím slovom, nepremýšľajte o tom. Pavol hovorí: „Žijeme predsa z viery, nie z toho, čo vidíme“. (2. Korintským 5,7) Po ukrižovaní dvaja učeníci išli po ceste do Emauz a pripojil sa k nim aj Ježiš a šiel s nimi. Ale oni Ho nepoznali. Nepoznali toho, ktorého nasledovali tri roky, pretože „... sa zjavil v inej podobe“. (Marek 16,12)

Náš Boh je Bohom viery a koná spôsobmi, ktoré môžeme rozoznať vierou a nie pocitmi.

Bože, stráž naše srdcia, aby sme sa nenechali oklamať našimi pocitmi. Upevňuj nás vo viere, aby sme Ťa dokázali spoznať v Slove, ktoré si nám zanechal. Nech je náš život radostnejší a prežitý podľa Tvojho Božieho plánu. Amen

Uchop ruku, ktorá zachraňuje!

**„Pozri, Hospodinova ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a jeho ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo.“
(Izaiáš 59,1)**

Istý človek si spomína na príhodu, ktorá sa mu stala v autoškole. Inštruktor ho viedol do stredu mesta, kde bola veľmi hustá premávka. Oni šli v stredovom pruhu trojprúdovej cesty. Všetky pruhy boli plné. Vytvorila sa zápcha. Keď sa rozsvietila zelená na semafore, všetky auta na ľavo aj na pravo sa pohli. Oni potrebovali zmeniť pruh a zabočiť v pravo. Žiak autoškoly mal otočiť volantom, ale zrazu už nemohol - bol vystresovaný, úplne v koncoch. A zrazu nejaká ruka sprava, chytila volant. Bola to ruka inštruktora a ten bez váhania previedol auto medzi nahromadenými vozidlami. Záchranná, spoľahlivá ruka!

Nezažil si už podobnú situáciu vo svojom živote? Nezažil si chvíle, keď sa ti zdalo, že si už úplne v koncoch? Nebol si nikdy zovretý vo svojich problémoch a nevedel kade a kam ísť?

Určite si to už zažil a ja tiež. Ale práve vtedy vo chvíli keď nevieme kedy a kam, nám zostáva iba zúfale volanie a vyznanie nášmu Pánovi: „Pane, pomôž mi, ja už nevládzem!“

A potom príde Pánova ruka, ktorá „nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať“. Ruka, ktorá je absolútne spoľahlivá a ktorá ma pevne drží a pomáha mi. Bez nej by sme tieto ťažké životné situácie iba ťažko zvládli.

Aby sme mohli zakúšať Božiu silu, musíme si priznať vlastnú slabosť.

Pane, Tvoja ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a Tvoje ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo naše zúfale volanie. Ďakujeme Ti za pomoc, že v každej životnej situácii sa môžeme na Teba spoľahnúť. Amen

Upri svoj zrak na Ježiša!

„Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži, pohrdol potupou a teraz sedí po pravici Božieho trónu.“ (Židom 12,2)

Cítiš sa nepochopený? Nie si sám! Tým najmenej pochopeným človekom, ktorý kedy žil na zemi, bol Ježiš. Kritici vtipkovali o Jeho narodení, diskutovali o Jeho božskom pôvode, opovrhovali Jeho zámermi a opovrhovali Jeho učením. Boli podozrievaví voči Jeho motívom, kritickí voči Jeho metódam a rozzúrení Jeho posolstvom. Nakoniec Ho poslali na smrť na kríži!

On „do svojho vlastného prišiel, ale jeho vlastní ho neprijali“. (Ján 1, 11) Všade sa stretával s nepochopením a odmietnutím. Ale napriek tomu vytrval. A vďaka Jeho milosti môžeš aj ty vytrvať!

Písmo hovorí: „...odhodme všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva a vytrvajte v behu, ktorý máme pred sebou. Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži, pohrdol potupou a teraz sedí na pravici Božieho trónu. Myslite na toho, ktorý zniesol od hriešnikov voči sebe také protirečenie, aby ste nechabovali a neklesali na duchu.“ (Židom 12,1-3)

Prekážky sú a budú súčasťou tvojej životnej púte. Nestrácaj odvahu a upri svoj zrak na Ježiša! Od Neho budeš prijímať silu na každý nový deň.

Aj keď teraz kráčame cestou po púšti, no na konci nášho putovania je Božia záhrada.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že si prišiel na svet nie preto, aby si ho zahubil, ale aby si spasil hriešnikov. Daj nám vidieť, že na konci nášho putovania s Tebou je Božia záhrada. Amen

Pokoj prichádza skrze odpustenie

„...odpúšťajte všetko, čo proti niekomu máte, aby aj vám váš Otec na nebesiach odpustil vaše previnenia.“ (Marek 11,25)

Jedného večera potom, čo Corrie Ten Boom kázala o odpustení, spoznala v mužovi, ktorý k nej pristúpil, bývalého strážcu z nacistického väzenského tábora Ravensbrück, kde bola mučená a kde jej sestra Betsie zomrela od hladu. Keď ju tento muž požiadal, aby mu odpustila, Corrie premýšľala o Betsie a cítila, že to nie je schopná urobiť. Avšak vedela, že musí, inak by všetko, o čom kázala, stratilo význam a tak povedala Bohu: „Ja môžem natiehnúť ruku, toľko môžem urobiť, ale ty mi musíš dať k tomu silu.“ Keď uchočila mužovu ruku, cítila, ako Božia moc skrze ňu prúdi a dáva jej silu z celého srdca povedať: „Odpúšťam ti, brat môj.“ Corrie nikdy neprežila Božiu lásku tak intenzívne ako v tento večer. Aj keď bola kruto mučená, dovolila Bohu, aby ju uzdravil a potom mohla ísť ďalej a pomáhať v tom aj druhým.

Možno aj v tvojom živote je človek, ktorý ti ublížil a ktorému nedokážeš odpustiť. Pros Ježiša Krista, aby uzdravil tvoje zranené srdce svojou láskou a dal ti silu, aby si aj ty dokázal odpustiť. Až potom ti môže Otec, ktorý je na nebesiach odpustiť tvoje previnenia.

Odpustenie je tá jediná cesta, ako získať pokoj!

Nebeský Otče, skrze Ježiša Krista si nám odpustil naše viny. Prosíme, daj nám silu, aby sme aj my v Ježišovi Kristovi dokázali odpustiť svojim vinníkom. Amen

Aké sú tvoje výhovorky?

„Keby som nebol prišiel a nebol im hovoril, nemali by hriech, ale teraz nemajú výhovorku pre svoj hriech.“ (Ján 15,22)

Francúzsky spisovateľ Francois de la Rochefoucauld prehlásil: „Takmer všetky naše chyby sú ospravedlniteľné viac než metódy, akými sa ich snažíme skryť.“

Možno ste si niekedy všimli, že ľudia s najslabším charakterom majú tendenciu obviňovať okolnosti. Veľa hovoria o svojom chudobnom detstve, finančných ťažkostiach a neláskavosti ostatných alebo ďalších okolnostiach, ktoré z nich urobili obeť. Okolnosti môžu byť mimo vašu kontrolu, ale charakter nie.

Svoj charakter nemôžeme zvädzať na okolnosti o nič viac, než môžeme obviňovať zrkadlo za to, ako vyzeráme. Rozvoj charakteru je vždy osobnou voľbou každého človeka.

Každý z nás by si mal urobiť chvíľku a napísať si momenty, kedy sme čelili pokušeniu. Vedľa každej situácie by sme si mali poznačiť svoju reakciu: útek, výhovorky, kapitulácie, vyhýbanie, vytrvalosť či víťazstvo. Ukáže nám to naše problémové oblasti. Potom by sme sa mali zamyslieť nad tým, ako to môžeme zlepšiť. Ak je tam veľa vecí, spôsobených okolnosťami, ktoré sú mimo našu kontrolu, tak je najvyšší čas zmeniť to.

Nevyhovárj sa na okolnosti! Urob rozhodnutie k získaniu väčšej kontroly nad svojím životom.

Pane, otvor mi oči, aby som videl veci, ktoré nie sú v mojom živote v poriadku. Prosím, pomôž mi získať väčšiu kontrolu nad tým, čo ma vzdialuje od Teba. Sám to nedokážem, ale všetko dávam do Tvojich rúk, aby som namiesto výhovoriek prečo to tak robím, mohol prijať riešenia, ktoré mi pomôžu žiť podľa Tvojej vôle. Amen

**To, že vieš
čo je správne,
neznamená mnoho,
pokiaľ to správne
nezačneš robiť.**

Neposmievaj sa slabým!

„Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych, a čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil mocných;“ (1. Korint'anom 1,27)

Dospievajúci mladí ľudia majú sklon vybrať si nejakého nešťastného vrstovníka a posmievať sa mu. Tak to bolo aj na jednom kresťanskom kempe. Bol tam Billy, trinásťročný chlapec, ktorý zle chodil a hovoril. Keď dostali chalani z jeho chatky za úlohu viesť zhromaždenia, odhlasovali si Billyho ako svojho hovorcu. Nezdalo sa, že by mu to nejako vadilo. Uprostred posmeškov prišiel ku kazateľnici a po dlhej dobe vykoktal: „Ježiš ma ... miluje ... a ... ja ... milujem ... Ježiša.“

Nasledovalo ohromené ticho, a bolo vidieť chlapcov, ktorí sa mu posmievali, ako im stekajú slzy po tvári. Keď tento postihnutý chlapec prehovoril o svojej láske ku Kristovi, všetko sa zmenilo. „Čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil“, aby zahanbil tých, ktorí sa cítili byť mocnými a ktorí sa posmievali.

Možno aj ty máš vo svojom okolí Billyho, ktorému sa každý posmieva, ale nezabúdaj čo Biblia hovorí: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti“. (2. Korintským 12, 9)

Ak sa cítiš mocný, neposmievaj sa slabým, aby si nebol aj ty zahanbený.

Pane Ježišu, Ty si neprišiel na svet kvôli silným, dokonalým a spravodlivým. Ty si prišiel zachrániť to, čo by bolo zahynulo. Prišiel si, aby zahanbil múdrych, a to čo je pre svet slabé, to si vyvolil, aby si zahanbil mocných. Amen

Veríš v zázraky?

„Veď on svojim anjelom prikáže, aby ťa chránili na všetkých твоjich cestách.“ (Žalm 91,11)

Veríš v zázraky? Ak nie, alebo si na pochybách, tak si prečítaj tento príbeh: Svokra manželky Steva Andersona ochorela na rakovinu a jeho manželka za ňou odletela. Steve chcel ísť za ňou tiež, ale nemali dosť peňazí. A tak sa modlil a odpoveď prišla, keď sa mu ponúkol jeho priateľ Joe, že ho tam dopraví vo svojom dvojmiestnom lietadle Cessna. Keď sa blížili k cieľu, dostali sa do hustej hmly a z kontrolnej veže dostali správu, že je letisko uzavreté. Navigátor im odporučil, aby sa vrátili späť, ale dochádzalo im palivo, a tak sa Steve znova modlil k Pánovi a prosil Ho o pomoc. Nakoniec sa ozval hlas: „Dobre, personál sa pripravuje na vaše núdzové pristátie.“ Keď klesali, zakričal navigátor: „Hore! Hore!“ Hmla sa pretrhla a oni videli, že miesto nad letiskom sa ocitli nad rušnou diaľnicou a práve sa tesne vyhli nadjazdu! Navigátor pokračoval: „Počúvajte ma a ja vás dostanem nadol“, pokojným hlasom im dával inštrukcie, kým bezpečne nepristáli. Joe si vzal vysielaciu a ďakoval kontrolnej veži: „Bez vás by sme to nikdy nedokázali. Vďaka, zachránili ste nám život.“ Navigátor odpovedal: „O čom to hovoríte? Stratili sme s vami kontakt hneď potom, čo sme vám povedali, aby ste sa vrátili. Vyrazili ste nám dych, keď ste sa zrazu vynorili z mrakov nad dráhou a bez problémov pristáli!“

Bol toto zázrak? Keď nie navigátor, kto im teda dával inštrukcie? Nie je na to žiadne prirodzené vysvetlenie. V Písme je napísané: „On svojim anjelom vydal príkaz o tebe, aby ťa chránili na všetkých твоjich cestách.“ (Žalm 91,11) Steve Anderson týmto slovám verí a dodal: „Verím, že Boh poslal anjela, aby sme bezpečne dorazili k cieľu.“

Ver a Boh to isté urobí aj pre teba, ak sa na Neho budeš s dôverou obracať!

Pane Ježišu, Ty si povedal: Proste a dostanete! Ja verím Tvojím slovám, volám k Tebe a prosím Ťa o pomoc do každej jednej životnej situácie. Amen

Všetko je dar

**„Hospodin je moja sila a môj štít. Moje srdce mu dôveruje. Dostalo sa mi pomoci a srdce mi zaplesalo. Vďačne ho oslavujem piesňou.“
(Žalm 28,7)**

Dr. Amedeo Capetti, špecialista na infekčné choroby z nemocnice v Miláne, bol v prvej línii boja s koronavírusom. Napísal list do redakcie denníka Il Foglio. Popisuje v ňom s čím sa stretáva pri práci v centre súčasnej pandémie. Poukazuje na fenomén, ktorý často vidia lekári u ľudí, ktorí unikli hrozbe smrti. Otvoria sa im oči a uvedomia si, že nič nesmú považovať za samozrejmosť.

„To znamená – všetko je dar: ráno vstať, pozdraviť svojich milovaných, každá jedna chvíľa dňa,“ píše lekár a dodáva: „Dar tohto nového sebauvedomenia mení všetko, čo robíme, vytvára údiv a priateľstvo a tiež osobitnú blízkosť voči tým, čo trpia.“

„Pozeráme sa na seba a hovoríme: Dnes sa nemôžeme objasť, ale úsmev vie vyjadriť ešte oveľa viac než objatie. Toto poznanie nám umožňuje zdieľať drámu choroby spolu s pacientom.“

Viroológ opisuje, ako ho jeho kolegovia po úplne prvýkrát požiadali, aby sa modlil aj za ich pacientov. „A je to nákazlivé,“ dodáva Capetti. Povedal, ako mu volala žena z mesta Crema, aby zistila, ako sa má jej stará mama, ktorú hospitalizovali s vážnymi ťažkosťami. Porozprávala mu aj o svojej druhej starej mame, ktorá zomrela na COVID-19 a o svojej mame napojenej na prístrojoch a nakoniec dodala: „Viete, pán doktor, na začiatku som sa modlila, ale už som prestala.“ A on jej odvetil: „Rozumiem Vám. Nebojte sa. Ja sa za ňu pomodlím.“ Keď to počula, otrasená mu povedala: „Pán doktor, ak sa pomodlíte Vy, pomodlím sa aj ja.“ A tak sa spolu sa modlia aj za jeho mamu. A dodáva: „Všetko toto predstavuje poklad a milosť. Ak by si to uvedomilo viac ľudí, mohla by táto situácia podľa mňa priniesť spoločnosti ohromné hodnoty.“

Drahý Bože, ďakujeme Ti za každý nový deň, ktorý môžeme z Tvojej milosti prežiť. Viedie nás to k uvedomeniu si, že nič nie je samozrejmosť, ale všetko je dar od Teba! Amen

Si pudlík alebo buldog?

„Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám.“ (Jakub 4,8)

Poznáte príbeh o buldogovi a pudlíkovi, ktorí sa dohadovali, ktorí z nich je šikovnejší a silnejší? Buldog si z pudlíka ťaľoval a hovoril mu, že je slabučký a povedal mu: „Vyzývam ťa na súboj. Uvidíme, kto dokáže rýchlejšie otvoriť zadné dvere od svojho domu a dostať sa dovnútra.“ Buldog si myslel, že svojimi silnými čelusťami otočí guľou na dverách. Veď pudlík na guľu ani nedosiahne. Ale na veľké prekvapenie buldoga, pudlík odpovedal: „Viem sa dostať do svojho domu rýchlejšie ako ty. Prijímam výzvu.“ A tak sa pred očami pudlíka buldog rozbehol k domovým dverám a vyskočil po guľu na dverách. Stisol ju zuby a labami sa ju snažil otočiť, ale nedokázal ju poriadne zachytiť, takže to nakoniec úplne vyčerpaný vzdal. Teraz bol na rade pudlík. Urobil proste to, čo robí každý deň niekoľko posledných rokov. Prišiel k dverám, niekoľkokrát na ne zaškrabal a potom trepezlivo čakal. Za pár sekúnd jeho pán otvoril dvere, a nielen to, tiež ho zdvihol do náručia, s láskou ho pohladil po hlave a odniesol dovnútra.

Rozdiel bol vo vzťahu. Aj medzi kresťanmi sa nájdu buldoci, ktorí stále vrčia a ktorí sa svojimi činmi snažia zapáčiť sa Bohu. Neraz sú z toho úplne vyčerpaní a znechutení. Ak patíš do tejto skupiny, tak to zmeň! Všetko, čo od nás Boh chce, je: „Priblížte sa ku Mne a Ja sa priblížim k vám.“

Len ozajstná láska a úplná poslušnosť Bohu môžu z nás urobiť skutočných Božích služobníkov.

Drahý Bože, odpusť mi, že sa príliš spolieham na seba a vidím sa lepším od iných. Prosím, pomôž mi zbaviť sa pýchy, ktorá ma vzdialuje od Teba. Chcem sa priblížiť k Tebe, aby si sa Ty mohol priblížiť ku mne, môj Pán a Kráľ. Amen

Úžasná milosť

„Obkľučuješ ma zo všetkých strán, svoju ruku kladieš na mňa.“ (Žalm 139, 5)

Jeden šofér autobusu dostal za úlohu prevážať cestujúcich na zvláštne evanjelizačné zhromaždenie Billy Grahama na štadióne vo Wembley v Londýne. Jeden s pasažierov ho pozval, aby si zhromaždenie prišiel tiež vypočuť, ale on odmietol. Nasledujúci rok sa presťahoval do New Yorku. Keď Billy Graham hovoril v Madison Square Garden, bolo opäť úlohou tohto muža voziť ľudí na toto zhromaždenie. Keď vystúpil z autobusu, spýtala sa ho jedna žena, či by sa k nim nechcel pripojiť. Opäť zdvorilo odmietol. Oženil sa s Austrálčankou a za nejaký čas začal pracovať v Sydney, kde bol, prekvapivo, znovu požiadaný o to, aby vozil ľudí na štadión, kde kázal Billy Graham. Keď ho pozvali tentoraz, uvedomil si, že niet úniku, takže sa podriadil a išiel.

Keď sa obzrel naspäť, hovorí: „Kamkoľvek som šiel, všade bol Billy Graham, tak som si ho išiel vypočuť a odovzdal som svoj život Kristovi. Bolo to najlepšie rozhodnutie, ktoré som kedy urobil.“

Žalmista napísal: „Obkľučuješ ma zo všetkých strán, svoju ruku kladieš na mňa. Žasnem nad твоjím poznaním, je privysoko, nedosiahnem ho. Kam by som odišiel pred твоjím Duchom, kam by som utiekol pred tvojou tvárou? Keby som vystúpil na nebesia, si tam, keby som si ustlal v podsvetí, si tam. Keby som mal krídla rannej zory a usadil by som sa pri najvzdialenejšom mori, aj ta by ma priviedla tvoja ruka a tvoja pravica by sa ma ujala.“ (Žalm 139, 5-10)

Nie je milosť úžasná? Boh za tebou pôjde až na kraj sveta, aby ti dal ďalšiu príležitosť odovzdať Mu svoj život.

Keď poznáš Ježiša, vieš kto si a kam smeruješ.

Drahý Bože, Tvoja milosť je úžasná. Ty si mi dal v Ježišovi Kristovi nový život. Ďakujem, že si na mňa položil svoju ruku a ja som sa mohol stať novým stvorením. Amen

Nauč sa počúvať Boží hlas!

„Keď vyženie všetky svoje ovce, ide pred nimi a ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.“ (Ján 10, 4)

Jedného večera navštívil dom Petra Lorda jeho priateľ a povedal mu, že počul v záhrade aspoň 18 rôznych druhov cvrčkov. Peter bol udivený; žil tam roky a nikdy žiadneho nepočul. Rozdiel bol v tom, že tento muž bol profesorom entomológie a naučil sa rozlišovať svojim prirodzeným sluchom cez 200 rôznych zvukov cvrčkov. A Peter zrazu pochopil, že človek musí chcieť počuť a učiť sa počuť zvuky okolo seba.

O čo všetko prichádzame vo svojom živote iba kvôli tomu, že nechceme alebo sme sa nenaučili počúvať Boží hlas, ktorý ku nám hovorí. Pán Ježiš povedal: „...ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.“ (Ján 10,3-4) Akí sú hrdinovia v Biblii? Všetci mali nedostatky! Čo im teda dalo silu vykonať také úžasné veci? Naučili sa počúvať Boží hlas!

Nič, nie je v tvojom živote dôležitejšie, než rozpoznať Boží hlas, keď k tebe Boh hovorí!

Bože, okolo seba počujem mnoho hlasov. Prosím, daj mi rozpoznať ten Tvoj, aby som Ťa mohol nasledovať a ísť všade za Tebou. Zverujem Ti svoj život, aby si ho viedol. Vedomie, že ma budeš viesť po správnej ceste vo mne vzbudzuje radosť. Amen

Ako sa stať silným?

„... zo slabých stávali sa mocnými,“ (Židom 11,34)

Charles Steinmetz, jeden zo zakladateľov General Electric, bol od narodenia ochrnutý a navyše taký malý, že vyzeral ako trpaslík. Jeho matka zomrela, skôr než mu bol jeden rok. Jeho otec bol chudobný, ale odhodlaný dať Charlesovi vzdelanie. Charles nemohol behať a hrať hry ako ostatní normálni chlapci, tak sa rozhodol venovať sa vede. Stanovil si cieľ: „Urobím objavy, ktoré pomôžu druhým ľuďom.“ Keď Steinmetz emigroval do Spojených štátov, nevedel ani slovo po anglicky. Jeho tvár bola napuchnutá od chladu, ktorý zažil na lodi. Mal vadu zraku. Jeho oblečenie bolo obnosené. Prístavné úrady boli v pokušení poslať ho späť do Švajčiarska, ale on zostal a našiel si prácu, kde dostával 2 libry za týždeň. Tam ukázal svoje úžasné schopnosti. Začínajúca firma General Electric, rýchlo odhadla jeho možnosti a on sa jej za to odvdáčil jedinečným vedeckým výskumom a rozvojom. Keď zomrel v roku 1923, jeden spisovateľ povedal: „Mal myseľ anjela a dušu vizionára.“

Čo bolo na Steinmetzovi také výnimočné? Mal víťazného ducha! Máš ho aj ty? Ak to, čo robíš, nekladie odpor, tak to potom asi nestojí za to. Veľkí ľudia Biblie mali niečo veľmi dôležité a to vieru a tou si: „podmaňovali kráľovstvá, vykonávali spravodlivosť a dosahovali prisľúbenia, levom zapchávali tlamy, uhášali silu ohňa, unikali ostriu meča a zo slabých stávali sa mocnými. Ich slabosti boli premenené v silu.“ (Židom 11, 33-34)

Čo premieňa slabosť v silu? Viera, ktorá odmieta nechávať si otvorené zadné dverka, podrobiť sa alebo sa uspokojiť s niečím menším, než čo Boh zasľúbil.

Boh používa obyčajných ľudí, aby boli súčasťou neobyčajného diela.

Drahý Bože, vierou môžeme prijímať Tvoje zasľúbenia. Vo viere môžu byť naše slabosti premenené na silu. Ďakujeme, že s vierou môžeme očakávať: „Ak zostanete vo mne a ak zostanú moje slová vo vás, proste, za čo chcete, a stane sa vám.“ Amen

**Bojuj a
nevzdávaj sa!
To najlepšie
príde vtedy,
keď to budeš
najmenej čakať.**

Zver svoje starosti Bohu!

**„Zver svoju cestu Hospodinovi, dôveruj mu a on sa o všetko postará.“
(Žalm 37, 5)**

Malý chlapec sa hral s drahou vázou, uviazla mu v nej ruka a nemohol ju dostať von. Než sa otec rozhodol vázu rozbiť, povedal: „Upokoj sa, synu, len otvor ruku a vytiahni ju.“ K jeho úžasu chlapec odpovedal: „Nemôžem. Keď to urobím, pustím svoju mincu.“ Mnoho z nás je ako to dieťa, tiež sa snažíme držať niečo, čo má malú cenu, a nie sme schopní prijať to vzácne, čo nám ponúka Boh!

Jedna žena píše: „Tak ako malé deti prinášajú so slzami svoje rozbité hračky, aby sme ich opravili, tak som aj ja priniesla svoje rozbité sny Bohu, pretože On je môj priateľ. Potom namiesto toho, aby som Ho nechala v pokoji pracovať, potlkala som sa okolo a pokúšala som sa pomôcť si svojim vlastným spôsobom. Nakoniec som začala vyčítať Bohu: „Pane, ako môžeš byť taký pomalý?“ A Pán mi odpovedal: „Moje dieťa, čo som mohol robiť, ... keď si to nikdy nepustila.“

Prestaň sa pokúšať zvládnuť svoj život sám. Zver svoju cestu Hospodinovi, dôveruj Mu a On sa o všetko postará. Nechaj Ho pracovať. Ver, že žiadny tvoj problém nie je pre Neho príliš veľký, aby ho nemohol zvládnuť bez tvojej pomoci. Jednoducho to predlož Bohu a sleduj, čo sa bude diať!

Dovoľme Bohu aby nás držal a dôverujme Mu.

Hospodine, spása spravodlivých je od Teba. Ty si pevnosťou v čase súženia. Dúfam v Teba a zachovať Ti chcem vernosť. Radujem sa v Tebe a verím, že mi dáš to, po čom moje srdce túži. Amen

Neporovnávaj sa s inými!

„...ved' sú nerozumní, keď sa merajú podľa seba a porovnávajú sa sami so sebou.“ (2. Korint'anom 10,12)

Evanjelický farár a rozhlasový kazateľ Chuck Swindoll napísal: „Keď druhí nezdieľajú vaše stanovisko, nájdete spôsob, ako dať najavo nesúhlas? Čo keď má niekto nové auto, žije v krajšom dome, nosí určitý účes a kupuje oblečenie, ktoré by ste vy nikdy nenosili? Čo ak je rozvedený, alebo slobodný rodič, alebo snáď vo vzťahu, ktorý vy neschvaľujete? Dokážete s „takými“ žiť v harmónii, alebo vyťahnete svoju „knihu porovnávacích pravidiel“? V Biblii je napísané, že by sme sa nemali porovnávať s druhými. Každý z nás je originál. Porovnávanie je zlé, pretože vedie ku kritike, súťaživosti, kontrole a žiadostivosti. Je to ukazovateľ toho, že sa necítite bezpeční a že milosť je pre vás cudzí pojem. Milosť znamená oslobodiť druhých k tomu, aby boli sami sebou a tiež zahodiť postoj, ktorý od nich vyžaduje podriaďiť sa vašim normám.“

Kto si ty, že súdiš? Pán Ježiš v reči na vrchu hovorí: „Nesúďte, aby ste neboli súdení. Lebo akým súdom súdite, takým budete súdení. A akou mierou meriate, takou vám bude namerané.“ (Matúš 7, 1-2) Apoštol Pavol píše: „Kto si ty, že súdiš cudzieho sluhu? On s vlastným pánom stojí alebo padá. Bude však stáť, lebo Pán ho môže postaviť.“ (Rimanom 14, 4)

Ticho môže mať veľkú cenu. Ak nemáš nič lepšie, neruš ho. Počúvaj Božie srdce, a potom hovor s ľuďmi.

Pane, k mojim ústam postav stráž a hliadku na okraj mojich perí. Nedaj, aby sa moje srdce naklonilo k zlému, aby bezbožne vymýšľalo výmysly s ľuďmi, čo páchajú nepravosť. Amen

Tvoji vlastní ti budú nepriateľmi

„Odkiaľ to ten človek má?“ (Marek 6,3)

Keď Ježiš prišiel do svojho rodného mesta, tí, ktorí Ho poznali alebo poznali Jeho rodinu sa nad Ním pohoršovali: „Odkiaľ to ten človek má? Aká je to múdrosť, ktorej sa mu dostalo? Aké mocné činy sa dejú jeho rukami! Nie je to ten tesár, syn Márie a brat Jakuba, Jozesa, Júdu a Šimona? A nežijú jeho sestry u nás?“ Ježiš im povedal: „Prorok nie je bez cti, iba ak vo svojej domovine, medzi svojimi príbuznými a vo vlastnom dome.“ A v Písme je ďalej napísané: „Nemohol tam vykonať nijaký mocný čin, iba čo na niektorých chorých položil ruky a uzdravil ich. A čudoval sa ich neviere.“ (Marek 6, 2-6)

Keď išiel Dávid dobrovoľne bojovať s Goliášom, zahanbil vierou svojho veľkého brata Eliába, dôstojníka v armáde kráľa Saula. Eliáb si pravdepodobne myslel: „Ak môj malý brat vyhrá, každý sa bude pýtať, ako je to možné, že som ja nešiel bojovať s ním?“

Tvoje rozhodnutie vykročiť a nasledovať Boha postaví druhých pod tlak a prvé miesto, kde to s určitosťou pocítiš, bude medzi tvojimi najbližšími. Potvrdia sa tým slová Pána Ježiša: „a vlastní domáci budú človeku nepriateľmi.“ (Matúš 10,36) Aj Eliáb vzbĺkol hnevom na Dávida a spýtal sa: „Načo si sem prišiel? Komu si zveril tých zopár oviec na púšti? Poznám tvoju namyslenosť a zlobu srdca.“ (1. Samuelova 17,28)

Než Dávid mohol zvíťaziť nad Goliášom, musel zvíťaziť nad myšlienkami a názormi tých, ktorí boli blízko okolo neho. Ak sa rozhodneš pre Krista, tak si buď istý, že to budeš musieť urobiť tiež! Vo svojom okolí budeš počúvať: „Odkiaľ to ten človek má? Nie je to ten...?“

Boh nielen dopustí súženie, ale pripraví aj svoje potešenie.

Pane Ježišu Kriste, chcem kráčať za Tebou, aj keď viem, že moji vlastní ma za to budú odsudzovať. Daj mi silu vytrvať! Amen

Nezabúdaš vo svojich plánoch na Boha?

„Nechváľ sa zajtrajškom, lebo nevieš, čo deň zrodí.“ (Príslovia 27, 1)

Neoháňaj sa zajtrajškom, pretože nikdy nevieš, čo ďalší deň prinesie. Ži každý deň vo svetle večnosti. Uchop okamih a vytlač z neho každú kvapku. Miluj a užívaj si ľudí, na ktorých ti záleží. Urob ďalší krok k cieľu a k naplneniu Božieho plánu pre tvoj život. Ži, než zomrieš!

Lietadlo mierilo k New Yorku. Mal to byť rutinný let, zvyčajne veľmi nudný. Ale bolo to inak. Keď začali pristávať, pilot zistil, že podvozok nejde vysunúť. Pokúšal sa o to znova a znova, ale neúspešne. Potom požiadal kontrolnú vežu o inštrukcie. Keď lietadlo krúžilo nad pristávacou plochou, záchranná čata pokrývala pristávaciu dráhu penou, požiariarne a ďalšie havarijné vozidlá sa pripravovali na zásah. Medzi tým boli cestujúci pokojným hlasom, bez emócií požiadaní o spoluprácu pri manévri, ktorý piloti dobre ovládajú. Letušky sa pohybovali po kabíne obvyklým, pokojným spôsobom. Cestujúci boli požiadaní, aby si tesne pred nárazom dali hlavy medzi kolená a držali si členky. Vtom prepukli slzy, panika a zúfalý krik. Niekoľko minút pred pristátím pilot zrazu oznámil cez intercom: „Začína naše posledné klesanie. V tomto okamihu podľa leteckého kódexu ustanoveného v Ženeve je mojou povinnosťou vás požiadať, aby ste sa začali modliť, ak veríte v Boha.“

Nechváľ sa zajtrajškom, lebo nevieš, čo deň zrodí, pripomína nám Božie slovo.

Bože, odpusť nám, keď sa v plánoch našej budúcnosti chválime zajtrajškom a pritom zabúdame na Teba, ktorý si Pánom života i smrti. Prosíme Ťa, ochraňuj nás a ved' naše kroky, aby sme bezpečne dokráčali k vytúženému nebeskému cieľu. Amen

Nespoliehaj sa na svoj rozum!

**„Dôveruj celým srdcom Hospodinovi a nespoliehaj sa na svoj rozum.“
(Príslovia 3, 5)**

Bývalý tréner amerického futbalu, zároveň baptistický kazateľ a univerzitný profesor Cliff Shimmels spomína: „Keď som bol malý, môj otec mal konské záprahy. Jedného dňa mi povedal: ‚Syn môj, chcel by si ich riadiť?‘ Tak som vzal opraty. Ovládal som ich. Riadil som. Ale bolo to príliš pomalé, čo ma obťažovalo. Tak som plesol po koňoch a oni začali cválať. Potom Babe a Blue, tak sa volali, začali bežať. Myslel som si, že keď pobežia, budeme doma skôr. Čoskoro cválali najrýchlejšie, ako som kedy videl kone bežať. Keď vybehli préríjní psy zo svojich dier, usúdil som, že sme v nebezpečnej situácii, tak som sa zo všetkých síl snažil spomaliť bežiaci záprah. Ťahal som za opraty, až som mal v rukách kľče. Plakal som, prosil, ale nič nefungovalo. Babe a Blue cválali ďalej. Pozrel som sa na otca a on tam iba sedel a díval sa na svet okolo. Teraz som už bol zúfalý. Moje ruky boli porezané od opratov, slzy mi tiekli prúdom po lícach, bol som zmrznutý od zimného chladu. Nakoniec som sa v zúfalstve obrátil na svojho otca a povedal: ‚Tu, vezmi tie opraty, už nechcem riadiť.‘ Teraz, keď som starší a ľudia mi hovoria dedo, znova si každodenne pripomínam túto scénu.“

Bez ohľadu na to, aký si starý, alebo keď si myslíš aké veľké sú tvoje schopnosti, vždy príde do tvojho života okamih, keď tvojim jediným východiskom bude obrátiť sa k nášmu nebeskému Otcovi a povedať: „Tu, vezmi tie opraty, už nechcem riadiť.“ A On ich vezme, ale ty Mu ich musíš dať!

Pozerajme na Ježiša skôr, ako nás svet plný problémov zrazí na kolená.

Bože, keď si myslím, že som múdry a silný, vtedy zisťujem, aký som slabý. Prosím, vyslyš ma, keď volám k Tebe o pomoc. Zmiluj sa nado mnou a vypočuj moju úpenlivú modlitbu. Amen

Máš trápenie?

„Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin, ja vás budem nosiť.“ (Izaiáš 46,4)

Ako sa tak muž viezol na svojom Forde, odrazu sa niečo pokazilo. Vystúpil z auta, pozrel sa na motor, no nič nenašiel. Ako tam stál, zbadal auto, a tak ho začal stopovať, aby požiadal o pomoc. Z novučkého Lincolna vystúpi vysoký, priateľský muž, ktorý sa ho opýtal: „Čo sa stalo?“ „Neviem spojzdníť tento Ford,“ znela odpoveď. Cudzinec upravil zopár vecí pod kapotou a potom povedal: „Teraz naštartuj.“ Keď motor naštartoval, vďačný majiteľ sa predstavil a položil mužovi otázku: „Ako sa voláte, pane?“ „Volám sa,“ odpovedal cudzinec, „Henry Ford.“

Tak ako človek, ktorý vynašiel Ford vedel, ako ho spojzdníť, aj Boh, ktorý stvoril teba i mňa vie, ako viesť tvoj a môj život. „...ja sa postarám o svoje ovce a vytrhnem ich zo všetkých miest, do ktorých boli zahnané za oblačného a tmavého dňa.“ (Ezechiel 34,12) Ak je Boh Pánom tvojho života a Kristus riadi tvoj život, všetko bude fungovať tak, ako má. Bez Krista by sme v našich životoch stroskotali. Bez Neho by bol náš život blúdením a trápením. Pán nás ústami proroka povzbudzuje: „Tí však, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu.“ (Izaiáš 40,31)

Keď si uvedomíme vlastnú malosť, pochopíme Božiu veľkosť.

Pane, Bože náš, prichádzaš v sile a rameno máš vladárske. Ty ako pastier pasieš svoje stádo, do náručia berieš baránky, do lona dvíhaš a vodiš nás. Vytrhneš nás zo všetkých miest, kde sme boli zahnaní a dáš nám novú silu. Ďakujeme Ti, že Ty si až do našej staroby ten istý, a že nás až do šedin budeš nosiť. Amen

Uč sa od mravcov!

**„mravce — národ bez sily, a predsa si v lete vedia pripraviť potravu;“
(Príslovia 30,25)**

Raz sa jeden mladý muž spýtal úspešného starého muža: „Aké je tajomstvo vášho úspechu?“ „Správne rozhodnutia,“ odpovedal. „Ako ste sa naučili robiť správne rozhodnutia,“ spýtal sa mladý muž. „Tak, že som robil zlé,“ reagoval starý muž.

Keď raz objavíš svoj dar a zistíš svoju túžbu, priprav sa, vyštartuj a choď! Prestaň čakať na príležitosť. Príležitosť je dych vo tvojom tele a sila tvojej mysle. Keď začneš múdro používať svoje Bohom dané dary, potom budeš robiť to, čo má zmysel. Ale musíš byť tým, ktorý „robí“!

Boh nám nedáva bohatstvo; On nám dáva silu bohatstvo získať. V tom je veľký rozdiel. Príliš veľa kresťanov sedí a čaká, až im Pán všetko vloží do lona. Túžba bez primeraného činu iba zatažuje dušu a k ničomu nevedie. Boh nám dáva silu byť úspešní, ale musíme ju prijať, pripraviť plán a pracovať na tom. Bez zápasu nikdy neodhalíme svoje schopnosti!

Učme sa od mravcov. Sledovali ste niekedy mravca, ako nesie domov kus chleba, ktorý je väčší než on sám? Úspech patrí tým, ktorí sú príliš malí na to, aby niesli to, čomu veria, ale príliš tvrdohlaví na to, aby to nechali za sebou! Ak Boh Stvoriteľ žije v tebe, potom si aj ty „tvorivý“. To znamená, že keď nemôžeš nájsť prácu, môžeš vyjsť von a nejakú vytvoriť. Keď úspech nepríde k tebe, vstaň a usiluj sa o neho. Neexistujú plány bez rizika.

Keďže Boh má všetko pod kontrolou, nemusíme sa ničoho báť.

Pane, Ty nás napomínaš: „Nehovor si v srdci toto bohatstvo mi získala moja moc a sila mojej ruky.“ My Ti ďakujeme, Hospodine, a nezabúdame na Teba, svojho Boha, lebo Ty nám v Ježišovi dávaš schopnosť získavať bohatstvo. Amen

**Ked' hovoríš,
tak len opakuješ to,
čo už vieš.**

**Ked' počúvaš,
môžeš sa
dozvedieť veľa
nového.**

Boh zahanbuje „múdrych“

**„Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych“
(1.Korint'anom 1,27)**

Pán Ježiš začal v chlieve, ale nezostal tam. Dávid mal prak, ale stal sa kráľom. Jozef bol predaný ako otrok, ale stal sa predsedom vlády. Prečo? Pretože „... Boh bol s ním, vyslobodil ho zo všetkých jeho útrap ... faraón ... si ho obľúbil pre jeho múdrosť a zveril mu správu nad Egyptom ...“ (Skutky 7,9-10).

Hovorí vám niečo meno Ewight Lyman Moddy (1837-1899)? Bol to jeden z najznámejších svetových evanjelistov. Tu je jeho príbeh:

Aj keď vyrastal v cirkvi, bol duchovne zaostalý. Keď sa presťahoval do Bostonu, aby našiel šťastie, začal navštevovať cirkev, kde kázali podľa Biblie. V apríli 1855 prišiel učiteľ nedeľnej školy do obchodu, kde pracoval, a viedol ho ku Kristovi. O mesiac neskôr, keď požiadal o členstvo v cirkvi, každému bola zrejmá jedna vec, že nič o Písme nevie. Jeden z jeho učiteľov nedeľnej školy neskôr napísal: „Nikdy som nestretol žiadateľa o členstvo, u ktorého by vyzeralo menej pravdepodobne, že sa stane kresťanom s jasnými názormi založenými na riadnej znalosti Biblie, a ktorý by vyzeral pre verejnosť menej užitočne.“ Takže ho požiadali, aby rok študoval, čo aj urobil. O rok neskôr počas pohovoru so zborovým staršovstvom boli jeho odpovede len o trochu lepšie. Bol chabo vzdelaný a používal strašnú gramatiku. Nemnoho si ich myslelo, že by si Boh mohol použiť takého človeka, ako bol on. Ale väčšina sa mýlila! Boh videl v srdci D. L. Moodyho ten správny materiál potrebný na to, aby sa z neho stal ten, ktorý kázal Slovo o Božej láske a odpustení, ktoré menilo národy.

Čokoľvek dnes máte, stačí k vytvoreniu čohokoľvek, čo budete potrebovať v budúcnosti. Len to vložte do Božích rúk a buďte ochotní začať s málom.

**Pane, čo je pre svet bláznivé, to si vyvolil, aby si zahanbil múdrych,
čo je svetu slabé, to si vyvolil, aby si zahanbil mocných; aby sa nik
pred Tebou nevystatoval. Amen**

Chceš mať vždy pravdu?

„Človeku sa všetky jeho cesty javia súce, no pohnútky zvažuje Hospodin.“ (Príslovia 16,2)

Spisovateľka Isabel Wolseley píše: „Bola som kľudás, čo vychádza s každým. Ale to sa zmenilo, keď som mala nehody so svojou kamarátkou. Povedala som jej, že mám pravdu, a prečo, a ostatní mi schválili, že ju naozaj mám. Problém bol v tom, že som sa necítila lepšie, ... cítila som sa ešte horšie. „Pane,“ modlila som sa. „Ty vieš, že som mala pravdu, tak prečo sa cítim tak hrozne?“ Pár dní som sa dusila vo vlastnej šťave a potom som cítila odpoveď. „Áno, mala si pravdu, ale tvoj postoj bol zlý!“ Získala som malé víťazstvo pri výmene názorov, ale prehrala som v oblasti priateľstva. Poprosila som svoju priateľku o odpustenie. Odpustila mi a naše priateľstvo bolo obnovené. To sa stalo pred niekoľkými rokmi ... a viete, čo? Ja si dokonca ani nemôžem spomenúť na to, o čom ten spor bol. V tej dobe ma to úplne pohltilo. Teraz nie.“

Opýtaj sa sám seba: „Čo je mojím cieľom? Vyhrať hádku? Vyzerat' dobre a hovoriť chytro?“ Nedovoľ svojmu „ja“ mať vždy pravdu! To je zaručený vzorec pre zničenie vzťahov. Jakub píše: „Bud'te rýchli k načúvaniu a pomalí k rozprávaní.“ (Jakub 1,19) Keď budeš pozorne načúvať Duchu Svätému, povie ti, kedy potrebuješ prispôsobiť svoj postoj.

Šalamún povedal: „Môžeme si myslieť, že vieme, čo je správne, ale Pán je sudcom našich motívov.“(Príslovia 16,2-prekl. z angl.)

Pane, chráň ma pýchy, ktorá ma vedie k dokazovaniu svojej pravdy. Ty posudzuješ, čo je správne a Ty si Sudcom mojich motívov. Nedovoľ môjmu „ja“, mať vždy pravdu, ale uč ma načúvať Tvojmu Duchu Svätému, aby mi ukazoval, aký postoj zachovať. Nech pokora vo mne zvíťazí nad pýchou. Amen

Rád ohováraš?

„Tak aj jazyk je síce malým údom, ale dokáže veľké veci. Pozrite: Aký malý oheň, a aký veľký les zapáli!“ (Jakub 3,6)

Existuje príslovie, ktoré hovorí: „Najhlbšie rany v živote nepochádzajú od meča, ale od slov.“

Jedného dňa prišla k pastorovi žena s nepokojným svedomím. „Rozobrali na kusy“ všetkých v zbore. „Ako to môžem dať do poriadku,“ spýtala sa. Pastor jej povedal: „Vezmi krabicu s perím a nechaj jedno pierko na prahu každého, koho si kritizovala.“ Keď to urobila, prišla späť a spýtala sa: „A to je všetko?“ „Nie,“ zaznela odpoveď. „Teraz bež, všetky pierka pozbieraj a prines mi ich.“ Asi za týždeň sa žena vrátila s prázdnuou krabicou. „Vietor ich všetky odvial,“ povedala. Po dlhom tichu pastor povedal: „Tak je to aj so slovami; ľahko ich povieš, ale nikdy ich nemôžeš vziať späť.“

Keď si v spoločnosti, na firemnom večierku, alebo inde medzi ľuďmi, máš svietiť Kristovým svetlom. Stále máš svietiť. Nemáš náboženský vypínač pripnutý kdesi na odeve, ktorý zapneš v nedeľu ráno keď ideš do kostola a potom ho vypneš. No a v spoločnosti ho radšej vypneš, tam sa to nehodí, veď tvoja viera je predsa súkromná vec. Ale, tvoja viera nie je súkromná vec, je to verejná vec. Buď tým, kým si, ak si veriaci, nehanbi sa za to. Aby sa za teba nemusel hanbiť Ježiš.

Stoj na pevnom základe, ktorým je Ježiš Kristus! Pamätaj, že svojim jazykom môžeš žehnať aj preklínať. Nepoužívaj ho na ohováranie, ale na oslavu Boha a uvidíš, aké veľké veci dokáže. Spoznáš význam slov: „Aký malý oheň, a aký veľký les zapáli!“ (Jakub 3,6)

Hovorme to, čo by sme mali a nezabudnime žiť tak, ako by sme mali.

Pane, Bože môj, postav mi k ústam stráž a hliadku k dverám mojich pier. Nedovoľ, aby sa moje srdce priklonilo k zlému a dopustilo sa bezbožnosti s páchatelmi neprávosti, aby som nemal záľubu v ich pôžitkoch. Amen

V čom je tvoja nádej?

**„Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami, znie výrok Hospodina, sú to zámery pokoja, a nie nešťastia; dám vám budúcnosť a nádej.“
(Jeremiáš 29,11)**

Izraelský ľud sa nachádzal vo veľmi ťažkej situácii, keď počúval tieto slová proroka Jeremiáša. Prišli o svoje domy, majetky, o svoje zázemie, rodný kraj, o svoju vlasť. Určite sa pýtali, ako mohol Boh to celé dopustiť? Možno i ty zažíváš niečo podobné. Trápi ťa súženie? Choroba? Bojíš sa, že prídeš o prácu? Máš strach z budúcnosti? Prežíváš krízu v živote? Alebo už nemáš dokonca ani silu žiť?

Možno padli aj tvoje istoty a všetko, o čo si doteraz opieral, na čo si sa spoliehal a úplne si pritom zabudol na svojho Stvoriteľa. Ale Pán Boh vie, prečo to dopustil. Všetko, čo sa deje je s Jeho vedomím. Aj o tvojej situácii vie. Nie preto ti to bolo odobraté, aby si zúfal, stratil nádej a istotu Božej lásky. To Pán Boh ťa oslobodil od toho, čo ti bránilo vo správnom vzťahu k Nemu. Teraz osobne zažíváš, kam až človeka dovedie ignorovanie Pána Boha vo svojom živote. Boh ťa má miluje a má pre teba budúcnosť. No vstúpiš do nej, len ak začneš robiť to, čo si už prestal považovať za dôležité: hľadať Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom.

Božia vôľa pre teba je lepšia než tvoj vlastný plán. Pros o silu Ducha Svätého, potrebnú k zmene svojho myslenia a celej svojej osobnosti tak, aby tvoj bežný život bol podobný životu Pána Ježiša. Porovnávaj svoje slová a konanie s Božími zákonmi, aby si vedel, čo je nutné v tvojom živote ešte opraviť. Ži podľa Božieho slova, nie podľa toho, ako „sa žije v tejto dobe“ – pretože si Božie dieťa.

Kto chodí s Bohom, uberá sa správnym smerom.

Pane Bože, nemám čas na čítanie Tvojho slova. Prosím, pomôž mi, aby som si chcel nájsť čas na Teba. Moja vôľa sa búri pred tým, aby som sa vzdal príjemných, ale hriešnych vecí. Pomôž mi, dôverovať Tvojmu vedeniu a žiť podľa Tvojej vôle. Prosím, daj mi dar pevnej viery. Amen

Oslavuješ svojim životom Boha?

„V ňom sme sa stali aj dedičmi predurčenými podľa rozhodnutia toho, ktorý koná všetko podľa zámeru svojej vôle,“ (Efezanom 1,11)

Jeden chlapec sa šplhal po horách a našiel orlie hniezdo, v ktorom bolo vajce. Keď prišiel domov, položil ho pod sliepku spolu s jej vlastnými vajcami. Keď sa orol vyliahal, myslel si, že je kurča. Naučil sa kuraciemu správaniu a pobehoval po dvore so svojimi ostatnými „súrodencami“. Nepoznal nič lepšie. Niekedy v sebe cítil podivný nepokoj, ale nevedel, čo s ním robiť, a tak ho ignoroval alebo ho v sebe potláčal. Koniec koncov, ak bol kurča, mal sa tak správať. Jedného dňa nad ich dvorom letel skutočný orol. Ten s identitou kurčaťa sa pozrel hore a uvidel ho. A v tom okamihu si uvedomil, že chce byť ako ten druhý orol - letieť vysoko, na vrcholky hôr, ktoré videl z diaľky. Keď rozťahol svoje krídla, zrazu pochopil, že je taký ako tamten orol. Aj keď nikdy predtým neletel, mal tento inštinkt a schopnosť. Najskôr letel neisto, potom s väčšou silou a kontrolou. Nakoniec, keď stúpal, pochopil, že objavil svoje skutočné „ja“, stvorenia, aké Boh stvoril, aby ním bol.

My ľudia sme stворení Bohom na oslavu Boha. Kým to nepochopíme, náš život nebude mať zmysel. Iba v Kristovi objavíme svoj cieľ, svoju hodnotu, svoje určenie a pravdu o sebe samých! Byť v Kristovi znamená podieľať sa na Jeho živote, smrti a vzkriesení.

Keď v srdci vládne Kristus, naše nohy kráčajú po Jeho cestách.

Pane Ježišu, Ty nám vdychuješ svojho Ducha Svätého. A my Ti chceme povedať: Ty máš slová, ktoré našej duši dávajú život, ku komu inému by sme šli, keď nie k Tebe? Amen

Božia milosť – sila v slabosti

**„Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“
(2.Korint'anom 12,9)**

Apoštol Pavol mal nejaký zdravotný handicap a bol presvedčený, že ak by bol zdravý a silný, tak by toho pre Pána mohol urobiť viac. Prosil Boha, aby od neho zobral tento „kríž“. Preto som trikrát prosil Pána, aby sa odo mňa vzdialil. Ale on mi povedal: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ (2.Korint'anom 12,8-9)

Možno aj ty máš vo svojom živote veci, ktoré sú pre teba prekážkou a bránia ti fungovať naplno. Môže to byť zdravotný problém, nejaká závislosť, rozbitý vzťah, pýcha, nedôvera alebo niečo iné. Otvor Pánovi oblasti v ktorých si slepý, hluchý, chromý alebo dokonca mŕtvy. Výsledkom bude, že veci, ktoré sa ti zdajú nemožné sa stanú realitou. Život vo viere v Božiu milosť znamená byť spokojný s tým, čo nám Boh dáva v Kristovi. Naše vlastné slabosti a utrpenie neumenšia Božiu veľkosť, ale vďaka viere ju naopak zjavujú a oslavujú.

Kedy Pán Ježiš naplnil poslanie, ktoré mu zveril Otec? Kedy vykúpil ľudstvo? Kedy zvíťazil nad hriechom? Keď zničený zomrel na kríži, keď vykrikoval: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil!“ Ježiš bol najsilnejší práve vtedy, keď bol najslabší. Práve v našej slabosti a pri skúsenosti s vlastnou krehkosťou sa naskytá jedinečná príležitosť zakúsiť moc Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. Dôverujme Bohu. Na našej slabosti, na našom „nič“ bude konať On. A keď bude pôsobiť Boh, tak si môžeme byť istí, že diela, ktoré vykoná, budú mať trvalú hodnotu a budú odpoveďou na naše skutočné potreby.

Ježiš prišiel na zem, aby zreštauroval naše hriechom poškodené životy.

**Pane, Ty si vyberáš slabých, aby sa nik pre Tebou nevystatoval.
Ďakujeme, že Tvoja sila sa prejavuje v našich slabostiach. Amen**

Ježiš - jediná cesta do neba

„Ja som cesta, pravda i život“. (Ján 14, 6)

Judaizmus vidí spasenie ako rozhodnutie založené na morálke, ktoré sa uskutoční počas súdneho dňa. Hinduizmus očakáva početné prevtelenia na ceste duše vesmírom. Budhizmus riadi váš život podľa štyroch vznešených právd a vznešených osemsmerných ciest. Moslimovia vďačia za svoju cestu Alahovi skrze päť pilierov viery. Humanisti neuznávajú stvoriteľa života. Budhisti sa tešia na nirvánu, ktorá je dosiahnuteľná po viac než 547 prevteleniach. Mnoho filozofov považuje život po smrti za skrytý a neznámy „veľký skok do tmy“. Niektorí ľudia spájajú Krista s Mojžišom, Mohamedom, Konfuciusom a inými duchovnými vodcami. Určite ste sa stretli s názorom, že: „Všetky cesty predsa vedú do neba.“

Nedajte sa oklamať! Ježiš povedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa“. (Ján 14, 6) Tomu veria kresťania, tak je to napísané v Biblii. Ježišova smrť na kríži a slávne z mŕtvych vstanie nás zachraňuje. To je tá úzka cesta, ktorú pre nás Ježiš vytvoril. Táto cesta nie je skomplikovaná ľudským úsilím a nezahŕňa samospasenie. Ježiš koná, my veríme, On umiera a my žijeme. „To je to, čo od nás požaduje Boh: „Toto je Boží skutok, aby ste verili v toho, ktorého on poslal.“ (Ján 6,29)

Pán Ježiš nie je Bohom smrti, On je Bohom života!

Pane Ježišu, Ty si Cesta, Pravda i Život. Zvelebujeme Ťa a ďakujeme Ti, lebo si svojou obeťou na kríži vykúpil svet. Ďakujeme za milosrdenstvo a lásku k nám, ktorou si vykúpil svet. Pane Ježišu, prosíme, odpusť nám naše viny a daj nám sily, aby sme vo všetkých našich skúškach, ktorými prechádzame zachovali vernosť Tebe a boli vždy na Tvojej strane. Amen

**To, že vieš
čo je správne,
neznamená mnoho,
pokiaľ to správne
nezačneš robiť.**

Si pevný vo viere?

„Nebud' neveriaci, ale veriaci!“ (Ján 27,7)

Tomáš povedal: „...ak nevložím prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím.“ Ježiš mu odpovedal: „Daj si sem prst ... Nebud' neveriaci, ale veriaci!“ Tomáš kládol otázku, ktorú si aj my neraz kladieme, keď zápasíme: „Ak je Boh tak dobrý, prečo sa cítim tak zle?“

Boha nedokážeme vidieť svojím zrakom, lebo naše oči nie sú toho schopné, ale Ho môžeme hľadať a nájsť svojím srdcom a vierou. Srdce a viera sú našimi duchovnými očami, sú Božími darmi, aby sme poznali Boha a vedeli, že nás miluje, a my Ho môžeme volať Otcom. Pre túto skutočnosť Ježiš Kristus obetoval svoj vlastný život.

Kresťanská autorka, misionárka a rečníčka Elisabeth Elliot povedala: „Skutočná viera začne fungovať iba vtedy, keď neexistuje žiadna odpoveď.“

Pán Ježiš obetoval svoj život, aby sme mohli vidieť nebeského Otca. V tom je naše šťastie a naozaj sú šťastní tí, ktorí Ho skrze vieru vidia. Život takého človeka má zmysel, lebo vie, odkiaľ pochádza a kam smeruje. Vie, ako má žiť, znášať utrpenia, ale aj zomrieť, lebo si je vedomý, že nad všetkým je Boh, ktorý nás vidí.

Boh hovorí: „Moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty.“ (Izaiáš 55,8) Keď sa pristihneš, že máš vo svojom živote pochybnosti, vyznaj to Bohu a modli sa:

„Pane, nie je ľahké veriť, keď som zranený a zmätený a Ty mlčíš. Rovnako tak ako Tomáš chcem dôkaz, že ma miluješ. Pomôž mi vidieť až za moju túžbu po izbe a pohodlie, až za moje pochybnosti a nezodpovedané otázky a pomôž mi uchopiť pravdu o Tvojej nezlyhávajúcej láske a milosti. Amen.“

Dúfaj, On premohol svet!

„Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!“ (Ján 16,33)

Dávajte si pozor na teológiu „ružovej záhrady“. Kresťanský život nie je skúsenosť „buď a alebo“, kedy ste „buď“ veriaci a život je bez problémov, „alebo“ ste neveriaci a život je ťažký. Sú časy, kedy sa radujete a časy, ktoré pretrpíte. Biblickí hrdinovia prežívali obdobie nadšenia z víťazstva i obdobia páľčivých bolesti porážok; niektorí, ako Eliáš, si dokonca priali zomrieť. Čo so životom, kedy máme pocit, že sme „v hlbokoj jame?“ V časoch zmätkov, zápasov, tiaže, pochyb, osamelosti a zlyhania, kam pôjdeme? Keď je naša jama hlboká a vyzerá to, že Boh nám nie je nikde nablízku; keď sa naše modlitby odrážajú ako prázdna ozvena, čo vtedy robiť?

Už nemáme žiadne túžby - všetky pozitívne emócie vyhasli. Už nám neostalo nič okrem jednoduchej viery, ktorú máme preto, aby sme sa držali nad vodou. Aj keď je realita zlá, dôverujeme a skrze vieru „stále počúvame“. Naše zmysly sa zdeformujú, dokonca budú krívať v životných jamách. Dokonca začneme pochybovať o realite Božieho slova, o našom postavení v Kristovi, a možno začneme veriť, že naša emocionálna bolesť je dôkazom toho, že sme stratení a veci sa nám zdajú byť beznádejné. Takéto obdobie púšte v nás zanechávajú pocity vzdialenia sa, odcudzenia sa Bohu. Takéto pocity sa objavia u tých, ktorí spočívajú v jamách. Neprestaňme počúvať, aj keď už vyzerá, že sa vytratila každá stopa po Ňom a pýtame sa, prečo sme zostali opustení? Aj vtedy počúvajte!

V Božej záhrade lásky sme Jeho nezábudkou.

Pane Ježišu, všetko môžeme v Tebe, ktorý nám dávaš silu. V čase radosti a trápenia, straty a zisku, chcenia a uspokojenia, pádov a víťazstiev, vždy máš to najlepšie pre nás. Ďakujeme Ti, že na nás nikdy nezabudneš a máš pre nás pripravené len to najlepšie. Povzbudením sú nám Tvoje slová: „Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.“ Amen

Každý z nás raz zomrie

„...každý človek umiera len raz a potom bude súd.“ (Židom 9,27)

Boh nám týmto veršom pripomína, aby sme nezabudli, že od nášho narodenia sa začalo neúprosné odpočítavanie. Smrť dostihne každého z nás a nikto jej neunikne. Ani ten najväčší pochybovač o Biblii nemôže poprieť pravdu tohto verša: „Každý človek umiera len raz...“.

Ľudia, pokiaľ nie sú v beznádejnom zdravotnom stave sa snažia vyhnúť a zaoberať sa myšlienkami o smrti. Lenže aj keď nie sme zasiahnutí vážnou chorobou, okamih smrti je pred každým z nás. A čo bude po smrti? Prečo na to myslieť, hovoria mnohí, veď predsa nikto v tejto veci nevie nič isté! Nikto nedokáže svojou inteligenciou preniknúť do tajomstiev onoho sveta, ale Boh Spasiteľ jednoznačne v Biblii prehlasuje, čo príde.

Čo bude po smrti? Súd pre tých, ktorí žijú v tomto svete bez nádeje. Žili bez Boha, večnosť strávia ďaleko od Neho. A to bude večné nešťastie. Pre tých, ktorí svoju dôveru obrátili k Ježišovi Kristovi, ktorý za nich zomrel na kríži, sa otvára šťastná večnosť pri ich Spasiteľovi. (Ján 14,3)

Apoštol Pavol povedal, že túži zomrieť a byť s Kristom, lebo pre neho žiť je Kristus a umrieť je zisk. (Filipanom 1,22-23) Tak nech sa aj našou túžbou stane zomrieť v Kristovi, aby sme večnosť strávili pri našom Spasiteľovi Ježišovi.

Život naplnený Božou plnosťou bude zavŕšený v sláve u Pána.

Pane Ježišu Kriste, náš Spasiteľu, Ty si za nás, ktorí sme boli bez nádeje, zomrel na kríži a otvoril si nám brány neba pre večnú radosť v Tvojej prítomnosti. Ďakujeme Ti za to. Amen

Svetlo nádeje

„Sviacou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku.“ (Žalm 119,105)

V období elektrifikácie prišiel rad aj na odľahlú dedinu v horách. Práce sa skončili. Jeden inšpektor navštívil jednotlivé domy, aby sa ubezpečil, že všetko je v poriadku. Akási staršia obyvateľka tejto horskej dediny odpovedala na otázku, či je spokojná: „Áno, samozrejme! Teraz večer lepšie vidím, keď rozsvetím petrolejku!“

Možno sa nám konanie tejto ženy zdá smiešne. V Božom slove je napísané, že ono je sviacou „tvojej nohe a svetlom môjmu chodníku“. Preto nenechávajme Bibliu stáť na policičke ako lampu, ktorá večer ostane nezsvietená, ale nechajme svoj život osvietiť svetlom Božieho slova – pre naše spasenie, našu istotu a našu radosť.

Koľkí ľudia, ktorí prechádzajú mravnou temnotou tohto sveta tápajú v tme? Majú síce Bibliu, ale neotvorili si ju. Podobajú sa žene s petrolejkou, namiesto toho, aby dali prednosť oveľa jasnejšiemu elektrickému svetlu. Svetlu Biblie sa nevyrovná žiadne ľudmi vyrobené svetlo.

V ľudských dejinách boli mnohé a dlhé obdobia, keď pod hrozbou trestu bolo zakázané vlastniť Bibliu alebo v nej čítať. Kresťania neraz riskovali ohrozenie svojho života a išli mnoho kilometrov, len aby nejaký čas mohli čítať v niektorom z toho mála exemplárov, ktoré tam existovali.

Ďakuj Bohu, že žiješ v časoch, keď si môžeš slobodne čítať Bibliu. Čo všetko by za to dali tvoji predchodcovia, ktorým to nebolo umožnené. Nechaj si presvecovať svetlom Biblie cesty a chodníky, po ktorých kráčaš, aby si nezblúdil, ale šťastne došiel do cieľa.

Bibliu čítaj, ver jej a ži podľa nej!

Drahý Bože, ďakujeme Ti za Tvoje Slovo – Bibliu, ktorá je nám svetlom nádeje na ceste nášho života. Amen

Božie mantinely života

„Milovaní, povzbudzujem vás ako cudzincov a pútnikov, aby ste sa zdržiavali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši.“ (1.Petrov 2,11)

Billy Graham raz o slobode povedal: „Všetci vieme, že neexistuje nič také ako úplná sloboda. Nemôžeš sa premávať ulicou rýchlosťou 160 km/h. Nemôžeš sa na mňa zahnať päťou, pretože tvoja sloboda končí pri špičke môjho nosa. Môžeme povedať, že chceme mať slobodu pri publikovaní pornografie, pretláčaní škodlivých drog, pri neobmedzenom sexe, klamaní a podvádzaní. Ak však budeme pokračovať s takýmto druhom tolerantnej slobody, zničíme sa. Človek dokáže ostať slobodný len dovtedy, pokiaľ má morálnu silu krotiť svoje chute. V podstate je náš problém problémom srdca. Naše srdcia potrebujú byť zmenené... pokoj nikdy nepríde, pokiaľ nezmeníme svoju ľudskú podstatu a pokiaľ ľudia nezačnú namiesto nenávidenia milovať jeden druhého.“

My ľudia nie sme nadšení z toho, keď nám niekto určuje, ako máme žiť, ako sa máme chovať, aké hodnoty máme presadzovať a vyznávať. Zvlášť človek dnešnej doby je na niečo podobné mimoriadne citlivý. Nie sme radi, keď nám niekto hovorí do života. Nie sme radi, keď sme obmedzovaní nejakými normami. Preto sú problémom Božie zákony. Tie nás však chránia a dobre vedú našim životom. V minulosti platili ako nemenné a stále, ako absolútne pravdivé, dnes sú spochybňované a zrelativizované. Tam kde sa nedodržia zákony, tam kde neplatia žiadne pravidlá, tam je zmätok, chaos a neporiadok. Držme sa Božích noriem! Každý z nás potrebuje vo svojom živote Božie usmernenia, ktoré nás oslobodzujú z otroctva našich svetských chútok.

Sloboda nám dáva robiť to, čo sa páči Bohu, a ne nám.

Pane, odpusť, keď sa niekedy snažíme robiť veci nesprávne, či zle. Pomôž nám zdržiavať sa telesných žiadostí, ktoré v nás bojujú proti duši. Oživuj nášho ducha a ved' nás, nech robíme to, čo je Tebe milé. Amen

Sedíš v tme?

**„Ak som padol, povstanem, ak sedím v tme, Hospodin mi je svetlom.“
(Micheáš 7,8)**

Čo nás dnes zotročuje? Čo nás dnes zväzuje a vrhá do zajatia? Čo nám berie radosť, jasanie a plesanie? Čo je to v našom živote?

Bezdomovec bojujúci so závislosťami vstúpil do kancelárie, zriadenej pre ľudí v núdzi a poprosil o pomoc. Tak sa začala jeho dlhá cesta za uzdravením. V priebehu tejto cesty znovuobjavil svoju lásku k hudbe. Napokon sa pridol ku skupine hudobníkov so srdcom pre ľudí bez domova, kde ho požiadali o zaspievanie piesne „Ľud, čo kráča v tmách“ z Händlovho Mesiáša. S odhodlaním spieval slová, ktoré zapísal prorok Izaiáš v temnom období izraelských dejín: „Ľud, čo kráča v tmách, uvidí veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine temnoty, zažiarí svetlo“. (Izaiáš 9,2) Hudobný kritik jedného časopisu napísal, že toto sólo znelo, „akoby jednotlivé slová pramenili z vlastného života speváka“.

Náš život je často ovládaný zlom, sme takpovediac v zajatí rôznych poviazaní. Sme zamotaní do sietí, ktoré sú neraz následkami našich hriechov. V našej moci nie je sa z toho vymotať a oslobodiť. Dobrou správou je, že Pán Ježiš nás aj dnes volá, tak ako prvých apoštolov, aby sme opustili tieto zväzujúce siete a išli za ním. Tak prijmime túto Jeho výzvu a kráčajme za Ním. Iba s Ním môžeme opäť získať vytúženú slobodu. On je tým svetlom, ktoré zasvieti všetkým, ktorí prebývajú v temnote. „Ak som padol, povstanem, ak sedím v tme, Hospodin mi je svetlom.“ (Micheáš 7,8)

Požehnaní sú žalostiaci nad svojim hriechom, lebo budú mať podiel na Božom potešení.

Otče, prosíme Ťa pomôž nám v temnote nášho života vidieť svetlo Tvojho Syna, nášho Spasiteľa Ježiša. Amen

Túžiš po nebeskej vlasti?

„Teraz však túžia po lepšej, čiže po nebeskej“. (Židom 11,16)

Mel Blanc nahovoril postavy v kreslenom filme Bláznivé melódie natočenom Warner Brothers. Na konci každého filmu hrubé prasiatko vyskočí vždy s rovnakými slovami na rozlúčku: „To je všetko, priatelia!“ Mel Blanc zomrel pred niekoľkými rokmi. Viete, čo jeho rodina nechala napísať na jeho náhrobný kameň? „To je všetko, priatelia!“

Ale my kresťania veríme, že to nie je všetko, a hlboko vo vnútri to vieme. Biblia hovorí, že Boh „aj večnosť im dal do mysle.“ (Kazateľ 3,11) Je to túžba, ktorá neodchádza. Preto Egypťania stavali pyramídy a Gréci vkladali zlatú mincu pod jazyk zosnulého, aby mohol zaplatiť prievozník za prevoz cez rieku Styx.

Jeden pastor stretol troch chlapcov a pýtal sa ich: „Chcete ísť do neba?“ „Ja nie,“ ozval sa jeden. Pastor bol v šoku: „Ty nechceš prísť do neba, až zomrieš?“ „Aha, až zomriem? No jasné, to áno!“- odpovedal chlapec. „Ja som si myslel, že zvolávate tých, čo by tam išli hneď teraz!“ Väčšina z nás pravdepodobne rozmýšľa podobne. Jedného dňa bude pekné sa tam dostať, ale momentálne veľmi nemáme záujem.

Hľadajúci „však túžia po lepšej vlasti“. Keď sa zamilujete, vyhľadávate blízkosť milovanej osoby, pretože túžite po jej spoločnosti. Preto túžime po nebi, lebo túžime byť s Ježišom, ktorý miluje našu dušu. Nebo bude ďaleko lepšie než ten najlepší život, aký si dokážeme predstaviť na tejto zemi. A dobrá správa je, že keď Kristus je naším Spasiteľom, práve tam pôjdeme, až zomrieme!

Vidieť Ježiša bude v nebi najväčšou radosťou.

Bože, našou túžbou je nebeská vlasť. Ďakujeme Ti za istotu spasenia, ktorú máme nie pre naše skutky, ale pre dokonané dielo milosti v Pánovi Ježišovi Kristovi! Amen

**Boha človek
vidieť nemôže,
ale môže
Ho cítiť
vo svojom srdci.**

V jednote je sila

„Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 18,19)

Keď kráľ Svätopluk ležal na smrteľnej posteli, dal si ešte naposledy zavolať svojich synov. Prikázal priniesť tri prúty. Otec podal viazaničku prútov najstaršiemu synovi a povedal mu, aby ju zlomil. Ten sa pokúšal, ale viazanicu prútov sa mu zlomiť nepodarilo. Potom podal kráľ viazanicu strednému synovi, ani jemu sa to však nepodarilo. Dokonca ani najmladší nemal dost' síl, aby prúty zlomil. Potom starý kráľ zobral viazanicu a prúty rozdelil. Každému synovi dal jeden. Synovia teraz poľahky prúty polámali. Vtedy im otec podľa povesti povedal: „Synovia moji, ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať, budete silní a nijaký nepriateľ vás nepremôže. Tak, ako ste ani vy nemohli zlomiť tie tri prúty, keď boli zviazané spolu. Ak však budete nesvorní, budete sa hádať a ríšu si podelíte na kúsky, nepriateľ vás poľahky ako ten prút premôže a vy zahyniete.“

„Ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať, budete silní a nijaký nepriateľ vás nepremôže.“ Presne tie isté slová platia aj pre nás kresťanov. Neraz, keď prechádzame pokušením, ťažkosťami, zúfalstvom či dokonca pochybnosťami, tak sa o tom nechceme s nikým rozprávať. Izolujeme sa, utiahneme sa do samoty. Máme v sebe pocit, že je to naše zlyhanie a znakom toho, že nie som „silný kresťan“. Nikomu nechcem povedať, že ma pokúša táto vec. Práve vtedy by sme mali zájsť za svojimi kresťanskými priateľmi a povedať im: „Budeš sa teraz za mňa modliť? Som pod útokom.“

Pán Ježiš hovorí: „Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 18,19) V jednote je sila. V spoločnej práci a modlitbe je sila. V tomto duchovnom boji nie si sám. Máš kresťanských bratov a sestry, ktorí pochodujú s tebou.

Zjednot' sa so svojimi spolubojovníkmi a pochoduj s nimi vpred v duchovnom boji, do ktorého ťa Boh povolal!

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za spoločenstvo, za dar modlitby a Tvoje zaslúbenie, že ak budeme jednomyseľne o čokoľvek prosiť nebeského Otca v Tvojom mene, tak to dostaneme. Amen

Spievaš alebo duníš?

„...či hrnčiar nemá moc nad hlinou, aby z tej istej hmoty urobil jednu nádobu na vznešený účel, druhú na všedný?“ (Rimanom 9,21)

Max Lucado píše: „Keď hrnčiar vypaľuje nádobu, kontroluje pevnosť tak, že nádobu vyberie z pece a udrie po nej. Keď „spieva“, je hotová, keď „zaduní“, vráti ju späť. Charakter je tiež skúšaný údermi ... Telefonáty neskoro v noci ... mrzutí učitelia ... spálené jedla ... prázdne pneumatiky ... neuveriteľné posledné termíny. Údery v nás spúšťajú to najhoršie ... Nie sú tak veľké, že by to boli krízy, ale keď je ich dosť, dávaj si pozor. Dopravné zápchy ... dlhé fronty ... prázdne schránky ... špinavé oblečenie na podlahe ... Rana. Rana. Rana. Ako zareaguješ? Spievaš alebo duníš?“

Každá životná rana ukazuje na náš skutočný charakter srdca. Po každom takomto údere tvoja nádoba spieva alebo duní? Ak duní, tak ešte stále nie je pripravená na použitie. Pán bude na nej pracovať ďalej, aby ju urobil dokonalou k účelu ku ktorému má slúžiť.

Boh dopúšťa rany pre tvoje vlastné dobro. Budeš skúšaný, aby si sa učil. Ber to ako príležitosť budovať svoju trpezlivosť a vytrvalosť. Každá rana ti môže pomôcť alebo ťa môže úplne zraziť k zemi. Záleží na tom, ako sa k nej postavíš. Občerstvuj sa modlitbou, nevzdávaj sa a pamätaj, že žiadna rana nie je pohromou. Všetky rany slúžia k dobrému, keď miluješ Boha a počúvaš Ho. Až z teba nakoniec bude nádoba vhodná na použitie.

Len ozajstná láska a úplná poslušnosť Bohu môžu z nás urobiť skutočných Božích služobníkov.

Bože, tak ako je hlina v hrnčiarových rukách, tak sme aj my v Tvojich rukách. Urob nás nádobou posvätenou, užitočnou Pánovi, použiteľnou na vznešené ciele, pripravenou na každé dobré dielo. Amen

Je tvoj kríž ťažký?

„Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.“ (Matúš 5,6)

Jeden spisovateľ napísal: „Myslíme si, že Boh rozdáva kríže ako dozorca rozdáva lopaty skupine trestancov. Nikto žiadnu nechce, každý jednu dostane ... Ale kríž znamená oveľa viac. Je to Boží nástroj vykúpenia ... dôkaz Jeho lásky. Vziať na seba kríž ... znamená vziať Kristovo bremeno za ľudí.“

Kríž povoláva k smrti osobných záujmov a k ukrižovaniu túžob nášho tela, aby na nás mohol byť videný Kristov život. My si však neraz zamieňame náš kríž s vecami, ktoré nám v živote spôsobujú rôzne trápenia ako sú: choroba, problémový vzťah, tvrdohlavý dospievajúci nedostatok financií alebo milovaný človek pripútaný na lôžko.

Pán Ježiš v reči na vrchu povedal: „Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.“ (Matúš 5,6) Plačúci môžu byť šťastní, pretože vedia, že ich bolesť, utrpenie a núdza sú námahou nového stvorenia, sú to pôrodné bolesti lepšieho sveta. Môžu byť šťastní, ak sú si vedomí, že Boh, skúsený umelec, používa oboje – svetlo a tieň, aby vytvoril majstrovské dielo hodné dokonalého umenia. Preto sa dokážu tešiť v chorobe, usmievať sa cez svoje slzy a spievať uprostred svojho smútku, pretože si uvedomujú, že „ak s Ním znášame utrpenie, tak s Ním budeme aj kraľovať.“ (2.Timotejovi 2,12)

Keď si toto uvedomíš, prestaneš sa modliť za ľahší kríž a budeš prosiť Boha o silnejší chrbát. Keď apoštol Pavol prosil, aby mu bol odňatý kríž, tak dostal odpoveď: „Stačí, ti moja milosť“. (2. Korintským 12, 9)

Bohu môžeme dôverovať rovnako v tme ako vo svetle.

Pane, daj, aby sme sa v dnešných ťažkých časoch dokázali oprieť o Tvoju silu a milosrdenstvo, aby sme sa vedeli tešiť a radovať aj v ťažkostiach. Pomôž nám v každom plačúcom vidieť svojho brata. Oslobod' nás od strachu a daj nám pochopiť význam slov: „Stačí ti Tvoja milosť.“ Amen

Človek mieni, Pán Boh mení

„Zver svoje diela Hospodinovi a podaria sa tvoje zámery.“ (Príslovia 16,3)

Svedectvo jednej mladej ženy: „Asi pred pol rokom som stretla na stanici jedného postaršieho pána, s ktorým som sa dala akosi do reči. Nevieť ako sa volal, ani odkiaľ je. Avšak, nikdy na neho nezabudnem. Bol taký zničený, ale v očiach mu žiarilo čosi také silné, čo pokojne môžem nazvať dobrotou. Hoci si odžil už veľa ťažkého, stále v jeho srdci prebývalo to najpodstatnejšie, čo ho po celý ten čas držalo nohami pevne na zemi a dodávalo mu silu. Je to láska a viera. Spomínam si na to, ako mi prerozprával svoj príbeh, ako šiel na vojnu. Poznačilo ho to, no dnes vie, že to malo zmysel, i napriek tomu, že to bolo ťažké obdobie. Okrem iného, našiel si tam i ženu svojho života. Minimálne zo trikrát mi povedal čosi, čo vo mne až dodnes rezonuje. V živote si nič veľmi neplánuj. Samozrejme, mať túžby a ciele je prirodzené a ľudské. Ale nezabúdaj. Život ťa i tak prekvapí a stále niečo nové prinesie.“

Chceš, aby sa vydarili tvoje zámery? Nech čokoľvek plánuješ do budúcnosti, nebuď nikdy priamo nasmerovaný na tebou vytýčenú budúcnosť, lebo sa môžeš sklamať. Pretože človek mieni, ale Pán Boh mení. Keď to v živote nejde podľa tvojich predstáv a ty sa pýtaš: „Bože, prečo?“ Odpoveď možno spočiatku nepoznáš a za vinu to dávaš Bohu. Zamysli sa: „Zveril som svoje plány Hospodinovi?“ „Človeku sa všetky jeho cesty javia súce, no pohnútky zvažuje Hospodin.“ (Príslovia 16,2) Boh ti nikdy nechce zle. Možno ťa vyvedie z cesty, ktorá sa ti zdá „súca“, ale to len preto, aby ťa dostal na cestu pre teba lepšiu, hoci nepoznanú. A buď si istý, že Boh vždy na teba kladie len také bremeno a ťarchu, ktorú unesieš. Odovzdaj sa Mu, hoci nevieš, čo ťa čaká. Ale On to vie. Presne toto je pravá viera.

Neplánuj, ale odovzdaj sa Bohu a ver Mu!

Bože, neviem, čo ma čaká v budúcnosti, ale s vierou Ti dnes odovzdávam svoj život. Buď so mnou v každej minúte môjho života. Amen

Je Boh príčinou zla vo svete?

„Bláznovstvom si človek podvracia cestu, jeho srdce sa hnevá na Hospodina.“ (Príslovia 16,24)

Teraz, v čase koronavírusu, veľmi často počuť, že je to útok diabla na ľudstvo. Keď v roku 1871 pri ničivom požiari v Chicagu zhorel Dwightovi L. Moodymu zbor a misijná škola, nezaujal stanovisko slovami, aké by sme dnes s veľkou pravdepodobnosťou po takej udalosti počuli: „Je to satanov útok na moje spravodlivé úsilie.“

Moody sa snažil pozorne načúvať a po určitom čase túto situáciu zhodnotil takto: „Požiar Chicaga znamenal v mojom živote obrat. Veľmi som sa ponoril do stavby Farwell Hall, zasadal som vo všetkých radách. Ambícia uspieť vo všetkých oblastiach môjho snaženia – pretože boli moje – ma pohltila natoľko, že som sa prestal dívať na svojho Pána. Svoju dušu som zaťažil rôznymi starosťami. Moja práca neprinášala potrebné ovocie. Keď prišiel oheň, bolo to ako osvietenie. Vzal som klobúk a vyšiel von.“

Je existencia zla vo svete dôkazom toho, že Boh neexistuje alebo dôkazom toho, že my, ľudia, sme mimo Neho? Odvraciam sa od Boha, nežijeme podľa Jeho slova, hrešíme, otáčame sa mu chrbtom a obviňujeme Ho zo zlých vecí. Pravdou je, že Pán niekedy používa v živote aj ťažkosti, aby nám ukázal, čo je v našom srdci. Nezabúdajme však, že je to Jeho láska, ktorá nás chce pritiahnúť bližšie k sebe. Kristus - Svetlo sveta stále svieti a je len na nás či sa k nemu obrátíme tvárou a alebo chrbtom.

Božie ciele dajú nášmu životu pravý zmysel.

Pane, odpusť nám, že sme sa Ti odvrátili chrbtom. Svojou neverou sme prišli o Tvoju ochranu. Pane Ježišu Kriste – Svetlo sveta, obraciam sa k Tebe tvárou. Prosíme, buď k nám milostivý a milosrdný, odpusť nám naše viny. Buď našim svetlom na ceste života a chráň nás od zlého. Amen

Ak môžeš, konaj dobro!

**„Neodopri dobro tým, čo si ho zaslúžia, ak je v tvojej moci konať ho.“
(Príslovia 3,27)**

Motivačný rečník Dan Clark si spomína, ako v čase, keď dospieval, stál raz so svojím otcom v rade na lístky do cirkusu. Okamžite si všimli chudobnej rodiny, ktorá stála pred nimi. Rodičia sa držali za ruky. Mali osem detí, všetky asi vo veku do dvanástich rokov. Domyslel si, že ten cirkus pre nich bude novým dobrodružstvom. Pokladničná sa ich spýtala, koľko by chceli lístkov. Ten muž hrdo odpovedal: „Chcel by som kúpiť osem detských lístkov a dva pre dospelých.“ Keď pokladničná povedala cenu, žena toho muža sa pustila jeho ruky a smutne sklonila hlavu. Muž sa naklonil o trochu bližšie a spýtal sa: „Koľko ste hovorili?“ Pokladničná tú cenu znovu zopakovala. Ten muž zrejme nemal toľko peňazí. Vyzeral zdrvene. Clark hovorí, že jeho otec to celé sledoval, dal ruku do vrecka, vytiahol dvadsaťlibrovú bankovku a upustil ju na zem. Potom sa zohol, zdvihol ju, zaklopal tomu pánovi na rameno a povedal: „Prepáčte, myslím, že je to vaše.“ Ten muž presne vedel, o čo ide. Pozrel sa priamo do očí Clarkovho otca, chytil ho za ruku, potriasol s ňou, a so slzami valiacimi sa po jeho tvári odpovedal: „Ďakujem, ďakujem, pane. Pre mňa a moju rodinu to naozaj veľmi veľa znamená.“ Clark a jeho otec sa vrátili späť do auta a išli domov. Nemali už dosť peňazí na to, aby mohli ísť ten večer do cirkusu, ale na tom vôbec nezáležalo. Požehnali celú rodinu, a to bolo niečo, na čo obe rodiny nikdy nezabudnú. Tomu sa hovorí „činenie dobra“.

Pán Ježiš povedal: „Kto má dvoje šiat, nech sa rozdelí s tým, čo nemá, a kto má dosť jedla, nech urobí podobne.“ (Lukáš 3,11) Aj apoštol Pavol napomína: „Vy však, bratia, nechabujte v konaní dobra.“ (2.Solúnčanom 3,13) A tak neodoprime dobro tým, ktorí potrebujú našu pomoc, ak je v našej moci pomôcť.

Pane Ježišu, Ty si nikdy neodoprel pomoc tým, ktorý ju potrebovali. Vlož do našich srdcí súciť s núdznyimi, aby sme aj my mali ochotné srdce pomáhať. Amen

Máš vo svojom živote jasný cieľ?

„...zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predomnou.“ (Filipanom 3,13)

Dr. Timothy Johnson píše: „Potešenie z čítania románu spočíva v tom, že nevieme, ako to dopadne, kým sa nedostaneme na poslednú stránku - a potom spätne premýšľame o tom, ako postavy mohli žiť inak, keby vedeli, aký bude koniec.“

Každý život raz skončí, to je holá realita. Tak ako v románe, aj v našom živote sa raz dostaneme na poslednú stranu. Na samom konci sa už nedá nič zmeniť. Nikdy neprídeme na to, ako by sme mali žiť naše životy, ak nepochopíme dôležitosť skutočnosti, že život sa raz skončí. A čo potom?

Zastav sa a spýtaj sa sám seba, či to, čo práve teraz robíš, nebudeš neskôr ľutovať. Tvoj život sa vždy odohráva smerom dopredu; nikdy sa neodohráva pospiatky. Pavlova rada na túto tému je: „zabúdať na to čo je za nami a usilovať sa o to čo je pred nami“.

Možno patíš medzi takých, ktorí ešte stále svoj život nevložili do Kristových rúk. Možno si to neurobil práve preto, lebo tvoja situácia je taká, že nevieš čo si máš počítať. Keď je ti ťažko, spomeň si, že to nie je o prekážkach, ktorým sa musíš vyhýbať, ale o Bohu, ktorého získaš, ktorý je tvojou nebeskou odmenou, pre ktorú utekáš tento náročný a ťažký beh svojho života.

Pozdvihni svoju hlavu a hľad' vpred na nášho Pána Ježiša! Uvidíš pred sebou jasný cieľ a nebeskú cenu. Tou cenou aj odmenou je sám Boh. Víťazom je každý, kto dobehne do cieľa.

Drahý Bože, túžim dobehnúť do cieľa, túžim po nebeskej cene. Prosím, pomôž mi zdolať všetky prekážky a daj mi silu a vytrvalosť, bez ktorých cieľ nikdy nedosiahnem. V mene Pána Ježiša Krista. Amen

**Miluj svoj život.
Je to jediný dar,
ktorý nedostaneš
dvakrát.**

Si sklamaný zo života?

„budte pevní, neochvejní, budte stále horlivejší v Pánovom diele, ved' viete, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.“ (1. Korint'anom 15,58)

Poznáte príbeh hudobného fenoména George Friderica Handela? V 21 rokoch sa stal organistom v Domkirche Halle. Keď začal skladať, pôsobil ako kapelník v Hannoveri. Keď sa Handel presťahoval do Anglicka, jeho sláva rástla. V štyridsiatich rokoch bol uznávaný po celom svete. Ale napriek svojmu talentu a sláve čelil značným intrigám. Súperenie s anglickými skladateľmi bolo kruté. Poslucháči boli nestáli; raz ho oslavovali, inokedy sa na jeho predstaveniach vôbec neukázali. Bol obeťou premenlivých politických smerov. Niekoľkokrát sa nachádzal na pokraji bankrotu. K jeho problémom sa pridalo aj chátrajúce zdravie. Dostal mŕtvicu, po ktorej mu ochabla pravá polovica tela. Hoci sa zotavil, bojoval od tej doby s depresiou. Nakoniec sa v 56 rokoch rozhodol odísť do dôchodku. Nešťastný a zničený z dlhov si bol istý, že skončí vo väznici pre dlžníkov.

8. apríla 1741 usporiadal svoj rozlúčkový koncert. Sklamaný a plný sebaľútosťi sa vzdal. Ale v tomto roku sa udialo niečo neuveriteľné. Bohatý priateľ menom Charles Jennings povzbudil Handla svojou návštevou a venoval mu text diela, založený na živote Krista. Toto dielo Handla zaujalo, a tak znovu začal písať. Zrazu prišla záplava inšpirácie. Písal takmer bez prestania po tri týždne. Potom strávil ďalšie dva dni inštrumentálnou tvorbou. Počas dvadsiatich štyroch dní dokončil rukopis, ktorý mal 260 strán - The Messiah (Mesiáš).

Premýšľaj o tom, že to vzdáš? Nerob to! Buď pevný, neochvejný, ved' vieš, že tvoja námaha nie je márna v Pánovi.

Pane, daj nám čisté srdce, aby sme Ťa mohli vidieť vo všetkých okolnostiach nášho života. Amen

Stanov si priority!

„Keby boli múdri, pochopili by to, poznali by, ako sa to s nimi skončí.“ (5. Mojžišova 32,29)

Jedným z najzaujímavejších príbehov o skaze Titanicu je príbeh bohatej ženy, ktorá získala miesto v jednom zo záchranných člnov. Keď sa spýtala, či sa ešte pre niečo môže vrátiť do svojej súkromnej kajuty, boli jej dané tri minúty. Prekročila peniaze a vzácne klenoty rozhádzané po podlahe kajuty, chytila tri pomaranče a vrátila sa do záchranného člna. Okolnosti zmenili jej hodnoty; tragédia zmenila jej priority. Pouč sa od nej; buď múdry - stanov si priority!

V jednom prieskume bola položená otázka ľuďom, ktorým bolo cez 90 rokov: „Keby ste mali prežiť svoj život znovu, čo by ste robili inak?“ Najčastejšou odpoveďou bolo: „Strávil by som viac času so svojou rodinou a priateľmi“. Múdrosť je umenie rozpoznať, čo môžeme prehliadnuť. Malicherné veci kradnú príliš veľa nášho času a my končíme tak, že žijeme pre nezmyselné veci.

Pred niekoľkými rokmi tajomne zomrelo 300 veľrýb. Prečo? Pretože prenasledovali sardinky a skončili tak, že uviazli v zálive. Tie malé ryby prilákali veľké ryby na smrť. Tým, že naháňali niečo malé, premárnili veľké množstvo sily a získali zanedbateľné výsledky. Apoštol Pavol tento princíp pochopil: „Pravda, pokiaľ ide o môj život, neprikladám tomu nijakú cenu. Záleží mi len na tom, aby som dokončil svoje poslanie a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: vydať svedectvo o evanjeliu Božej milosti.“ (Skutky 20,24)

Bež pozemský beh života s myšlienkou na večnosť. Boží plán vždy vedie k víťazstvu.

Pane, daj nám múdrosť, aby sme si vedeli určiť priority. Nech neprideme o cenné veci hľadaním malých a zbytočných. Bez vedenia Ducha Svätého to nikdy nedokážeme rozpoznať. Amen

Ajhľa človek!

„Všetci sme blúdili ako ovce, každý išiel svojou cestou, ale Hospodin na neho uvalil neprávosti nás všetkých.“ (Izaiáš 53,6)

Diogenes zo Sinopu, grécky filozof, 413-327 r. pred Kristom, sa prechádzal po verejnom námestí v Aténach so zapálenou lampou a hovoril: „Hľadám človeka.“ To znamená človeka, ktorý by bol súci tohto mena. Alebo ešte: „Hľadám Človeka, a vidím len ľudí.“

My sa posuňme ešte o krok ďalej a spoločne si položíme otázku: „A či v celom ľudstve našiel Boh spravodlivého človeka?“ Odpoveď je: „Áno, ten človek prišiel: je to Ježiš Kristus.“ Tí, ktorí Ho poznali, vydali svedectvo, že je to spravodlivý človek – tí, ktorí Ho milovali, rovnako ako tí, ktorí Ho zavrhovali. Aj sám Pilát, ktorý nad Ním vyniesol rozsudok smrti, musel uznať: „Ja nenachádzam na ňom vinu.“ A keď Ho po tomto odsúdení predstavil ľudu, vyhlásil: „Ajhľa, človek!“ (Ján 19,6-5)

Ježiš bol Človek, jediný spravodlivý, Syn Boží, ktorý sa stal človekom. Svojou slobodnou vôľou Ho môžeš aj ty odmietnuť, alebo prijať ako pravdu a život. Biblia ti dáva možnosť spoznávať Ho. Prostredníctvom Jeho slova a skutkov, Mu môžeš dať priestor vo svojom živote, aby sa dokázal. On zomrel za naše hriechy, ale aj vstal z mŕtvych. A teraz je živý. Rozprávaj sa s Ním ako so živým. On je Pán, Boh a Mesiáš. Miluje ťa a položil za teba svoj život. Očakáva ťa s láskou. Neboj sa k Nemu priblížiť.

Kristus je jediná cesta do neba.

Pane Ježišu, ja som uveril, že Ty si Mesiáš a Syn Boží, ktorého poslal Otec na zem. Verím v Teba a potrebujem Tvoju pomoc. Vyznávam Ti svoje hriechy a nechcem viac hrešiť, žiť tak ako predtým. Prosím, odpusť mi. Očisti ma svojou krvou, ktorá očisťuje od každého hriechu. Ty si niesol na kríž aj moje choroby, neduhy, sklamania a vnútorné zranenia. Pane Ježišu, Synu Boží, uzdrav ma na tele aj na duši. Zmiluj sa nado mnou a vstúp Svojou mocou a láskou do môjho života. Amen

Nádej a beznádej

„...aby vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, keď ho poznávate, dal Ducha múdrosti a zjavenia, aby osvietil oči vášho srdca, aby ste vedeli, k akej nádeji vás povolal, aké je bohatstvo slávy jeho dedičstva medzi svätými...“ (Efezanom 1,17-18)

V rokoch 361 až 363 vládol rímskej ríši cisár Julián. Odvrátil sa od kresťanskej viery naspäť k pohanstvu a preto bol prezývaný Apostata. Tým, že zaprel svoju kresťanskú výchovu a vrátil sa k pohanskému modlárstvu, v skutočnosti znamenalo vyhlásiť Bohu vojnu. Keď bol v roku 363 vo vojne smrteľne zranený, vraj zdvihol päť k nebu a zvolal: „Zvíťazil si, Galilejský!“ Zomrel takto vzbure proti Ježišovi Kristovi.

Koniec tohto cisára, by sme mohli nazvať ako „beznádejný“. Beznádej je akási duchovná kapitulácia. Kapitulácia pred skutočnosťou takou aká je. Dala by sa vyjadriť slovami: „S tým sa už nič nedá robiť!“ Opakom beznádeje je nádej. Apoštol Peter hovorí, že Boh nás vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej. Nádej je motorom duchovného života. Nádej je hnacou silou života. A táto nádej je dokonca živá, samá v sebe ma silu vzrastu.

A tak nech sú pre nás povzbudením slov apoštola Pavla: „Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali. Nech osvieti oči vášho srdca, aby ste vedeli, aká je nádej z jeho povolania, aké bohatstvo slávy je z jeho dedičstva vo svätých, a aká nesmierne veľká je jeho moc pre nás veriacich podľa pôsobenia jeho mocnej sily, ktorú dokázal na Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a v nebi posadil po svojej pravici...“

Život naplnený Božou plnosťou bude zavŕšený v sláve u Pána.

Bože môj, Ty ma dobre poznáš, aj tak ma miluješ. Ďakujem za nádej, ktorú si nám dal v Ježišovi Kristovi. Ďakujem, že sa o mňa staráš a naplňuješ ma láskou, akej ja nie som schopný. Amen

Po akej ceste kráčaš?

„Vchádzajte tesnou bránou! Veď priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú.“ (Matúš 7,13-14)

Všimli ste si niekedy správanie ľudí na semaforocho pred prechodmi pre chodcov? Väčšinou poslušne čakajú na zelenú, ale z času na čas sa nájde niekto, kto sa veľmi ponáhľa a prejde na červenú. Takmer vždy takého netrepezlivca nasledujú ďalší. Nevadí im červená. Jednoducho prechádzajú, pretože to tak robia druhí.

Podobne sa správajú ľudia aj v iných oblastiach života a vôbec si neuvedomujú, aké ťažké to môže mať následky. Človek sa neriadí tým, čo je správne a pravdivé, ale prispôbuje svoje konanie príkladu druhých. Ešte nebezpečnejšie je, ak sa takto správajú ľudia v duchovnej oblasti, lebo tam ide o večnú záchranu.

Cesta, ktorá vedie k Bohu, nie je široká. Je úzka a vyžaduje pokánie a vyznanie hriechov. Na nej sa človek musí podriaďiť Stvoriteľovi a veriť v Pána Ježiša. Len málokto kráča po tejto úzkej ceste. Ale je to jediná cesta, ktorá vedie k životu. Sám Ježiš Kristus nám vytvoril túto cestu k Bohu. Svojou smrťou na kríži spôsobil, že môžeme byť s Bohom zmierení. Je len na nás, aby sme s vierou vstúpili na túto cestu – bez ohľadu na to, čo robia druhí.

„Vchádzajte tesnou bránou!“ Ježiš nás dnes pozýva k životu, aby sme v Jeho svetle pozerali na všetko, čo máme. Neodmietnime Jeho pozvanie. „Do života vedie tesná brána a úzka cesta... (Matúš 7,14)

Tvoj včerašok z teba urobili toho, kým si dnes, ale tvoj zajtrašok ťa môže urobiť tým, kým ťa Boh vždy zamýšľal mať.

Pane Ježišu, pomôž nám nájsť tesnú bránu a úzku cestu, ktorá vedie do života, aby sme v Tvojom svetle pozerali na jasný cieľ, ktorý máme pred sebou a ktorý nám ukazuješ. Amen

Čo nosíš v mysli?

„Lebo ako zmýšľa v duši, taký je.“ (Príslovia 23,7 KAT)

Citát neznámeho autora hovorí: „Tvoj život sa odvíja podľa toho, čo nosíš v mysli. Ak budeš veriť tomu, čo doposiaľ, tvoje správanie sa nezmení. Ak sa budeš naďalej správať rovnako, nedosiahneš nič nové. Ak chceš v živote a práci vidieť iné výsledky, musíš v prvom rade zmeniť svoje zmýšľanie.“

Jeden novinár poukazuje na všeobecný ústup mravných hodnôt, akými sú práca, odvaha, čestnosť a solidarita. Obáva sa o život v spoločnosti, keď konštatuje úpadok všetkého, čo je nevyhnutné, aby tento život umožnilo a urobilo znesiteľným. Znepokojuje ho aj náhle rozmnoženie „škandálov“. Vidí v tom známku tej sneti, ktorá zachvacuje celé spoločenské telo. Šport, politika, hospodárstvo, médiá, všetky oblasti sú dotknuté korupciou, „špinavými peniazmi“, rôznymi podvodmi.

Kde je pôvod tohto úpadku? Božie slovo nám dáva odpoveď: „Lebo zo srdca pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhania.“ (Matúš 15,19) Všetko zlo je v zárodku v našom srdci. Vyznajme to svojmu Bohu. Osobne prijmime milosť, ktorá nás chce vyslobodiť a dať nám nový život na základe obeti Krista, ktorý zomrel a bol vzkriesený.

Ak chceme ostať na správnej ceste, dovoľme Bohu, aby viedol naše myšlienky.

Drahý Bože, z nášho srdca pochádzajú všetky zlé myšlienky. Chceme to pred Tebou vyznať a prijať milosť, ktorú si nám daroval vo Svojom Synovi a našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý zomrel za naše hriechy a bol vzkriesený. Amen

Aká je tvoja reč?

„Chrán si teda jazyk pred zlom, svoje pery pred lživými rečami,“ (Žalm 34,14)

Klameš ostatným? Urážaš ich, či hovoríš o nich zlé? Alebo hovoríš povzbudzujúce, život dávajúce slová, ktoré prinášajú radosť každému, koho stretneš?

Jedného dňa sa vybral otec so svojím synom na trh. Otec sedel na oslíkovi a chlapec kráčal vedľa. Okoloidúci ľudia si hovorili: „Strašné veci sa dnes dejú. Veľký a silný sedí na chrbte zvierat'a, kým malý musí kráčať.“ A tak otec zostúpil z osla a sadol si syn. O chvíľu stretli ďalších ľudí. Prekvapene sa na nich dívali a poznamenali: „To je strašné. Otec ide peši a chlapec si spokojne sedí.“ Len čo si obidvaja sadli na oslíka, už počuli hlasy ďalších ľudí: „Tí ľudia nemajú ani trochu súcitu. Dvaja sedia na jednom zvierati.“ A tak zoskočili dolu a obaja kráčali vedľa oslíka. Keď sa onedlho stretli s tými, ktorí sa z trhu vracali, počuli za sebou smiech: „Blázni. Zviera nič nenesie a oni obaja kráčajú vedľa neho.“

Blázon je, kto súdi druhého. Zasväťme svoje ústa Bohu a používajme ich na chválu, uctievanie, povzbudzovanie a vzdávanie vďaky. Nech Božie slovo plní našu pamäť, vládne v našom srdci a riadi naše kroky. Vernosť Ježišovi má byť v našom živote vidieť a počuť. Chvála Bohu je tým najkrajším kvetom, ktorý kvitne v našej duši.

Skôr ako sa náš jazyk zahryzne do iných, zahryznime si doňho.

Pane, otvor mi ústa a moje pery Ťa budú chváliť a ďakovať Ti. Pomôž mi, aby moje slová prinášali radosť a život tým, ktorí sú okolo mňa a chválili a oslavovali Teba. Amen

**Bud' takým
človekom,
akého by
si rád stretol.**

Ovládaš svoje pocity, alebo pocity ovládajú teba?

„Poučím ťa a ukážem ti cestu, ktorou máš kráčať. Poradím ti a budem ťa mat' na očiach.“ (Žalm 32,8)

Stará múdrosť hovorí, že s pocitmi je to ako s dobrým jazdeckým koňom. Musíš sedieť na ňom a jasne ho usmerňovať. Pocity ti môžu veľmi dobre poslúžiť. Ale beda, keď ťa začnú ovládať. Veď ako by to vyzeralo, keby sa kôň vozil na jazdcovi?

„Varuj sa namýšľať si, že máš od Boha dary, ktoré vôbec nemáš! Nespoliehaj sa na vidiny a sny, na náhle vnuknutia či rôzne pocity! Zapamätaj si: takto nemôžeš spoznať Božiu vôľu v určitých a dôležitých rozhodnutiach, ale len použitím jasných biblických pravidiel za pomoci skúsenosti a rozumu a pod stálym vplyvom Božieho Ducha! Neber Božie meno nepremyslene do úst a nehovor pri každej nepatrnej príležitosti o Božej vôli! Nech sú všetky tvoje slová a činy poznačené rešpektom a Božou bázňou.“ (John Wesley)

Boh nám dar rozum ako vodcu. Ak chceme ostať na správnej ceste, dovoľme Bohu, aby viedol naše myšlienky.

Milosrdný Bože, nehľad' na to, čo sme vykonali proti Tvojej vôli, ale pozri sa, čo za nás vykonal náš oslávený Vykupiteľ. Nepozerať sa na to, čo sme spravili zo seba, ale pozri sa, čo z nás spravil Kristus v Tvojom mene. Tvoja svätá vôľa nech je naším jediným Pánom a Tvoja milostivá ruka našim jediným Vodcom. Amen

Boh nad tebou neustále bdie!

„Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého;“ (Žalm 4,3 KAT)

Muž, ktorý sa po stroskotaní lode zachránil, žil sám na pustom ostrove. Po nejakom čase sa mu podarilo postaviť si z palmových vetiev malý útulok, ktorý ho chránil pred horúcim slnkom a dažďom. Jednej noci mu však príbytok začal horieť. Zostala z neho len malá kôpka popola. „Čo si to urobil, Bože?“ kričal tento muž. „Stratil som v živote takmer všetko a ty dovoľíš, aby mi zhorela aj táto biedna chatrč? Ako si mohol pripustiť, aby sa mi to stalo?“ O niekoľko hodín nastupoval tento muž na palubu jednej britskej lode. „Videli sme signál, ktorý si dal ohňom,“ vysvetľovala mu posádka. „Nevedeli sme, že tu niekto je. Vezmeme ťa domov.“ Muž zavrel oči od rozpakov. „Ach, ďakujem ti, Bože,“ povedal napokon.

Možno si už vo svojom živote zažil chvíľu, keď si mal pocit, že ťa ovinuli povrazy záhrobia a že ťa zovreli osídla smrti. V srdci ťa ťažil pocit, že Boh na teba zabudol. Vtedy si mal chuť kričať: „Pane, prečo si tak ďaleko? Prečo sa skrývaš v časoch môjho súženia? Dokedy budeš predo mnou skrývať svoju tvár? Dokedy mi bude dušu trápiť nepokoj a srdce dennodenne bôľ?“

A potom prišla odpoveď, ktorú si v tej chvíli vôbec neočakával. Možno ti práve vtedy prebyslo hlavou: „Veď moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty,“ (Izaiáš 55,8) A tebe neostalo nič iné ako s pokorou Bohu ďakovať a chváliť Ho za to, ako zázračne konal a zachránil ťa.

Ak nám Boh nedá o čo prosíme, má pre nás niečo omnoho lepšie.

Pane, Ty vyslychaš túžbu úbožiacov, vzpružuješ im srdce, ucho si k nim nakláňaš. Moje srdce sa teší z Tvojej pomoci. Budem Ti spievať, že ma zahrňaš dobrodeniami. Oslavovať Ťa budem, Pane, celým svojím srdcom a vyrozprávam všetky Tvoje diela zázračné. Amen

Najvzácnejší dar

„...darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (Rimanom 6,23)

Mladý muž z jednej bohatej rodiny práve ukončil vysokú školu. V štvrti mesta, kde bývali, bolo zvykom, že pri takejto príležitosti rodičia kúpili svojim deťom nové auto. A tak už niekoľko mesiacov chodil s otcom po meste a spolu obzerali autá. Týždeň pred promóciou ho mali už vybrať. Bol si istý, že v ten večer, keď sa vráti z promócie, mu otec slávnostne odovzdá kľúče od nového auta. A predstavte si, aké sklamanie prežil. Vrátil sa domov a otec mu podával krásne zabalenú Bibliu! Tomáš sa tak nahneval, že hodil Bibliu na zem a utiekol z domu. Po tejto udalosti sa s otcom už nikdy nestretol. Až keď dostal správu, že otec zomrel, vrátil sa opäť domov. Keď raz v noci sedel v obývačke a rozmýšľal o tom, čo všetko zdedil, pohľad mu padol na Bibliu, ktorú mu otec v ten večer daroval. Zotrel z nej prach a otvoril ju. Našiel v nej poukážku s dátumom jeho promócie a presnou sumou auta, ktoré spolu vybrali!

Niektoré dary sú pre nás cenné preto, že sme ich dostali od niekoho koho si veľmi vážime. Obzvlášť cenný dar je ten, ktorý nám dá niekto z lásky, nie z povinnosti. Naším najvzácnejším darom je dar od Boha, ktorým je Jeho milovaný Syn Ježiš Kristus. V Ňom nám Otec daroval všetko. „Jeho božská moc nám darovala všetko potrebné pre život.“ (2.Petra 1,3) „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3,16)

O koľko viac radostných chvíľ by sme v živote prežili, keby sme svoju Bibliu otvárali častejšie!

Drahý Bože, ďakujeme Ti za najvzácnejší dar, za večný život, ktorý si nám daroval vo Svojom Synovi, našom Pánovi Ježišovi Kristovi. V Ňom si nám daroval všetko potrebné pre život. Ďakujeme za nádej ukrytú v slovách: „Nik kto verí v Neho nezahynie, ale bude mať večný život.“ Amen

S láskou napomínajte!

„Napodobňujte Boha ako milované deti a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás...“ (Efezanom 5,1)

Pán Ježiš vyčítal farizejom tvrdosť srdca. Toto nebezpečenstvo platí aj pre nás kresťanov, ak zákon povýšime nad lásku. Apoštol Pavol píše Kolosenským: „Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť... Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti!“ (Kolosanom 3,12-14)

Zatvrdené srdce sa riadi zákonom, ktorý je na prvom mieste. Vidí hriechy a nedostatky druhých a snaží sa ich nasilu napraviť. Zatvrdené srdce nebojuje s hriechom, ale s hriešnikom. Bez lásky to však nepôjde, lebo láska je hybnou silou, ktorá dokáže robiť zázraky. Svet v temnotách potrebuje vidieť Ježišovo svetlo.

Boh nám v Ježišovi nikdy neprestáva preukazovať bohatstvo svojho milosrdenstva a takýto postoj očakáva aj od svojich nasledovníkov. Máme vo svojom okolí ľudí vzdialených od Boha? Ako by sme ich mali pritiahnúť k Bohu? V manažérskej terminológii by sme mohli povedať „Robme správne veci správnym spôsobom“.

Ako to urobiť? Nech je nám v tom príkladom Pán Ježiš. Od Neho sa učme. Jeho láskavý prístup k hriešnikom dokázal zázraky. Láskou boli zmenené životy mnohých, aj tých najväčších hriešnikov. V Božom slove nájdeme mnoho Ježišových stretnutí, ktoré viedli ku zmene srdca. Začnime sa na svet pozerat' Ježišovými očami. Aj keď je obraz terajšieho sveta poznačený hriechom, Božia prítomnosť v nás môže jasne svietiť a láskou môže pomôcť zachrániť hriešnikov.

Nesprávny vzťah k Bohu, vedie k nesprávnym rozhodnutiam s ľuďmi.

Pane Ježišu, Ty si nám ukázal, že najväčšou silou na svete nie je nátlak zákona, ale súciteľná láska. Premieňaj nás na Svoj obraz, aby sme sa aj my pozerali na svet Tvojimi očami. Nech nevidíme ľudí akí sú, ale akí budú, ak ich Ty premeníš Svojou láskou. Amen

Boh ťa povoláva k láske

„Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska.“ (1.Jánov 4,8)

„Chráň sa byť fanatickým blúznivcom, ktorý prenasleduje iných! Nenahováráj si, že ťa Boh povolal, aby si narúšal život ľudí namiesto toho, aby si ich zachraňoval. To je v protiklade k Duchu Toho, koho nazývaš svojim Majstrom. Nemysli si, že ľudí možno donútením priviesť na Božie cesty! Sám rozmýšľaj a nechávaj myslieť iných! Aj tých najvzdialenejších od Božích ciest „úpenlivo pros“ iba prostredníctvom rozumu, pravdy a lásky, aby vstúpili.“ (John Wesley)

„Božia láska je ako slnko, je tu vždy a všade,“ znie v jednej kresťanskej piesni. A vždy sa nájdú takí (aj medzi kresťanmi), ktorí to neprijali, alebo zlé pochopili. Slnko Božej lásky svieti stále, aj keď ho neraz pre oblaky nevidno. Boh ťa pozýva ľudí milovať, nie ich súdiť. Máš byť Ježišovým svetlom svetu okolo seba, lebo skutočná láska dokáže prebúdzat k životu.

V láske nejde o to čo dostávaš, ale o to čo si ochotný dať. Srdca blížneho sa môžeš dotknúť iba vlastným srdcom naplneným Ježišovou láskou. Maj na pamäti, že nie ty, ale Božia láska má moc zachraňovať hriešnikov. Buď nositeľom tejto lásky! Staň sa plátnom, na ktorom ľudiavidia Ježiša. Nech ľudia v tvojom živote vidia v tebe Kristovu lásku. Uvedom si, že ani jeden človek nebude spasený kvôli tomu čo robíš ty, ale vďaka tomu, čo urobil Ježiš Kristus.

Poznaj Bibliu hlavou, uschovaj ju v srdci, ukazuj ju svojim životom a rosievaj ju po svete.

Pane Ježišu, svet v temnotách potrebuje vidieť Tvoje svetlo. Ty si jediným prameňom, ktorý dokáže uhasiť smäd duše. Naplň ma láskou, aby si o nej nielen vedel hovoriť, ale aby som vedel ňou aj žiť. Ved' moje myšlienky, premieňaj ma, pomôž mi stať sa plátnom na ktorom ľudiavidia Teba. V mene Ježiš. Amen

Chráň sa Kainovej cesty!

„Beda im, pretože sa vydali Kainovou cestou,...“ (Júdov 1,11)

Aká je to Kainova cesta pred ktorou nás varuje Boh? Kain bol syn prvého ľudského páru. Jeho srdce bolo naplnené žiarlivosťou a závišťou. Keď Boh prijal obeť jeho brata Ábela a Kainovu obeť odmietol, vylákal Ábela na pusté miesto a tam ho zabil. Keď si po tomto hroznom čine vypočul Boží rozsudok, povedal: „Väčší je môj trest, než by som ho vládol zniesť.“ (1. Mojžišova 4,13) Boh nás varuje pred touto cestou, pretože táto cesta končí vo večnom odlúčení od Boha.

Kráčšaš životom frustrovaný, naplnený žiarlivosťou a závišťou? Ver, vždy sa v tvojom okolí nájdu ľudia, ktorí budú niečo robiť lepšie ako ty. Vždy bude niekto, kto vyzerá lepšie, kto je úspešnejší a inteligentnejší ako ty. Ak iným závidíš a žiarliš na nich, tak sa nachádzaš na Kainovej ceste. Byť sebecký znamená žiadať od druhých, aby žili tak, ako to mne vyhovuje. Sebci tvoria tmavý tieň okolo seba samého a ten im zacláňa výhľad, aby boli schopní vidieť aj ostatných ľudí, ktorí stoja možno hneď vedľa nich. Ak si uvedomíš, že sa na tej ceste nachádzaš, vždy máš ešte šancu opustiť ju a vrátiť sa späť k Bohu.

Ako to urobiť? Existuje iba jediný spôsob, ako sa vysporiadať s hriechom, a to vyznať ho Bohu, pretože On o ňom aj tak vie a prosíť Ho o odpustenie. Tvoja vina pred Ním nikdy nie je taká veľká, aby nemohla byť odpustená. Lebo je tu Jeden, ktorý za teba zaplatil – a to Svojím životom a krvou. Je to Ježiš Kristus, Spasiteľ sveta. Keď vyznáš Bohu svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby ti pre Krista odpustil a prijal ťa za svoje dieťa.

Pokánie je Božím spôsobom narovňavania toho, čo je pokrivené.

Bože, chráň moje srdce pred závišťou a žiarlivosťou. Nauč ma tešiť sa s úspechu iných a žehnať im. V mene Ježiš. Amen

Našiel si zmysel života?

„Niet pokoja pre bezbožných, hovorí Pán.“ (Izaiáš 48,22 KAT)

V nemocnici stretol mladý lekár, inak neverec, sestričku - mníšku. Zrazu povedal: „Sestrička, tak mi je vás ľúto. Predstavte si len, aká budete sklamaná, až umriete a poznáte, že niet ani Boha, ani večnosti, ani neba, ani pekla.“ A mníška mu odpovedala: „Pán doktor, akéže sklamanie? Ak nebude po smrti nič, potom ma nič nemôže sklamať - ale predstavte si svoj úžas, až zomriete a poznáte, že je Boh, večnosť, nebo i peklo.“

Svedectvo tejto ženy pomohlo tomuto mladému lekárovi nájsť cestu k Bohu a on mohol byť zachránený pre večnosť. Na hrob koľkých ľudí by sa dalo napísať: „Tu je pochovaný niekto, kto nikdy nevedel, načo žije!“ No ísť cestou života a nevedieť kam, topiť sa v mori slz a utrpenia a nevedieť prečo a načo, strácať deň za dňom s predtuchou, že sa minieš životného cieľa a pritom stále zotrvať pri svojom poblúdení, to je to najväčšie nešťastie, aké ťa môže postihnúť, pretože až zomrieš, až dokončíš svoju pozemskú púť, uvidíš síce kam si prišiel, ale už nebudeš môcť späť, aby si všetko napravil.

Človek bez Boha vidí pominuteľnosť svojho života, svojej slávy, svojho bohatstva. Žije bez nádeje. Všetko mu je mizivé a prchavé. Ak spomína na svoju minulosť, pociťuje výčitky svedomia; ak skúma prítomnosť, nie je s ňou spokojný, chce viac; ak myslí na budúcnosť, má pred ňou strach.

Ak svoje starosti dáš do Božích rúk, On dá do tvojho srdca svoj pokoj.

Bože, všetci Ťa potrebujú, aj tí, ktorí o tom nevedia, ba tí ešte väčšmi ako tí, ktorí o tom vedia. Lačný si myslí, že hľadá chlieb, a lačnie po Tebe; smädný si myslí, že chce vodu, a žízni po Tebe; chorý sa nazdáva, že hľadá zdravie, a chorľavie preto, že nemá Teba. Pane, daj sa nám spoznať! Amen

**Nepros Boha,
aby urobil
tvoj život ľahší,
pros Ho
aby t'a urobil
silnejším.**

Vidia vo mne ľudia Ježiša?

**„Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom, opravdivo.“
(1.Jánov 3,18)**

Arcibiskup Fulton Sheen (1895 - 1979), riaditeľ Národnej spoločnosti propagácie viery v Spojených štátoch sa raz pýtal Matky Terezy, ako sa jej podarilo obrátiť 15 000 mužov zo zápáchajúcich ulíc Kalkaty. „Ako ste mohli evanjelizovať a vyučovať týchto úbohých smrteľníkov, keď ste ich vytiahli z tej stoky do vášho opatrovateľského domu?“ „Viete,“ odpovedala, „nevyučovali sme ich. Keď som sa o nich starala, prejavovala som im lásku a spytovala som sa ich, či by nechceli počuť niečo o Kristovi. Oni sa ma zväčša pýtali: „Je Kristus taký ako vy? Podobá sa Kristus vám?“ „Nie,“ odpovedala som im, „ale ja sa snažím o to, aby som sa ja podobala jemu.“ „Tak potom chceme byť kresťanmi.“ Bolo to také jednoduché.

Túžia ľudia potom, čo vidia v nás? Ako kresťania sme „Božou reklamou“. Našou hlavnou úlohou je podobať sa na Krista. Jeho láska v našom živote dokáže urobiť vo svete zázraky. Tým najlepším svedectvom pre ľudí okolo nás, je svedectvo života. Lebo skutky, ktoré sú konané z lásky k Ježišovi, svietia v temnom svete najjasnejšie. Nech sa naše posvätenie stane svetlom pre tento svet. Tí, ktorí nasledujú Krista, môžu pomôcť v Jeho nasledovaní aj tým, ktorý Ho ešte nepoznajú. náš život, ak je prežitý s Kristom má moc zmeniť životy druhých.

Ak chceš dokázať svoju lásku k Bohu, podel' sa o ňu s inými.

Pane Ježišu, nech Tvoja láska v nás zažiari svetu, do ktorého nás posielaš. Nestačí len o Tvojej láske rozprávať, ale ju aj svojim životom dokazovať. Nech naše dobré skutky svedčia o Tebe svetu, ktorý Ťa tak úpenlivo potrebuje. Amen

Načo žijem?

„...vaša viera a nádej sa upína na Boha.“ (1.Petrov 1,21)

Veľký prírodovedec a náboženský filozof Blaise Pascal povedal: „Je trojaký druh ľudí. Jedni slúžia Bohu, pretože ho našli, druhí ho hľadajú, pretože ho ešte nenašli, ostatní žijú bez toho, žeby ho hľadali alebo našli. Prví sú rozumní a šťastní, druhí sú rozumní, ale zatiaľ nešťastní, tretí sú aj nerozumní aj nešťastní.“

Ľudia si odjakživa kládli otázku: „ Načo vlastne žijem, keď život je plný utrpenia a keď ho ukončuje smrť?“ Iba Stvoriteľ, ktorý nás stvoril môže určovať, načo je tu na zemi ľudský život. Odpoveď preto hľadáme u Neho. Stvoriteľ poslal svojho Syna Ježiša Krista na svet, aby nám oznámil, v čom spočíva zmysel nášho života.

Kto neprijíma Kristovo svedectvo o živote, ten sa zrieka riešenia otázky vlastnej existencie. Možno ten alebo onen úsek života ho bude tešiť, ale skôr alebo neskôr prídu problémy, starosti, sklamanie, choroby a tak si aj on položí osudovú otázku: „Aký zmysel to všetko má? Kam sa uberám? Čo bude so mnou?“

Aj neveriaci vedia, že raz príde smrť a oni zomrú. Viac nevedia, ani nechcú vedieť. My - veriaci kresťania vieme, že smrť je iba začiatkom čohosi iného, nového života, iného, vyššieho jestvovania. Svätý Augustín povedal: „Bože, stvoril si nás pre seba a nespokojné je naše srdce, dokiaľ nespočinie v tebe!“ Teda cieľom nášho života nie je dobrý život, rodina, kariéra, ani naša práca na budovaní sveta, ani splnenie našich snov a predstáv. Cieľom nášho naplneného života je Boh.

Božie ciele dajú nášmu životu pravý zmysel.

Bože, Ty si dokonalá a celá krása; kto pátra v myšlienkach po pravde, túži mať Teba, ktorý si jediná pravda hodna toho, aby sme ju poznali; kto sa usiluje o mier, hľadá Teba, ten jediný pokoj, v ktorom si môžu odpočinúť tie najnepokojnejšie srdcia. Amen

Viera, ktorá zachraňuje

„Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasit', čo zahynulo.“ (Lukáš 19,10)

Niektorí neveriaci ľudia hovoria, že mnohí veriaci ľudia sú horší ako neveriaci. Mnohokrát môžu mať pravdu. Podstatný rozdiel nie je v tom, že veriaci sú „lepší“ od neveriacich, ale v tom, že sú na tom „lepšie“.

„Kresťanská viera nie je len pritakávanie evanjeliu Kristovmu, ale aj úplné spofahnutie sa na význam Jeho života, na Jeho krv, Jeho smrť i zmŕtvychvstanie. Táto dôvera sa opiera o Krista ako obeť za naše hriechy a ako život, ktorý dal za nás a pôsobí v nás. Kresťanskú vieru neprejavujeme tým, že opustíme zlo a konáme dobro, alebo že poslúchame Božie príkazy. To si len mnohí omylom myslia. Toto všetko spolu vôbec netvorí vieru. Dokonca zo skúseností vieme, že človek sa môže takto snažiť celé roky, a predsa nemá skutočnú vieru, a už určite nie väčšiu ako na začiatku svojho snaženia. Pravou vierou nie je ani to, ak niekto koná iba jednu zo spomínaných vecí alebo iba časť z nich. Či je vari žena cnostná len preto, že nie je prostitútkou, a muž je čestný len preto, že nezblázni a nekradne? Nech ma Pán, Boh mojich otcov, ochráni pred takouto nedostatočnou chradnúcou vierou. Pravá viera sa prejavuje správnym postojom voči Bohu i ľuďom a dá sa vyjadriť dvoma slovami: vďačnosť a dobročinnosť. Vďačnosť voči nášmu Stvoriteľovi a najvyššiemu Dobrodincovi a dobročinnosť voči našim blíznym. Láska je cieľ, jediný cieľ všetkých Božích zaslúbení od stvorenia sveta až po konečné naplnenie všetkých vecí. Zostane, aj keď nebo a zem pominú.“ (John Wesley)

Pravá kresťanská viera nie je nič iné ako služba lásky.

Drahý Bože, chválime Tvoju dobrotu. Jej vďačíme za svoje spasenie, opateru, svoj pokoj a ochranu, za všetky požehnania tohto života a za svoju túžbu po večnom živote. Do Tvojich rúk odovzdávame telo i dušu, ktoré milostivo opatruješ. Amen

Hospodin t'a nenechá ležať

**„Ak spadne, nezostane ležať, lebo mu Hospodin podoprie ruku.“
(Žalm 37,24)**

William Cowper bol kresťan, no prežíval hlbokú krízu. V jednu hmlistú noc si zavolať kočiar a poprosil kočiša, aby ho zaviezol na most cez rieku Temžu. Depresia ho premohla do tej miery, že sa rozhodol spáchať samovraždu. Po dvoch hodinách blúdenia v hmle sa mu kočiš nasmelo priznal, že zablúdil. Cowper nahnevaný tým, koľko času stratil, vystúpil z koča. Chcel ísť na most peši, a tak sa vybral, ako predpokladal, správnym smerom. Keď však chvíľu šiel, ocitol sa pred dverami vlastného domu! Vtedy si uvedomil, že ho zachránila Božia ruka. Pochopil, že spôsob, ako sa dať ťažkosti a problémy vyriešiť, je ísť k Bohu, nie skočiť do rieky. Všetko, čo ho trápilo, vyrozprával svojmu novému Priateľovi – Ježišovi, a jeho srdce našlo stratený pokoj.

Ak veríš, neprestávaj sa snažiť a skúšaj to znova. Ver, ak spadneš, nezostaneš ležať, lebo Hospodin ti podoprie ruku. Tým, že sa dnes budeš celý deň sťažovať na to, čo sa stalo včera, sa tvoje zajtrajšky nikdy nezlepšia. Zázraky sú skryté v každom nešťastí a v každej ťažkej životnej situácii, no najprv musíš otvoriť svoje srdce a svoje oči, aby si ich mohol vidieť. Až potom doceniš to, aké dôležité pre teba boli ťažké chvíle a víťazstvá v nich vybojované v Ježišovi Kristovi.

Ustarostenosť je bremeno, ktoré nám Boh chce zobrať s pliec.

Drahý Bože, viem, že ak aj spadnem, tak nezostanem ležať, lebo Ty mi podopieraš ruku. Blahoslavený je každý, kto sa na Teba spolieha! V pokoji si ľahnem a zaspím, lebo len Ty sám, Hospodine, dávaš bezpečný príbytok. Ty uľavuješ v tiesni. Zmiluj sa nado mnou a počuj moju úpenlivú modlitbu. Amen

Láska začína v našom srdci

„Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska.“ (1.Jánov 4,8)

Žil raz jeden slepý človek, ktorý za oknami svojej izby pestoval kvety. S veľkou starostlivosťou a láskou sa o ne staral. A kvety od jari do jesene krásne kvitli. Jedného dňa sa pri dome zastavil istý okoloidúci. Keď zbadal slepého muža zalievajúceho kvety, začudoval sa: „Prosím vás, prečo tie kvety pestujete? Veď ich nevidíte!“ Slepý sa usmial a povedal: „Mám na to hneď tri dôvody. Jednak sa môžem kvetín dotýkať. Mám rád ich vôňu. No a tým tretím dôvodom ste vy!“ „Ako to, veď ma vôbec nepoznáte!“ „Nepoznám, ale práve tak som si to predstavoval. Iste pôjde okolo niekto, kto má kvety rád a komu urobia veľkú radosť. Zastaví sa u môjho okna, budeme spolu hovoriť, a tak budem mať radosť zase ja.“

Tak je to aj s kresťanstvom. Pravý kresťan má radosť z dávania, lebo nezávidí a je veľkorysý. Boh od nás očakáva, že sa staneme šíriteľmi lásky a radosti. Láska to je rozhodnutie, nielen pocit. A milióny tých, ktorí uverili, dávajú seba do služby lásky. Tak nech sa našim mottom stane: „Chcem rásť, aby som mohol dávať. Potrebujem dávať, aby som mohol rásť.“ Vo svojom živote zažiješ toľko radosti, koľko jej sám rozdáš druhým.

Nie je dôležité, čo robíme, ale koľko lásky do toho vložíme. Robme malé veci s veľkou láskou.

Pane Ježišu, ľudstvo umiera na nedostatok Tvojej lásky. Vlož nám do srdca Svoju lásku, aby sme mohli byť živým znamením Tvojej dobroty. Nech je Tvoja láska v našej tvári, nech hľadá z našich očí, nech vyžaruje z nášho úsmevu a nech je v našom srdečnom pozdrave. Amen

Vieš byť vd'ačný?

„Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ (Žalm 107,1)

V Argentíne sa stala táto udalosť: Bola zima. Otec sa chcel prejsť so svojimi dvoma synčekmi. Zastihla ich silná fujavica a mráz. Stratili smer cesty. Vtedy si uvedomoval otec, čo im hrozí. Chlapci začali plakať. Keď už boli skrehnutí, otec vyzliekol kabát, dvoch chlapcov obliekol do kabáta, vtlačil ich do snehu a ešte sám si na nich ľahol. O niekoľko hodín, keď prišli hľadajúci ľudia, otca našli úplne zmrznutého, ale chlapci žili. Po niekoľkých rokoch, keď mladší z nich sa stal inžinierom a zabudol na svojho otca, starší ho zobral na tieto miesta a povedal: „Za všetko, čím si, vd'ačíš obeti nášho otca. A ty si na to zabudol?“

Buď vd'ačný za všetko okolo seba! Nastaviš sa tak na najvyššiu frekvenciu – frekvenciu lásky. Na vd'ačnosti je krásne to, že sa časom neopotrebuje. Vd'ačnosť je narastajúca sila, ktorá ďalej rastie a prináša ovocie. Čím viac jej máš, tým viac dôvodov pre ňu nájdeš. Mnohí ľudia, zostávajú chudobní len preto, lebo im chýba vd'ačnosť.

Nesústred' sa na to, čo ti chýba, na svoje problémy a ťažkosti, ale začni byť vd'ačný za všetky veci, z ktorých máš dobrý pocit, z ktorých sa tešíš, za ľudí, ktorých máš rád... Netráp sa pre to, čo nemáš, ale ďakuj za požehnanie, čo máš. Nest'ážuj sa na starosti, ale ďakuj za radosti. Neľfni na trne na ruži, ale ďakuj za tú ružu! Prejavuj vd'aku, pretože nič nie je v živote samozrejmé... celý tvoj život je darom... nič nie je samozrejmé, ani to, že si tu, ani krásny svet, ktorý ťa obklopuje, ani vzťahy, ktorých si súčasťou, ani štúdium, na ktoré ťa prijali, ani dnešné či zajtrajšie ráno. Nič. Všetko je to dar. A za dar sa ďakuje. A schopnosť ďakovať z teba robí šťastného človeka.

Cítiť vd'ačnosť a nevyjadriť ju je ako zabaliť darček do okrasného papiera a potom ho nedarovať.

Pane, ďakujem Ti, že mi dáš vždy to, čo je pre mňa najlepšie. Amen

Čomu (komu) veríš ty?

„Ježiš im odpovedal: Majte vieru v Boha!“ (Marek 11,22)

Ak sa opýtam ľudí, či sú veriaci, tak niektorí hovoria, že neveria. Na svete však niet neveriaceho človeka, lebo každý človek niečomu alebo niekomu verí. Veľmi pekne o tom napísal farár a autor kresťanských kníh Greg Laurie:

Niektorí ľudia tvrdia, že v náboženstvo neveria. „Viera je pre jednoduchých ľudí,“ povedia. „Ja som človek, ktorý verí faktom. Nežijem z výmyslov. Som niekto, kto uverí až po tom, čo sa o tom na vlastné oči presvedčí. Nikde vo svojom živote vieru nepraktizujem. Viera je pre hlupákov.“

Vieru v skutočnosti vo svojich životoch používame stále. Ak ideš do reštaurácie, sadneš si, objednáš a zješ jedlo, ktoré ti prinesú. Praktizuješ tým vieru. Nevieš, kto jedlo pripravil. Netušíš, čo v kuchyni robili. Zoberieš však do ruky vidličku a začneš jesť. Veríš, že dodržiavajú hygienické normy a tvoje jedlo pripravujú správne.

A čo keď ideš k lekárovi? Povedia ti, že potrebuješ operáciu. Objednáš sa teda u lekára a necháš sa zoperovať. Veríš tomu, čo ti lekári povedia. A keď ideš do lekárne, veríš lekárnikovi, že ti vydá správne lieky.

Hoci o aerodynamike vieš len málo, keď nastúpiš do lietadla dôveruješ, že nejako len vzlietne a bezpečne ťa dopraví do tvojej destinácie. Rovnako dôveruješ ľuďom v kokpite, ktorí stroj pilotujú.

Preto sa nesnaž tvrdiť, že vieru nepraktizuješ. Svoju vieru vkladáš do pilotov, lekárov, kuchárov a lekárnikov. Vieru vidíš každodenne. List Židom nám v 11,3 vraví: „Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby - čo je viditeľné - nepovstalo z viditeľného.“

Ľudia radi uveria tomu, čomu chcú uveriť.

Pane, daj mi vieru, pokorne Ťa prosím. Jedine Ty môžeš spôsobiť, aby som v Teba veril a Tebe veril, aby som vo viere vytrval, aby som bol v nej pevný a verný, aby som podľa nej žil. Amen

**Niekedy t'a Boh
nezbaví kríža,
ale nikdy
t'a nenechá,
aby si ho
niesol sám.**

Dôveruješ Bohu?

„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lukáš 11,13)

Pred rokmi isté talianske noviny priniesli správu, ktorá dojala celú krajinu. V osamelom rodinnom dome vypukol požiar. Obyvateľom sa v poslednom okamihu podarilo vybehnúť von. A kým sa bezmocne prizerali ako plamene pohlcujú ich príbytok, uvedomili si, že chýba päťročný chlapec. Tento ostal v dome. Otec sa chcel za ním rozbehnúť, ale do domu sa už nedalo vstúpiť. Zúfalí volali na neho. Vtom sa otvorilo hore okno. Otec na neho skríkol: „Skoč!“ Malý chlapec, ktorý mal pred sebou iba plamene a dym, kričal: „Otec, nevidím Ťa!“ „Ale ja Ťa vidím. Len skoč!“ A chlapec skočil. Padol otcovi priamo do náručia. Tento úžasný príbeh je brilantným príkladom starostlivej otcovskej lásky.

Dôveruješ Bohu? V prvom rade si musíš uvedomiť, že Boh Ťa má rád. Vedomie, že si milovaný, ti bude pomáhať rásť a pretvárať Ťa. Viera Ťa musí naplňovať radosťou a nadšením. Hlboká, úprimná a zdravá viera pozdvihne tvoj život do výšok. Život v Božej prítomnosti dodá všetkému, čo robíš, zmysel a krásu. Ak bude Boh na prvom mieste v tvojom živote, všetko vynaložené úsilie sa celkom prirodzene zmení na radosť v tvojom srdci.

Viera v Boha a život podľa evanjelia ti prinesie radosť a slobodu.

Pane Ježišu, ďakujem Ti za dar viery. Ďakujem Ti za všetkých, cez ktorých si mi ju sprostredkoval. Ďakujem Ti za mojich rodičov, ktorí ma vychovali. Ďakujem za tých, ktorí ma milujú a ktorých milujem ja. Ďakujem za ľudí, ktorí ma povzbudili, potešili, pomohli mi. Ďakujem za úprimných priateľov, za chvíle pokoja. Ďakujem za krásnu prírodu a oči, ktorými ju môžem vnímať, za to pekné, čo mi prináša radosť. Ďakujem Ti za všetko. Amen

Pred Bohom niet tajnosti

„Ved' nič nie je také zahalené, aby nebolo odhalené, a nič nie je natoľko skryté, aby nevyšlo najavo.“ (Lukáš 12,2)

U P. P. Rubensa (1577-1640), slávneho flámskeho maliara, si objednal boháč portrét. Rubens mu vyhovel. Lenže boháč bol úžerník. Zdalo sa mu, že obraz je drahý. Preto povedal: „Na tom obraze sa nepodobám na seba, preto vám ho nevyplatím. Nechcem ho.“ Rubens pristal. Povedal: „Áno, len prosím vás, potvrdte mi to na papieri.“ Boháč sa tešil sa, že má peniaze, nemusí obraz kúpiť. S radosťou podpísal. O niekoľko dní mal Rubens výstavu a vyvesil ten obraz. Napísal pod neho: Portrét starého úžerníka. O dva dni neznámy človek za trojnásobnú cenu kúpil ten obraz. Ten neznámy bol poslaný od toho boháča. To preto, že ho všetci na obraze poznali. A začali spoznávať aj to, že bol skúpy. Nedomnievajme sa, že nás druhí nepoznajú, keď sme chamtiví, namyslení... nedomnievajme sa, že nás Boh prehliadne...

Všetko raz vyjde na povrch a na svetlo, lebo nieto skryté, čo by nevyšlo najavo, a nieto tajné, čo by sa nevyzvedelo. So všetkými tajnosťami je to tak. Pred Pánom Bohom neexistujú žiadne tajomstvá. Neurobíš nič, čo by sa ti podarilo skryť Božiemu zraku a ani sa ti nepodarí urobiť niečo poza Božiu chrbát. Tajomstvá budú tajomstvami, ale iba do určitého času, a raz sa pekne ukáže pravda, ako to vlastne bolo. Pre nás je iba jedno riešenie, to ktoré nám ponúka náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. Nebojme sa prísť k Nemu a vyznať Mu všetko, čo nás trápi, čo nás ťaží, čo nás vzdialuje od Boha. On nás z toho omilostí a dá nám istotu, že pred nebeským Otcom nie je nič zatajené, lebo v Kristovi nám je všetko odpustené.

Možno sa nám podarí oklamať ľudí, ale Boh pozná naše srdce.

Pane Bože, ďakujeme Ti, že v Tvojich rukách je náš život. Ty poznáš každé naše túžby; ani naše vzdychy nie sú skryté pred Tebou. Pomôž nám kráčať v nevinnosti, vykúp nás a buď nám milostivý. Nech naše nohy pevne stoja na rovnej ceste. V mene Pána Ježiša. Amen

Túžiš sa stať dedičom neba?

„Tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno,“ (Ján 1,12)

Istý bohatý pán mal veľkého dlžníka. Dlžník náhle zomrel. Pán nenašiel po ňom nič, iba jedného dvojročného syna. Toho si vzal k sebe do kaštieľa. Chlapec rástol s boháčovým synom. Keď mal chlapec dvanásť rokov, boháč si ho zavolať k sebe, odovzdal mu list, aby ho prečítal. A chlapec v ňom s hrôzou čítal, aké dlhy zanechal po sebe jeho otec, čo stojí jeho živobytie a zaopatrenie v pánovom kaštieli. Keď list dočítal, pán sa na neho súcitne pozrel a povedal: „Vidíš, koľko si mi dlžný? Ale neboj sa! Môj syn si ťa obľúbil ako brata a prosil ma, aby som ti všetko odpustil. Preto ten list trhám.“ A potom si prečítal druhý list. Bolo v ňom toto: „Kedže si ťa môj syn vzal za brata, prijímam ťa za svojho syna a robím ťa dedičom spolu s mojím synom. Teraz už nie si dlžníkom, ale mojím bohatým synom.“ Kto opíše radosť tohto chlapca?

Tým šťastným synom je každý, kto uveril a prijal pravdu evanjelia a vyznal Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa! Môžeš sa ním stať aj ty, „ak uveríš v Jeho meno,“ (Ján 1,12) V Ježišovi sme sa stali Božími Synmi (dcérami) a tým aj dedičmi neba. Lebo: „Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi.“ (Rimanom 8,14)

„Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás vo svojom veľkom milosrdenstve vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej, pre neporušiteľné, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo. Ono sa uchováva pre vás v nebi.“ (1.Petrov 1,3-4)

Tí, ktorí milujú Krista dnes, budú Mu spievať chválu aj vo večnosti.

Vďaka Ti, Bože, za víťazstvo, ktoré si nám dal skrze svojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista. Vierou máme prístup k tej milosti, v ktorej zotrávame, aj sa chválime nádejou na Božiu slávu. Amen

Navštevuješ dom modlitby?

„Môj dom sa bude volať domom modlitby“. (Matúš 21,13)

Istý človek hľadal dokonalú cirkev. Metodistickému kazateľovi Spurgeonovi povedal, že sa nemôže rozhodnúť vstúpiť do nejakej cirkvi, nakoľko žiadna nedosahuje ideál dokonalosti. Spurgeon mu na to odpovedal: „To je pravda, že dokonalá cirkev nejestvuje. Keď chcete na takú cirkev čakať, musíte čakať, kým neprídete do neba. Keby ste aj takú cirkev našli, tá by vás neprijala, lebo vy tiež nie ste dokonalý. A keby vás prijala, stala by sa nedokonalou.“

Aj dnešnej dobe veľa ľudí prestalo chodiť do svojich kostolov. Majú na to skutočne vážny dôvod - vidia v nich nedokonalých ľudí, ktorí sa nesprávajú podľa ich predstáv. A preto z ich úst počuť: „No predsa nebudem chodiť do takého spoločenstva.“ Silný argument a dobrá výhovorka. Otázkou je, či aj moja prítomnosť v kostole nie je aj pre niekoho iného dôvodom na pohoršenie.

Do kostola nechodíme kvôli nedokonalým ľuďom, ale kvôli dokonalému Bohu, aby sme Mu vyjadrili vďačnosť a oslávili Ho! Pán Ježiš pre našu záchranu zomrel na kríži. Či to nie je dosť veľkým dôvodom na vzdávanie vďaky? Jeho slová sú: „Môj dom sa bude volať domom modlitby“. (Matúš 21,13) Nerobme z neho lotrovský pelech! Prijmime do srdca Ježišove slová: „Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ (Matúš 11,29)

Odmietanie Boha sa nedá ospravedlniť nijakou výhovorkou.

Pane, naplň moje srdce láskou a radosťou, môj rozum jasnými myšlienkami a dobrými nápadmi, moje oči smiechom, moje uši harmonickými zvukmi, hudbou, ktorú majú radi aj anjeli, moje ruky nežnosťou, švihom a ochotou pomôcť, moje plecia silou a elánom, moje nohy tancom, celé moje telo spokojnosťou. Pane, daj, nech som vďačný za všetko, čo si stvoril. Uč ma vďačnosti jednoduchých a skromných. Požehnávaj ma na všetkých mojich cestách. Amen

Si pyšný na to, že ťa obdivujú?

„Či teda jete, alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu.“ (1.Korint'anom 10,31)

Istý mladý človek odišiel na púšť, aby odlúčený od sveta, mohol slúžiť Pánu Bohu. Ale aj tu ho trápila otázka, či to robí správne, či si týmto spôsobom života zaistí večnú spásu. Raz mal sen. V tom sne prišiel k nemu anjel a ho vyzval, aby ho nasledoval. A tak šiel za anjelom až prišli k veľkému chudobnému domčeku. Anjel nenápadne otvoril dvere, vošli dnu a pozorovali dievča, ktoré čistilo veľmi špinavú drevenú podlahu. Naraz sa dievča vzpriamilo, aby si oddýchlo a vtedy si povzdychlo: „Bože, všetko pre teba, aj tú drinu na tvoju česť a slávu!“ Potom nenápadne odišli a anjel ho zaviedol do veľkého chrámu v meste. Chrám bol preplnený ľuďmi. Na kazateľnici bol mladý kazateľ a nadšene kázal. Všetci ho počúvali a niektorí si aj poplakali. Kázeň skončil, ľudia boli zamyslení a kazateľ odchádzal. Zdalo sa, že bol pyšný na to, ako sa mu kázeň vydarila.

Vtedy sa anjel opýtal pustovníka: „Čo si myslíš, kto viac urobil pre svoju spásu – ten kazateľ, alebo to dievča.“ Pustovník bez rozmýšľania povedal: „Zaiste ten kazateľ, ktorý povzbudil toľkých ľudí.“ Anjel mu však povedal: „Mýliš sa. Kazateľ iste urobil veľa, keď povzbudil toľkých ľudí, ale pre svoju spásu nič neurobil. To preto, že nehľadal Božiu slávu, ale svoju slávu. To dievča robilo všetko na Božiu česť a slávu.“

Nezáleží na tom, čo robíme, ale na tom, ako to robíme. Pán Boh nepozera na veľkosť a dôležitosť našich skutkov, ale na lásku, s ktorou sme naše skutky vykonali.

Nebeský Otče, Ty si želáš, aby sme všetko, čo robíme, robili na Tvoju česť a slávu. S veľkou radosťou a s láskou chceme plniť toto Tvoje želanie. Prijmi preto všetko naše konanie, naše modlitby, každý náš krok, vedomú, aj nevedomú činnosť, každý nádych a výdych, každý úder nášho srdca, činnosť každej bunky nášho tela, na Tvoju česť a slávu. Amen

Máš v sebe Kristovo zľutovanie?

„...lebo som neprišiel svet odsúdiť, ale spasit’.“ (Ján 12,47)

Gertrud vo le Fort v knihe Pilátova žena uvádza scénu, keď Pilátova žena ide do spoločnosti kresťanov a je spoznaná. Nechcú ju preto vpustiť. Ona ale hovorí: „Nehľadala som tu Božiu spravodlivosť, ale len Kristovo zľutovanie – to, ktoré nie je z tohto sveta. Avšak vy ste ho poznali práve tak málo, ako ho poznal môj manžel.“

Mári Rafaelová v knihe Vinný kmeň napísala: „Keď sa kresťanovi podarí, aby predstihol svoje okolie poctivou láskou k Bohu a ku stvoreniu, urobil dosť. Len táto láska je znamením kresťanstva v nás. Bez toho ostatného sa už do neba nejako pretlačíme.“

Aby si mohol svojim životom ukazovať na Ježiša potrebuješ sa s Ním najprv stretnúť! Potrebuješ s Ním „chodiť“ každý deň. Potrebuješ Ho spoznať. Potrebuješ Ho pochopiť. Potrebuješ Ho mať rád...Potom budeš konať a zmýšľať ako On a staneš sa skutočným kresťanom, nie len kresťanom podľa mena. A Ježišova láska v Tebe vykoná zázraky a ty sa staneš svetlom a soľou pre tento svet.

Nezabúdaj, Ježiš nikoho neodsudzuje. On neprišiel, aby súdil svet, ale aby ho spasil. Odpúšťa ti hriechy a chce, aby si aj ty odpúšťal. A nezabúdaj!, najhlavnejšie prikázanie hovorí: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou. Druhé je toto: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.“ (Marek 12,30-31)

Len ak človek dokáže milovať a odpúšťať, je pravým kresťanom.

Pane Ježišu, Ty nás povolávaš k láske, lebo iba dokonalá láska dokáže robiť zázraky. Pomôž nám žiť v Tvojej láske a robiť dobré skutky na Tvoju slávu, aby v nich bol oslávený náš Boh Otec, ktorý je na nebesiach. Amen

Čo bude po smrti?

**„Kto má Syna, má život; kto nemá Božieho Syna, nemá život.“
(1.Jánov 5,12)**

Slávny taliansky básnik A. Dante (1265-1321) bol z politických dôvodov vyhnaný zo svojej vlasti. Zomrel vo vyhnanstve v Ravenne. Sotva zavrel oči, otvorili sa oči jeho rodákov vo Florencii a chceli básnika pochovať so slávou vo svojom meste. Obyvatelia Ravenny však jeho mŕtvolu nevydali. Nestali ste o neho za živa, nedostanete ho ani po smrti.

Ak nestojíme o Boha v živote, nedostane sa nám ho ani po smrti. Pravdou je, že každý kto sa narodil, raz zomrie. Podľa Božieho slova sú dve formy života: jednou je radosť a plnosť a druhou je zúfalstvo a beznádej. Záleží nie na forme smrti ale už teraz pre akú formu sa rozhodneme. „Byť v nebi znamená žiť navždy život v plnosti Božej prítomnosti a lásky. Peklo, to je stav večného zúfalstva, výčitiek svedomia, nenaplnenosti, osamelosti a nenávisť. Do takejto situácie, sa človek dostane, ak odmietne Boha. Odmietnutie Boha znamená zriecť sa lásky Božej.

Boh každému dáva nádej vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. V ňom nám daroval lásku a milosť. A dal aj nám istotu a možnosť získať nielen večný raj, ale prežívať raj aj tu na zemi, síce nedokonalý ale plnohodnotný. Vzkriesenie Ježiša Krista otvára cestu človeku k Pánu Bohu. Dobrovoľne a bez násillia. A to je aj odpoveďou na otázku: „Čo bude po smrti?“. S Ježišom Kristom večný život a spasenie bez Neho večná smrť, blúdenie a bezmocnosť.

Božia láska sa stáva bezmocnou tam kde je odmietnutá.

Pane náš Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že si už pred nami prešiel prúdmi smrti a otvoril nám cestu k životu. Otváraj nám oči pre svoje víťazstvo, aby sme poznávali, že Ty, Boh silný a živý, si uprostred nás a budeš s nami vo všetkom, čím budeme prechádzať, až do poslednej chvíle nášho života. Amen

**Niekedy sa
pozri hore,
usmej sa a
ticho povedz:
„Viem, že si to bol
Ty, PANE“
ĎAKUJEM.**

Kedy je správny čas uverit'?

„...vy predsa neviete, čo bude zajtra s vašim životom. Ved' ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže a potom mizne. (Jakub 4,14)

K veľkému anglickému kazateľovi Charlesovi Spurgeonovi prišiel raz po jednej kázni mladý muž a povedal: „Pán kazateľ, máte pravdu, tiež musím nájsť toho muža z Golgoty a stať sa Božím dieťaťom. Jedného dňa sa obrátim.“ „Jedného dňa?“ opýtal sa Spurgeon. „Áno, neskôr.“ „Neskôr? Prečo nie dnes?“ Tu vysvetľuje ten mladý muž trochu neisto: „Rád by som bol spasený a preto a raz aj obrátim k Ježišovi. Ale predtým by som rád ešte niečo mal zo života.“ Vtedy sa Spurgeon hlasno rozosmial a povedal: „Mladý muž, ste veľmi nenáročný. Aby som mal niečo zo života, to by mne nestačilo. Ja nechcem niečo zo života, ale život. A v mojej Biblii sú napísané Ježišove slová: „ Ja som prišiel, aby mali život a mali ho hojnejšie.“

Kedy je správny čas uverit'? Nikto z nás nevie, koľko času mu ešte zostáva do smrti. Deň sa ešte neskončil a už myslíme na to, čo budeme robiť zajtra, o týždeň, o mesiac, o rok. Všetci máme nejaké sny a plány do budúcnosti, ktoré si prajeme aby sa naplnili, túžime mať či už veľa materiálnych vecí alebo nám viac záleží na zdraví, láske, priateľstve. Neraz pri tom zabúdame na to, že raz sa náš zemský život skončí. Samozrejme, že je dobré starať sa o svoje zdravie, milovať blížnych, pracovať, aby sme materiálne zabezpečili svoje rodiny, ale nesmieme zabúdať, že príde hodina, kedy tomu všetkému bude koniec. Zamysleli ste sa už niekedy nad tým, čo bude po smrti? Jedna vec je istá, mŕtvi budeme oveľa dlhšie ako sme živí, a preto sa určite oplatí na chvíľu zastaviť a venovať pozornosť tomu, čo nám Boh hovorí prostredníctvom svojho Slova – Biblie o tom, čo sa bude diať po našej fyzickej smrti.

Lebo čo osoží človeku, keby získal čo hneď i celý svet a svoju dušu stratil? (Marek 8,36)

Pane Ježišu, Ty si povedal: „Kto verí vo mňa ma večný život“. Ďakujem Ti za dar viery, ďakujem Ti za milosť a spásu, že si sa obetoval za moje hriechy, aby som ja mohol večne žiť. Amen

Pred Bohom nič nezatajíš

„Ty, prečo opovrhuješ svojim bratom? Všetci sa totiž postavíme pred Boží súdny stolec.“ (Rimanom 14,10)

Istý človek sa veľmi vážne pohádal so svojim známym. Dlho nosil v sebe hnev a nenávisť. Napokon sa rozhodol, že ho zabije. Ukryl sa v lese za strom pri ceste, ktorou sa jeho známy každý večer vracal z práce. Keď sa priblížil na dostrel, vytiahol revolver, natiahol, namieril a stlačil spúšť. Revolver sa však zasekol a nevystrelil. Známy prešiel a ani netušil, že mu vlastne išlo o život. Odišiel aj útočník. Keď ho zlosť prešla, upokojil sa a pomyslel si, že sa vlastne nič nestalo. „Veď som ho nezabil, a ani ma nikto nevidel.“

Ako ľahko človek dokáže uveriť svojmu sebaklamu. Veď čo chýbalo, aby ho zastrelil? Všetci žijú, a tak sa predsa nič hrozného nestalo. Ale v Božom slove je napísané: „Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah; a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život“. (1.Jánov 3,15) Tento skutok je veľmi vážnym porušením Božieho prikázania: **Nezabiješ!** Aby sme sa vyhli trestu, nájdeme si výhovorku. Pred Bohom nič nezatajíme. On vidí aj to, čo je skryté, vidí aj do nášho srdca. Boha neoklameme!

Možno aj my niekedy konáme vo svojom živote podobným spôsobom. Vyznajme to Bohu! Inak naše svedomie, aj náš vzťah s Bohom zostane zaťažené hriechom.

Jediným zmizikom na ľudské hriechy je Kristova krv.

Požehnaný si, Pane, Bože vševládny. Ty poznáš myšlienky človeka, Ty vidíš aj do našich srdc. Ty vidíš, čo sa v nich skrýva. Pane Ježišu, Ty si lekár, prosím uzdrav nás zo všetkých chorôb hriechu, zaobchádzaj s nami podľa svojho milosrdenstva. Pomôž nám žiť v opravdivej bázni pred Tebou a zachovávať Tvoje prikázania. Nech Ti naše životy prinášajú česť, chválu a slávu. Amen

Čo vieš o Bohu?

„Hospodin, ty ma skúmaš a poznáš. Ty vieš o mne, či si sadám a či vstávam, i môj úmysel zďaleka poznáš.“ (Žalm 139,1-2)

„Vieš niečo o Bohu?“ pýtala sa istá neveriaca žena jednej kresťanky. A tá jej odpovedala: „Viem toho málo, poznám však spôsob ako s ním prísť do styku.“ „Ako?“ „Kľakni si a modli sa so mnou a stretneš sa s Bohom.“ Naozaj, pri modlitbe spoznáme Boha, - podobne ako človeka pri rozhovore.

Modlitba, to je konkrétny čas, v ktorom sa nevenuješ ničomu, ani nikomu inému, iba Bohu. Je to rozhovor s Bohom. Ak ju začneš praktizovať, možno sa najprv budeš čudovať, že sa „nič nestalo“. Nemyslí si, že hneď uvidíš jasný blesk z neba a množstvo anjelov. Modlitba je základom nášho vzťahu s Bohom. A každý vzťah treba budovať postupne. Boh túži mať vzťah s tebou, prejaviť ti to, že ťa miluje. Chce sa rozprávať s tebou, pomáhať ti a hlavne sa snaží priviesť ťa do neba.

To, čo nám príde na myseľ, keď premýšľame o Bohu, je pre nás tou najdôležitejšou vecou. To, čo vieme o Bohu určuje, aký s Ním máme vzťah. Ak sa dá Boh niekomu spoznať, je to dar. Vďaka tomuto daru vieme, že Boh existuje a vieme aj to, že nás má rád. Pýtali sa starého kňaza, ako sa modliť. A on odvetil: „Nie je potrebné veľa hovoriť v modlitbe. Často vystieraj svoje ruky a hovor: ‚Pane, podľa svojej vôle a svojej múdrosti zmiluj sa nado mnou‘“.

„Vieš, čo od teba chce Boh?“ Boh chce, aby si vedel, že mu na tebe záleží, že sa o teba vždy zaujíma, a najmä že ťa nesmierne miluje.

Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu, aby som Tvoje meno mohol velebiť. Daj, aby som počul radosť a veselosť. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. Navráť mi radosť z Tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. Amen

Láska a pokora dokáže zázraky

„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“ (Matúš 7,12)

Učiteľka z osobitnej školy v Brazílii hovorí, že mala učiť v triede, kde bolo 37 detí. Niektoré boli podvyživené, neurotické, agresívne. Uvedomovala si, že to nebude mať ľahké. Odmietli učenie i disciplínu a preto bola malomysel'ná. Pomaly ale zisťovala, že keď sa začala riadiť vo vzťahu k deťom podľa evanjelia pokorou a láskou, tak to prinášalo výsledok. Raz požiadala deti, aby napísali odpoveď na tému: „Akú učiteľku by si želali?“ Všetci napísali rovnako: „Aby bola úprimná, aby nás niečo naučila, aby s nami hovorila, aby sa na nás stále usmievala, aby sa nehnevvala...“ „Dobre“, povedala, - „súhlasím, ale urobme dohodu.“ A pokúsila sa im vysvetliť slová zo sv. evanjelia: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im“. (Matúš 7, 12) A povedala, že aj jej by sa páčili žiaci, ktorí by boli úprimní, učili sa a boli dobrí. A preto sa treba snažiť, aby sme boli takí, akí by mali byť druhí k nám. Žiaci prijali jej návrh a v triede sa všetko zmenilo. Navzájom si pomáhali, boli k sebe dobrí a trieda dosahovala mimoriadne výsledky. A čo ich úplne zmenilo? Pokora a láska!

Trocha lásky dokáže spôsobiť obrovskú zmenu.

Pane Ježišu, nech Tvoja láska sa našou láskou stane. Tvoja láska má moc zmeniť ľudí, má moc zmeniť svet. Premieňaj nás svojou láskou, aby sme mohli aj my skrze Tvoju lásku meniť svet a ľudí na miestach kde nás posielaš. Amen

Si kresťanom všade?

**„Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom, opravdivo.“
(1.Jánov 3,18)**

Do farnosti prišiel mladý farár. Bol plný horlivosti a preto si zaumienil, že upevní vieru vo farnosti tým, že v kázaniach preberie celé učenie o Bohu. A tak začal o podstate Božej existencie, o Božích vlastnostiach... Po jednej z týchto kázni sa stretol so staršou ženou z farnosti, matkou štyroch dobre vychovaných detí a tá mu povedala: „Pán farár, to vaše učené rozprávanie by zo mňa kresťanku neurobilo. Náš starý pán farár nás našťastie vychovával jednoducho. Učil nás poznávať Pána Ježiša, učil nás dôverovať, že jeho Otec je tiež náš nebeský Otec. A čo je hlavné, učil nás každodenne žiť v Ježišovom duchu.“

Viac viery, to znamená lepšie poznať Pána Ježiša, lepšie žiť podľa Jeho evanjelia. Nikto neuverí slovám, ak za nimi nestoja skutky. Roznecovať Boží dar v sebe sa dá pri všetkom, čo robíš. Ak to robíš pre Pána a s Ním. Slovo „viera“ v jazyku, ktorým hovoril Pán Ježiš, ma asi taký zmysel, ako „nechať sa viesť“, „nechať sa riadiť“. Kresťanský život je, keď Boh – a nie my – je centrom všetkého. Evanjelium hovorí o zrieknutí sa seba vlastnenia a darovaní sa Kristovi. Naša viera, to je odpoveď na pôsobenie Kristovho ducha v nás. Kresťania nemajú mať ambíciu, že zmenia svet. Kresťan má myslieť ako Božie dieťa, hovoriť ako Božie dieťa, konať ako Božie dieťa a to bude tá sila, ktorá zmení svet.

Byť kresťanom nie je na hodinu v nedeľu a po päť minút ráno a večer, ale byť kresťanom znamená byť ním nepretržite.

Nebeský Otče, s vierou beriem Sväté Písmo. Verím, že obsahuje slová, ktoré mi majú byť svetlom na životnej ceste. Pane Ježišu, láskou k Tebe mi rozohrej srdce, ako horelo emauzským učeníkom, keď si im vysvetľoval. Pomáhaj mi pochopiť slová, ktoré sú v ňom napísané a daj mi silu podľa nich žiť. Amen

Pozval si už Boha, aby vstúpil?

„Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, tento Boh, keďže je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch zhotovených rukami, (Skutky 17,24)

Rabín Martin Buber, si pozval na návštevu vážených hostí. Boli to učení ľudia. Svojich hostí prekvapil otázkou: „Kde býva Boh?“ Všetci sa zasmiali a jeden z nich povedal: „Ako len môžeš položiť takúto otázku. Svet je predsa plný Božej slávy.“ Rabín však zodpovedal otázku sám: „Boh býva tam, kam ho pozvali, aby vstúpil.“

Boh príde skutočne iba k tomu, kto Ho pozve. Klope na srdce každého človeka a čaká, kto Mu otvorí: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jesť s ním a on so mnou.“ (Zjavenia 3,20)

Ku nikomu nevojde nasilu. Vojde len k tomu, kto Ho pustí do svojho vnútra. Aj ty si už začul Jeho hlas? Už k tebe prehovoril? „Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere“, k tomu vojdem.

Pri dverách sú vždy dvaja. Z jednej i druhej strany. Jeden, ktorý klope - druhý, ktorý počuje klopanie - a buď otvorí, alebo nie. Medzi nimi je bariéra, ktorá ich nateraz oddeľuje. Kľučka je iba z našej strany.

Pusť Ježiša do svojho vnútra! On chce vstúpiť a darovať ti život. Lebo mimo Neho je len smrť! Chce byť súčasťou tvojho života. Chce ťa zachrániť. On je tvojim Spasiteľom, On je tvojim Záchrancom.

Pre Ježiša sme cennejší ako ten najdrahší diamant.

Príď! Prosíme, Spasiteľu. Vojdi láskavo k nám domov. Prichádzaš s večným životom, vládni tu čase i potom. Boží Syn z lásky zrodený, buď hosťom každej rodiny! Amen

Ako sa správaš k ľuďom?

„Vaša prívetivosť nech je známa všetkým ľuďom.“ (Filipanom 4,5 - ROH)

Do preplneného vlaku si sadla mladá dievčina. Akási dáma v zlej nálade sa posadila vedľa nej, a pritom do nej hrubo vrážala svojou batožinou. Cestujúci, ktorý sedel oproti, bol z toho veľmi rozčarovaný, a spýtal sa dievčiny, prečo sa neohradila. Ta s úsmevom odpovedala: „Pre takú maličkosť, veď spoločná cesta je taká krátka!“

Aká veľká pravda. Naša životná cesta je veľmi krátka! Nezatemňujme ju nepodstatnými vecami. Odpoveď tejto dievčiny by mala byť heslom pre naše každodenné správanie. Aj apoštol Pavol napomína: „Vaša prívetivosť nech je známa všetkým ľuďom.“ (Filipanom 4,5)

Dobrotivosť nie je trvať na svojich právach. Život nám ponúka dosť príležitosti prejavovať dobrotivosť, prejavovať lásku. Využívajme ich! Kto z nás dnes vie, či k tomu ešte bude mať zajtra príležitosť? To čo som práve niekomu povedal, sú možno posledné slová, ktoré odo mňa počul.

Aké dobré je slovo v pravý čas! (Príslovie 15,23) Nech Pán ochraňuje naše ústa pred každým bezcenným slovom. Nech z našich úst vychádzajú slová pokoja a lásky voči svojmu blížnemu.

Naša láska ku Kristovi je iba taká, aká naša láska k blížnym.

Pane, chráň naše ústa pred márnymi slovami. Nech z našich úst vychádzajú slová lásky, ktoré budujú a nie slová hnevu, ktoré zraňujú. Nech je naša dobrotivosť známa na miestach, kde nás posielaš. Nech „milovať budeš svojho blízneho ako seba samého“, je počuť aj z našich úst. Amen

**Cieľom lásky
nie je dostať to,
čo chcete,
ale spraviť niečo
dobré pre toho,
koho milujete.**

Počul si už o troch grošoch?

„Púšťaj svoj chlieb po vodnej hladine, lebo po mnohých dňoch ho nájdeš.“ (Kazateľ 11,1)

Môj dobrý priateľ veľmi rád pripomína poučnú rozprávku o troch grošoch. Je o človeku, ktorý pracoval na poli. Tam sa s ním dal do reči kráľ a pýtal sa ho, akú ma plácu za svoju ťažkú robotu. Odpovedal, že má každý deň tri groše a kráľ sa zadivil, že je to málo a nevie si predstaviť ako z nich dokáže vyžiť. A chudobný človek dodal: „Jaj, vaša jasnosť, čoby len vyžiť, to by ešte bolo ľahko, ale ja z tých troch grošov prvý vraciam, druhý požičiavam a iba na tom treťom sám žijem.“ Ale kráľ tomu vôbec nerozumel, ako by to mohlo byť, z troch grošov i vracat', i požičiavať, i vyžiť. A tak mu tento chudobný človek vysvetľuje: „Nuž, najjasnejší pane, to je takto! Chovám si otca už starého a nevládneho, tomu vraciam, bo on ma vychoval. Ale chovám i malého syna, tomu požičiavam, aby mi vrátil, keď ostariem. A na treťom groši aj sám potrebujem žiť.“

V Biblii je napísané, že si máme ctiť svojho otca i svoju matku. (Exodus 20,12) A tak si vážme rodičov, ktorí nám dali život a ktorí nás vychovali. Oni sú do veľkej miery zodpovední za to, kým sme, aké máme vzdelanie a čo sme dosiahli. Správajme sa aj my tak ako oni. Ale je tam aj napísané: „Pravda, nijaká prísna výchova v tej chvíli sa nezdá radostná, ale trpká; neskôr však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila.“ (Židom 12,11) Vychovávajme svoje deti tak, aby aj oni vedeli oceniť naše námahy, obety, bezsenné noci a starostlivosť. Naše deti nám to potom vrátia aj s úrokmi.

Deti nikdy neboli dobré v počúvaní starších, ale nikdy nezlyhali v ich napodobňovaní.

Drahý Bože, Ty nám vo Svojom slove dávaš príkaz, aby sme si ctili svojho otca aj svoju matku. Pripomínaš nám, aby sme s láskou vychovávali svoje deti. Pomôž nám žiť tak, aby sme zanechali svojim deťom dobrý príklad hodný nasledovania. Nech púšťame svoj chlieb po vode, aby sme ho po mnohých rokoch našli. Bez lásky to nepôjde. Pane, nech naša láska k Tebe a láska k blížnym bude pre nich dobrým príkladom. Amen

Čo nosíš vo svojom srdci?

„Dobrý človek vynáša dobro z dobrého pokladu srdca a zlý človek vynáša zlo zo zlého srdca,“ (Lukáš 6,45)

Jedného dňa dal bohatý muž chudobnému plný kôš smetí. Chudobný muž ho vzal, odišiel. Keď sa vrátil, dal tomu bohatému mužovi kôš naspäť, ale bol plný nádherných kvetov. Bohatý muž sa udivene spýtal: „Prečo si mi vrátil môj kôš plný krásnych kvetov, keď ja som ti dal iba odpad?“ Chudobný muž sa pousmial a povedal: „Každý dáva len to, čo nosí vo svojom srdci.“

V Žalme 24 je položená otázka: „Kto smie vystúpiť na vrch Hospodina? Kto sa smie postaviť na jeho svätom mieste? A hneď tam nájdeme aj odpoveď: „Ten, kto má ruky nevinné a srdce čisté; ten, kto sa neobracia k márnosti, ani falošne neprisaha.“ (Žalm 24,3-4) Pán Ježiš v reči na vrchu hovorí: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Matúš 5,8) Boh neposudzuje ako človek: „Ja neposudzujem tak ako človek. Ten si všíma zovňajšok, Hospodin si však všíma srdce.“ (1.Samuelova 16,7) Iba ľudia s čistým srdcom uvidia Božiu slávu.

Aké je to čisté srdce? Čisté srdce je ako Ježišovo, to je srdce plné lásky. Srdce očistené od zla, ktoré vychádza z jeho vnútra, lebo „z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhania, pýcha, pochabosť. Všetko toto zlo vychádza zvnútra a poškrvňuje človeka.“ (Marek 7,21-23)

Nechajme si Pánom Ježišom očistiť naše srdcia. Lebo „cieľom prikázania je láska, vychádzajúca z čistého srdca, dobrého svedomia a úprimnej viery,“ (1.Timotejovi 1,5)

Podstatné pre človeka je to, čo je v jeho srdci.

Pane Ježišu, naplň naše srdcia Svojou láskou a očisti ich od všetkého zla, ktoré nepochádza od Teba. Nech aj pre nás platia slová: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ Amen

Žiješ podľa zlatého pravidla?

„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. V tom je celý Zákon i Proroci.“ (Matúš 7,12)

Niekdže som čítal, že všetky slzy sa raz vrátia k tomu, kto ich spôsobil. Ver, že každému sa raz všetko vráti...to dobré i to zlé. A preto predtým, než niekomu ublížiš, skús si predstaviť seba na jeho mieste a vyskúšaj si, ako veľmi to môže bolieť.

V Svätej Biblii sú popísané Božie príkazy, ktoré máme dodržiavať. Ich dodržiavanie urobí náš život ľahším a ochráni nás od mnohých komplikácií, ktoré zo sebou ich nedodržiavanie prináša. Jedno pravidlo má v Biblii dokonca názov „zlaté pravidlo“, čo zdôrazňuje jeho význam. Znie: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“

Toto pravidlo je základom dobrých vzťahov v akejkoľvek forme. Rešpektuj každého človeka. Nesúď, nekritizuj, nehodnoť! To, čo vyčítaš bližnému, sám nerob. Nauč sa v pokore načúvať iných. Začni sa na človeka pozeráť aký môže byť, ak bude premenený Božou láskou. Nepozerať na to, aký je teraz. Každý stav má svoju príčinu a my nevidíme to, čo sa skrýva vo vnútri človeka. To vidí iba Boh. A iba On má moc zmeniť srdce človeka.

Nech je nám v tom príklade sám Ježiš Kristus, ktorý sa stretával s ľuďmi aj dobrými, aj so zlými. Počúvali Jeho príhovory a chodili za Ním. Občas použil aj tvrdšie slovo, zobral do ruky aj bič, ak bolo treba. No musel mať ľudí, či už dobrých aj tých zlých nekonečne rád. Pretože keď Ho mučili a zabíjali, prosil Otca, aby im dopustil. Ak ti niekto ublížil, zabudni aj ty na pomstu. Odpusť tomu, čo ťa sklamal. Odpusť tomu, čo ti zlomil srdce i tomu, čo ťa dostal na kolená. Urob to pre svoj vnútorný pokoj.

Keď mlčíš, mlč z lásky; keď hovoríš, hovor z lásky; keď zabúdaš, zabúdaj z lásky; keď odpúšťaš, odpúšťaj z lásky.

Pane Ježišu, daj nám silu milovať bližného svojho ako seba samého. Bez Tvojej lásky to nedokážeme. Amen

Ktorého vlka kŕmiš?

„Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju.“ (Rimanom 8,6)

Jedného večera zobral starý indián svojho vnuka a rozprával mu o boji, ktorý prebieha vo vnútri každého človeka. Povedal mu: „Chlapče, ten boj je medzi dvoma vlkmi, ktorí žijú vo vnútri nás všetkých. Jeden z nich je zlý. Je to hnev, závišť, žiarlivosť, smútok, ľútosť, chamtivosť, arogancia, sebaúcta, vina, odpor, menejcennosť, lži, falošná pýcha, nadradenosť a ego. A druhý je dobrý. Je to radosť, pokoj, láska, nádej, pokor, pokora, láskavosť, zhovievavosť, empatia, veľkorysosť, pravda, súciti a viera.“ Vnuk nad tým chvíľu premýšľal a spýtal sa: „Ktorý vlk vyhrá?“ Starý otec mu odpovie: „Ten, ktorého kŕmiš.“

Pán Ježiš povedal svojim učeníkom: „Zvnútra, totiž z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhania, pýcha, pochabosť.“ (Marek 7,21-22) Apoštol Pavol píše: „Lebo tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci. Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju.“ (Rimanom 8,5-6)

Žime podľa Ducha a nebudeme spĺňať žiadosti tela. „Ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie.“ (Galaťanom 5,22-23) „Ale skutkami tela sú smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závišť, opilstvo, hýrenie a im podobné.“ (Galaťanom 5,19-21)

Božia pravda odhaľuje satanové klamstvá.

Bože, Pane náš, posväcuj nás a daj nám silu odolávať pokušeniam a víťaziť nad našimi telesnými žiadosťami. Amen

Boh vidí náš motív

„Dávajte si pozor, aby ste nekonali svoju spravodlivosť pred ľuďmi len preto, aby vás obdivovali; inak nemáte odmenu od vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 6,1)

V istom mestečku žila chudobná vdova, ktorá potrebovala pomoc. A tak sa niekoľko miestnych žien rozhodlo, že urobia zbierku na podporu tejto vdovy. Svoj plán uskutočnili, ale zbierka nepriniesla veľa peňazí. Starosta obce im poradil, že ak chcú vyzbierať viac peňazí, tak nech zoberú zošit a napíšu, kto akú sumu venoval a mena tých, ktorí darovali najviac budú potom zapísané na tabuli cti. Urobili druhú zbierku pri ktorej sa vyzbieralo oveľa viac peňazí. Zaiste preto, lebo každý dobrodinec túžil mať meno zapísané na tabuli cti, aby ľudia vedeli o jeho добрote a štedrosti. Motívom nebola pomoc tejto biednej žene, ale to, aby ich ľudia chválili a obdivovali.

Je veľmi dôležité, aby sme robili dobré skutky, ale ešte dôležitejšie je, aby sme ich robili z lásky k Pánu Bohu a blížnemu a nie pre ľudskú odmenu a svoju chválu, ale Božiu slávu. I tie najväčšie dobré skutky ostávajú bez odmeny, ak nimi nehľadáme dobro blížnych a oslavu Pána Boha, ale chválu a obdiv ľudí. „Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci v synagógach a na uliciach, aby ich ľudia oslavovali. Amen, hovorím vám: Už majú svoju odmenu. Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí tvoja pravá ruka, aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je skryté, ti odplatí. (Matúš 6,2-4)

Božia odmena je ta najväčšia. Nepripravme sa o ňu svojim nerozumným správaním.

Pane, všetko čo si stvoril, stvoril si na Svoju slávu. Pomôž nám s láskou konať dobro a pomáhať blížnym s dobrým úmyslom, aby si Ty, Bože, bol v tom všetkom oslávený. Amen

Chceš mať poklad v nebi?

„Urobte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpatel'ný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde moľ neničí.“ (Lukáš 18,33)

Mel Fischer sa venoval hľadaniu pokladov. Po pätnástich rokoch úmornej práce sa mu podarilo spolu s jeho potápačmi objaviť veľký poklad. Na dne mora našli vrak španielskej lode potopenej v roku 1622 počas silného uragánu. Vo vraku objavili mnoho strieborných tehál a veľké množstvo strieborných mincí. Odhadovaná hodnota tohto pokladu bola tristo až štyristo miliónov dolárov. Keď sa Fischera novinári spýtali, či už zanechá hľadanie, keď sa zmocnil takého bohatstva, tak im odpovedal: „Ja nemám radosť z bohatstva, ktoré som našiel, ale mám pôžitok z toho, že som našiel nový poklad, a preto budem pokračovať v hľadaní ďalej“.

Bohatstvo nemôže uspokojiť človeka, aj keď po ňom túži, lebo ľudské srdce bolo stvorené pre Pána Boha a nie pre bohatstvo. Tým najväčším Pokladom, aký môže človek nájsť je Pán Boh. Pán Ježiš povedal bohatému mládencovi: „Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Lukáš 18,22) Takýto poklad našiel aj apoštol Pavol: „A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista“. (Filipanom 3,8)

Poklad nájdený v nebi je pre človeka na najväčšie a najdokonalejšie šťastie.

Všemohúci, Bože, Otče Svätý a Spravodlivý, Pán a Kráľ neba i zeme, pre Teba samého Ti vzdávame vďaky, že si svojou svätou vôľou a skrze svojho jednorodeného Syna v Duchu Svätom stvoril všetko, duchovné, telesné i nás. Ďakujeme, že v Tebe Pane Ježišu, nám Otec daroval poklad nevyčísliteľnej hodnoty, ktorý je pre nás tým najväčším a najdokonalejším šťastím. Amen

Boh sa nedá vysmievať!

„Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať, lebo čo človek rozsieva, bude aj žať.“ (Galat'anom 6,7)

V Malých Antilách sa nachádza ostrov Martinique. V roku 1902 postihla tento ostrov katastrofa o ktorej sa dlho písalo a hovorilo. Obyvateľov mesta Saint Pierre zasypala lávou sopka Monte Pelée. Menej sa už rozprávalo o tom, čo predchádzalo túto hroznú udalosť. Bol Veľký piatok. Uskutočnil sa sprievod, ktorého sa zúčastnili skoro všetci obyvatelia mesta, ktoré malo vtedy okolo 25 000 obyvateľov. Sprievod bol veľmi bohorúhavý a niesli v ňom kríž. Keď prišli na námestie pribili naň sviňu. Kríž potom vztýčili za strašného rehotu a kriku. Tento rehot sa zanedlho premenil na nárek a plač. Sopka začala chriť žeravú lávu a pochovala mesto, všetkých jeho obyvateľov i obyvateľov priľahlých dedín. Saint Pierre nebolo nikdy viac obnovené do svojej pôvodnej veľkosti, aj keď na jeho mieste boli neskôr postavené nové dediny.

Nech je toto svedectvo varovaním aj pre našu generáciu. V Európe aj na Slovensku začíname robiť pochody čertov. Prijímajú sa zákony proti Bohu, ktoré sú priam výsmechom Božích prikázaní. Nech sú nám napomínaním slova apoštola Petra: „Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať, lebo čo človek rozsieva, bude aj žať.“ (Galat'anom 6,7)

Ako sa slzy a plač tých, ktorí sú verní Kristovi, vždy premenia na radosť, tak sa rehot a smiech tých, ktorí žijú a kráčajú podľa rád diabla, vždy premenia na plač a nárek.

Drahý Bože, cesta po ktorej nás vedieš je neraz plná sĺz a bolesti. Ďakujeme, že Ty nám dávaš istotu, že sa naše slzy a plač premenia na nekonečnú radosť, ktorú budeme prežívať v Tvojej blízkosti, na mieste večnej radosti. V mene nášho Pána Ježiša Krista. Amen

**Proti trápeniam
života dal Boh
človeku tri veci:**

- VIERU**
- LÁSKU**
- NÁDEJ**

Boh t'a nikdy nesklame!

**„Bol pevne presvedčený, že ten, ktorý dal sľub, môže ho aj splniť.“
(Rimanom 4,21)**

Kapitán veľkej zaoceánskej výletnej lode sa rozhodol, že vezme cez prázdniny celú svoju rodinu na plavbu z Anglicka do Ameriky a späť. Cesta trvala niekoľko dní. Jednu noc na späťcestnej ceste, sa strhla veľká búrka. More sa rozbúrilo. Cestujúci nespali. Každý prežíval tu veľkú hrôzu po svojom. Niektorí pobehovali tu a tam, iní sa modlili. V jednej kajute sa zobudilo malé dievčatko. Pýtalo sa čo sa deje. Ktosi mu povedal, že more je rozbúrené a im hrozí potopenie lode. Opýtalo sa: „Je môj otecko na kapitánskom mostíku?“ „Áno“ znela odpoveď. „Tak je všetko v poriadku!“ Lahlo si a spalo ďalej, ako keby sa nič nestalo.

Možno plavba nášho života bude bez vln, pokojná a náš život bude plynúť radostne. Ale môže sa stať, že aj more nášho života sa rozbúri a bude ohrozovať našu životnú lodičku. Učme sa viere od tohto malého dievčatka. Ono vedelo dôverovať svojmu oteckovi, ktorý je iba slabým človekom, ako každý z nás. Aká by mala byť naša dôvera v nebeského Otca? On nás nielen miluje, ale je aj všemohúcim Bohom, ktorý nám vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi daroval všetko. On môže našu loďku zachrániť, ale má moc aj rozbúrene more utíšiť, tak ako to zažili učeníci, ktorí sa tiež báli o svoj život: „Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: „Učiteľ, učiteľ, hynieme!“ Keď sa zobudil, pohrozil prívalem vody, ten ustal a nastalo ticho.“ (Lukáš 8,24)

Dôverujme Bohu! On našu dôveru isto nesklame.

Pane Ježišu, Ty si Boh s nami. Prišiel si na tento svet, aby si nás zachránil. Pomôž nám úplne a bez pochyb veriť Tvojim slovám: proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené! Dakujeme, že Ty našu dôveru nikdy nesklameš. Amen

Neskôr nemusí byť

„...vy predsa neviete, čo bude zajtra s vašim životom. Ved' ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže a potom mizne.“ (Jakub 4,14)

Istá legenda opisuje poradu v pekle, kde sa diabli radili, ako najlepšie pokúšať ľudí. Padlo mnoho návrhov, ale Lucifer s nimi nebol spokojný. V každom niečo chýbalo k dokonalosti. Až prišiel s návrhom jeden diabol, a ten predstavil dokonalý prostriedok, ktorý nikdy nesklame. V pravý čas poviem človekovi jediné slovíčko: „neskôr“. Všetci diabli súhlasne prikyvovali a on pokračoval: „Vidím, že ktosi žije v hriechoch a zrazu sa rozhodne, že sa napraví. Ja mu poviem, nechaj to tak, na polepšenie máš času dosť. Ak ma poslúchne, je môj.“

Porozmýšľaj, či si aj ty nepočul vo svojom živote túto diabolskú výzvu a či si ju neposlúchol? Jedno príslovie hovorí, že čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. Vždy si pripomínaj, že budúcnosť je v Božích rukách a nie v твоjich. Pod' dnes k Bohu a učiň pokánie zo svojich hriechov. Volaj k Nemu: „Bože buď milostivý mne hriešnemu!“ Pozvi Krista do svojho života! A On ťa premení svojou láskou.

Diablovi nevadí ak kresťanstvo vyznávame, vadí mu ak ho praktizujeme.

Pane, prosím ťa, vstúp do môjho života, dovoľ mi prijať dar večného života, ukáž mi svoju vôľu v mojom živote, ukáž mi, ako môžem znova nadviazať vzťah, ku ktorému ma voláš. Pane, pozývam Ťa k tomu, aby si vošiel dverami, na ktoré klopeš a zmenil môj život podľa svojej vôle. Amen

Pýcha predchádza hanbu

„Pyšné oči človeka sa sklopia, hrdosť ľudí bude pokorená.“ (Izaiáš 2,11)

V benediktínskom kláštore v St. Gallen sa spomína, že tam kedysi žil zbožný mních menom Notker. Vynikal múdrosťou. Raz ho navštívil sám cisár so svojím sprievodom, aby obdivoval jeho pohotovosť, s ktorou dokázal odpovedať na každú otázku. To ale nedalo spať jeho nespokojnému druhovi. Stavil sa s cisárskym sprievodom, že Notkerovi položí takú otázku, na ktorú nebude môcť odpovedať. A tak sa spýtal Notkera: „Čo robí Pán Boh v tejto chvíli?“ Notker bez rozmyšľania odpovedal: „Aj teraz robí to, čo robil vždy a čo bude robiť ďalej. Povyšuje pokorných a ponizuje povýšených.“ Všetci sa vysmiali Notkerovmu druhovi a ten odišiel zahanbený.

V Prísloviach je napísané: „Keď príde pýcha, príde aj hanba, zatiaľ čo pokorní vlastnia múdrosť.“ (Príslovie 11,2) Naša pýcha môže byť zameraná na majetok a prosperitu, na postavenie v spoločenskom rebríčku, na naše oblečenie, inteligenciu, krásu alebo silu. Môže mať dokonca korene v našej zbožnosti a morálke, ale aj v duchovnej samolúbosti. Pyšný človek nevidí, že to, čo dosiahol ma hlavne vďaka Božej добрote a láske, ale je presvedčený, že je to jeho zásluha a nepotrebuje za to nikomu ďakovať a ani sa o získane dobra s nikým deliť, lebo všetko je jeho. Pýcha môže viesť k namýšľaniu, akí sme dokonalí a aké sú dokonalé naše činy. Pýcha nás vzdialuje od Boha, ktorý „sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.“ (Jakuba 4,6)

Pýcha človeka nezdobí, ale svedčí o jeho prázdnote.

Pane, zmiluj sa nad nami a vo Svojej veľkej láskavosti nám pomôž, aby sme s pokorou premožli každé pokušenie, ktoré nás navádza k pýche. Chceme sa učiť od Teba a byť v pokore Tebe podobný. Pane Ježišu, daj nám k tomu silu. Amen

Miluješ Pána Ježiša?

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali.“ (Ján 13,34)

Slávny maliar Gustav Dore namaľoval tvár Pána Ježiša. Do jeho ateliéru prišla maliarka, ktorá ho poznala. Ta sa pozerala na tento obraz sprava i zľava, dlho naň pozerala a bolo na nej vidno, že je ním dojatá. Vtedy majster povedal: „Vidím, že sa vám tento môj obraz páči.“ A ona mu odpovedala: „Viete, čo mi hovorí tento váš obraz? On mi hovorí, že veľmi milujete Pána Ježiša. Ináč by ste nemohli namaľovať tak krásnu Ježišovu tvár.“ A maliar priznáva: „Máte pravdu, milujem Ježiša a snažím sa, aby som Ho každým dňom miloval ešte viac, aby som dokázal namaľovať Jeho tvár ešte krajšiu.“

Miluješ Pána Ježiša? Nech je tento maliarov postoj pre teba inšpiráciou a motiváciou, aby si miloval Pána Ježiša každým dňom viac a viac. Nech je to na tebe vidieť. Aby každý v tebe mohol spoznať Pána Ježiša. Nech to bude vidno na tvojom postoji a jednaní, aby aj iní zatúžili po Ježišovej láske, ktorou miluje každého človeka i toho najväčšieho hriešnika. Nech Jeho láska v tebe pomôže zachrániť aj tých, s ktorými sa v živote stretávaš. Aby aj oni uverili v Jeho lásku, ktorá ich zachráni pre večnosť.

Človek je taký krásny, aká je krásna jeho duša. Taký veľký, aké veľké je jeho srdce. Taký silný, ako dokáže pomôcť slabým. Taký šťastný, ako sa dokáže tešiť z maličkosti. Taký múdry, aby inšpiroval a zlepšil život ostatných.

Pane Ježišu, Tvoja láska k nám sa nedá ani opísať. Neexistuje väčšia láska, než darovať za druhého život a Ty si Svoj život daroval za nás. Ty si nás Svojou svätou krvou draho vykúpil a zachránil nás pre večnosť. Ďakujeme Ti za túto veľkú milosť a prosíme pomôž nám žiť život na Tvoju slávu. Nech aj ľudia v našej blízkosti zatúžia po Tvojej nekonečnej láske a po večnom živote na mieste večnej radosti. Amen

Kedy začať s pokáním?

„Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!“ (Matúš 25,13)

Za svojim farárom prišiel mládenec , ktorý si užíval sveta a pýtal sa ho dokedy môže hrešiť. Z jednej strany mal obavy z toho, že bude zatratený, ale na druhej strane si užíval život a neraz pritom hrešil. Odpoveď bola takáto: „Hrešiť môžeš dokedy chceš, len jeden deň pred smrťou urob pokánie zo svojich hriechov!“ Mládenec sa potešil, že nemusí zanechať svoj terajší život a keď už bol pri dverách, zrazu sa obrátil a povedal: „Povedali ste mi, že deň pred smrťou mám robiť pokánie, ale nepovedali ste mi, kedy vlastne zomriem.“ A kňaz odpovedal: „ Toto ja neviem, len viem, že to môže byť i zajtra, preto ti neostáva nič iné, ako začať s pokáním už dnes.“

Beda, strašné beda, ktorého sa dočká každý, kto nemyslí na pokánie, ale žije vo svojich hriechoch a raz sa musí s celou tou ťarchou postaviť pred najspravodlivejšieho Sudcu. On každému ponúkol svoje milosrdenstvo, ale kto oň nestal, ten si musí vypočuť výrok Jeho spravodlivosti. Čas našej smrti je pred nami skrytý. Preto Pán Ježiš ku každému z nás volá: „Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!“ (Matúš 25,13) Tak uvážme: „Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, bdel by a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Buďme pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu o ktorej nevieme.“ (Matúš 24,43-44)

Smrť je nešťastím iba pre tých, ktorí nemajú nádej.

Pane Ježišu, Ty prídeš v hodinu o ktorej nevieme. Pomôž nám žiť podľa Tvojej vôle a odpusť nám všetky naše hriechy a viny, ktorými sme sa proti Tebe previnili. Aby sme Ťa očakávali s radosťou a nie strachom zo súdu, ktorý čaká všetkých tých, ktorí odmietli Tvoju milosť. Amen

Počúvaš a zachovávaš Slovo?

**„Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo.“
(Lukáš 11,28)**

V Paríži kázal známy kazateľ Beauvegard. Na jeho kázne chodievalo veľa ľudí. Chodievala tam aj pani, ktorá mala kníhkupectvo. Na jednej kázni kazateľ hovoril o mravnej škode, ktorú zapríčiňuje čítanie nemravných a protináboženských spisov. Táto pani prišla s plačom po kázni za kazateľom a prosila ho, aby s ňou prišiel do jej kníhkupectva. „Príďte a vyhľadajte všetky knihy, čo sú škodlivé pre vieru a mravnosť. Radšej stratím peniaze ako dušu. Vaša kázeň mi otvorila oči, aby som videla aké trestuhodné je moje zamestnanie, a ja sa chcem zrieknuť všetkého čo škodí!“ Beauvegard tam našiel 6000 škodlivých spisov. V jeho prítomnosti ich sama obchodníčka zničila, aj keď tým utrpela značnú finančnú škodu. Od toho dňa sa do jej obchodu nedostalo nič nemravné ani protináboženské.

Táto pani počúvala Božie slovo a zobrala si k srdcu to, čo k nej hovorilo. Slovo padlo do dobrej pôdy a prinieslo úžitok. „Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo.“ (Lukáš 11,28) Aj my sa snažme nielen počúvať Božie slovo, ale ho aj naplniť. Nech je náš dom postavený na pevnej skale a preto odolá každej víchrici, aj každej záplave. (Matúš 7,24-25)

Jeden malý krok k poslušnosti je obrovským krokom k požehnaníu.

Bože, otvor nám uši, aby sme počuli Slovo, ktoré k nám hovoríš. Daj nám silu, aby sme neboli iba poslucháčmi, ale aj vykonávatel'mi toho, čo od nás požaduješ. Nech sa podobáme múdremu mužovi, ktorý si postavil svoj dom na skale, ktorý žiadna víchrici života nezničí. O to Ťa prosíme Otec, v mene Pána Ježiša Krista. Amen

Si „bláznom“ pre ľudí?

„Ved' slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spásu, je Božou mocou.“ (1.Korint'anom 1,18)

Filozof Kierkegaard opisuje udalosť, ktorá sa stala v Dánsku. Vo veľkom cirkuse vypukol požiar. Riaditeľ cirkusu poslal klauna, ktorý už bol nalíčený do blízkej dediny pozvať jej obyvateľov, aby prišli hasiť požiar. Medzi cirkusom a dedinou bolo pole, na ktorom už bolo zrelé obilie. Hrozilo veľké nebezpečie, že sa oheň rozšíri na toto pole a živlu podľahne aj obec. Klaun prišiel do dediny a povedal obyvateľom o čo ide. Oni sa začali smiať, lebo si mysleli, že je to nový trik, ktorým chce dostať ľudí do cirkusu. Klaun ich presviedčal, že ide o veľké nebezpečenstvo, ale jeho správe nikto neuveril. On plakal od žiaľu, ľudia plakali od smiechu. Oheň sa rýchlo priblížil k dedine a bolo už neskoro. Za chvíľu boli aj ich domy v plameňoch.

Ludská ľahostajnosť sa neustále opakuje. Všetkým ľuďom hrozí veľké nebezpečenstvo. Pán Boh posielal svojich prorokov, aby ľudí varovali, napomínali, vyzývali ich na pokánie a ľudia boli ľahostajní voči tomu, čo proroci hovorili. Prišla potopa, pred ktorou Noe varoval. Ohňom a sírou bola zničená Sodoma a Gomora. Ľudia sú nepoučiteľní. História sa opakuje. Znova sa smejú Slovu o kríži, ktoré je pre nich bláznovstvom a radšej kráčajú do záhuby. Znova sa smejú z varovaní, ktoré posielala Pán Boh na zem. Ale, blahoslavení budú tí, ktorí nevideli, a uverili. (Ján 20,29)

Sloboda nám dáva robiť to, čo sa páči Bohu, a nie nám.

Pane, Bože náš, otvor nám oči, aby sme videli znamenia, ktorými nás varuješ pred zničujúcim ohňom. Otvor nám uši, aby sme počuli Tvoj hlas, ktorým nás pozývaš k Sebe. Ty si k nám poslal Svojho Syna Ježiša, aby nás zachránil. Ďakujeme, že Tvoje slovo, ktoré je svetu bláznovstvom je pre nás Božou mocou na spásu. Amen

**Biblia nás učí
ako sa ide
do neba,
nie o tom
ako je
nebo postavené.**

Veríš bájkam alebo Bohu?

„A v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“ (Skutky 4,12)

Macedónsky kráľ Filip tiahol s veľkou armádou na Grécko. Nebezpečenstvo bolo veľmi veľké. Najslávnejší rečník staroveku Demostenes, na veľkom zhromaždení vyzýval Grékov, aby sa pripravili na obranu svojej vlasti. Chcel, aby sa spamätali zavčasu, kým nebude neskoro. Hovoril ohnivo, ale oni driemali. Zvýšil svoj hlas, ale nikto ho nebral vážne, aj napriek tomu, že sa na Grécko valila veľká pohroma. Čím bola jeho reč ohnivejšia, tým viac driemali. Keď si nevedel s nimi poradiť, začal hovoriť bájku o somárovi a jeho tieni. Vtedy sa všetci prebudili a s napätím ho počúvali.

Nepodobáme sa aj my neraz týmto Grékom? Ak ide o vážne veci driememe a sme ľahostajní. Evanjelium je dobrou správou, ktorú nechceme počuť. Dobrá správa je, že Boh nás miloval tak veľmi, že poslal Svojho syna Ježiša, na záchrannú akciu, aby zomrel na kríži namiesto nás, a tak odčiniť naše hriechy. A ak sa odvrátíme od svojho hriechu a budeme v Neho veriť, Boh nám môže naše hriechy odpustiť a my môžeme mať istotu, že po smrti pôjdeme do neba. Koľkí ľudia nechcú túto správu počúvať a ľahšie uveria rôznym bájkam?

„...lebo jeden je Boh a jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi — človek Kristus Ježiš, ktorý dal seba samého ako výkupné za všetkých;“ (1.Timotejovi 2,5-6)

Keď nedokážeme prijať vetu za vetou, ktoré Ježiš vtesnal do evanjelia, ostaneme navždy analfabetmi evanjelia, neschopní napísať svojim životom slovo Kristus.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že si sa zriekol Božej slávy, ponížil si sa a stal si sa poslušným Otcovi až na smrť, a to smrť na kríži. Preto Ťa Boh Otec nad všetko povýšil a dal Ti meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán.“ Amen

Čo by si povedal o Ježišovi?

**„Pán prikázal tak, aby tí, čo ohlasujú evanjelium, z evanjelia aj žili.“
(1.Korint'anom 9,14)**

Poľský spisovateľ, prieskumník a univerzitný profesor Ossendowski napísal spomienky na svoje cesty po Alžírsku a Tunisku, ktoré nazval „Duša Sahary“. Spomína v nich aj veľmi smutnú príhodu. Jedna vznešená a veľmi vzdelaná Afričanka sa stretla s Francúzom, ktorý o sebe prehlasoval, že je kresťan. Ona sa mu priznala, že verí v Ježiša Krista, ale nie iba ako v proroka, ale ako Boha. Mala k tomu tento dôvod: Úplne zabudnúť na seba, keď trpíme a myslieť iba na druhých, také niečo dokáže iba Boh. A Kristus to dokázal, preto musí byť Bohom. Potom poprosila Francúza, aby ju naučil nejakú modlitbu k Ježišovi. On ju nemohol naučiť, lebo sám sa nemodlil a preto žiadnu modlitbu nepoznal. Potom ho poprosila, aby jej niečo porozprával o Ježišovi. On však Ježiša nepoznal ani o Ňom nikdy nečítal a tak jej nevedel o Ňom nič povedať.

Čo by si povedal o Ježišovi ty, ak by si bol na Francúzovom mieste? Vieš sa modliť? Poznáš Pána Ježiša? Mnohí ľudia o sebe tvrdia, že sú kresťania, ale Pána Ježiša nepoznajú, Písmo nečítajú, do chrámu nechodia a preto nemôžu vydať o Ňom svedectvo. Pán Ježiš nie je pre nich Záchrancom a Spasiteľom. Byť kresťanom znamená poznať Pána Ježiša, aby sme mohli o Ňom rozprávať tým, ktorí Ho ešte nepoznajú. Snažme sa o to, lebo aj dnešný svet čaká na svedectvo nášho kresťanského života. Našou povinnosťou je svedčiť o Kristovi. „Veď ak zvestujem evanjelium, to nie je pre mňa chvála; je to moja povinnosť a beda mi, ak ho nebudem zvestovať.“ (1.Korint'anom 9,16)

Poznaj Bibliu hlavou, uschovaj ju v srdci, ukazuj ju svojim životom a rosievaj ju po svete.

Marana tha! Pane Ježišu príd! Zjav nám Svoju slávu, aby sme mohli vydávať svedectvo o Tebe tým, ktorý ťa ešte nepoznajú. Svet Ťa potrebuje, iba Ty ho môžeš spasit' a zachrániť. Ty si Pravý Boh, Pán, Záchranca a Spasiteľ! Amen

Daj si pozor na zlaté putá!

„Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani moľ, a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú.“ (Matúš 6,20)

V dobe sťahovania národov Vandali porazili Vizigotov a zajali ich kráľa. Urobili z neho otroka. Dali mu na nohy putá. Pretože bol kráľom, tak mu dali zlaté putá. Vizigotsky kráľ mal mnoho zlata a preto boli jeho putá veľmi ťažké. Akú radosť mal z toho zlata, ktoré z neho urobilo otroka? Iste z neho veľa radosti nemal. Veľmi rád by sa ho zbavil, len aby sa stal slobodným človekom, človekom bez zlatých pút.

Symbolom bohatstva je zlato, ktoré vie človeka spútať a urobiť ho otrokom. A to nielen vtedy, keď ho nosí na rukách, nohách alebo v ušiach, ale aj vtedy, keď ho má vo svojich pokladniciach, sýpkach, ak zaujalo celé jeho srdce a celú jeho myseľ. Na nohách a rukách cítime jeho ťarchu a vieme, že sme jeho otrokom. Hrozné a nebezpečné je, ak ho máme v srdci a vo svojej mysli, kde necítime jeho ťarchu. „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Matúš 6,21) – toto sú slová Pána Ježiša. Zamyslime sa nad nimi. Nezhromažďujme si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole a kde zlodeji vnikajú a kradnú. Ale si zhromažďujme poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani moľ, a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú. (Matúš 6,19-22) Lebo iba toto bohatstvo má trvalú hodnotu.

Investujme v živote do vecí, ktoré prinesú výnosy vo večnosti.

Bože, otvor nám oči, aby sme vedeli rozpoznať všetky lákavé ponuky, ktorými nás chce diabol odpútať od Teba. Daj nám silu odolávať pokušeniam bohatstva, ktoré nám zlý ponúka a ktoré nás spútajú ťažkými okovami otroctva. Pomôž nám zhromažďovať si poklady srdca, ktoré nám prinesú výnosy vo večnosti, nech dokážeme pochopiť význam Tvojich slov, Pane Ježišu: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ Amen

Myslíš na večnosť?

„Hľa, dal si mi času na piad' a dĺžka môjho života pre teba je ako nič.“
(Žalm 39,6)

Čas ubieha, večnosť sa blíži – to je nápis, ktorý môžeme vidieť na fasáde kostola v St Quen-les-Vignes, malej dedinke v Touraine. Čítanie tohto nápisu by nemalo človeka nechať ľahostajným. Benjamin Franklin povedal: „Ak je čas najvzácnejšia vec zo všetkých, tak je premrhanie času najväčšie premrhanie, pretože stratený čas nemožno znova nájsť a to, čo voláme dostatkom času sa vždy ukáže ako dosť málo.“ Čas ubieha, lebo náš život sa podobá „odpočítavaniu dozadu“- deň, ktorý uplynie sa už nikdy nevráti.

Večnosť sa približuje a Blaise Pascal to okomentoval slovami: „Keď ľudia nemohli vyliečiť smrť, rozhodli sa, že aby sa stali šťastnými, prestanú na ňu myslieť“. Lenže čas ubieha tak, ako v nejakom filme a všetko naše konanie je zaznamenané: „Hovorím vám však, že v deň súdu sa ľudia budú zodpovedať za každé prázdne slovo, ktoré vyrieknu. Na základe svojich slov budeš ospravedlnený a na základe svojich slov budeš odsúdený.“ (Matúš 12,36-37)

Večnosť sa približuje a pred ňou sa neschováme ani neutečieme. Kto do nej vstúpi so svojimi hriechmi bude za to prísne súdený. Ten, kto však prijal Ježiša ako svojho Spasiteľa, je Ním oslobodený od dňa súdu. (Židom 9,27) Pre tých, ktorí prijali Krista bude večnosť miestom pokoja a šťastia. Čím bude pre teba?

A ako každý človek umiera len raz a potom bude súd, tak aj Kristus bol len raz obetovaný, aby vzal na seba hriechy mnohých, a druhý raz sa zjaví nie pre hriech, ale na spásu tým, čo ho očakávajú. (Židom 9,27-28)

Bože, daj mi poznať, kedy skonám, a aký je počet mojich dní, aby som si uvedomil, aký som pominuteľný. Moja nádej sa upiera k Tebe. V Ježišovi Kristovi mi môže byť z Tvojej milosti odpustené. Prosím, zbav ma každej viny a očisti má od každého hriechu. Odvráť svoj pohľad odo mňa, aby som pookrial, skôr než odidem a už ma nebude. Amen

Veríš v nebo a peklo?

„Potom povie aj tým po ľavici: ‚Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom.‘ (Matúš 25,41)

Iste ste si už niekedy položili otázku: „Ako môže milujúci Boh poslať ľudí do pekla?“ C. S. Lewis napísal: „Existujú len dva typy ľudí na konci sveta: tí, ktorí Bohu povedia: ‚Buď vôľa Tvoja,‘ a tí, ktorým na konci Boh povie: ‚Buď vôľa tvoja.‘ Všetci, ktorí sa ocitnú v pekle, si to zvolili. Bez slobodnej voľby by peklo nemohlo existovať.“

Ako teda ľudia skončia v pekle? Tak, že uveria diablovým klamstvám a odmietnu Božiu milosť. Neprijmú ponuku odpustenia, ale sa rozhodnú nasledovať satana. V prvom rade si treba uvedomiť, že peklo nebolo stvorené pre ľudí, ale pre diabla a jeho démonov. Boh dal človekovi slobodnú vôľu. Každý ma právo vybrať si cestu, po ktorej pôjde. V ponuke sú iba dve cesty – úzka a široká. Jedna vedie do neba a druhá do pekla. „Veď priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú.“ (Matúš 7,13-14)

Boh dá ľuďom len to, čo chcú a čo si vybrali. Ak človek vo svojom živote nechce Boha, On sa mu vnučovať nebude. Nebude človeka nútiť, aby ho žiadal o odpustenie hriechov, ktoré nás oddeľujú od Neho. Skrze Ježiša Krista nám Boh daroval na hriech liek. Kto tento „liek“ odmieta, skončí na mieste, ktoré voláme peklo.

V srdci človeka sa rozhoduje o nebi i pekle.

Pane Ježišu, pomôž nám žiť na Tvoju slávu, aby nám raz zazneli z Tvojich úst slová: ‚Podďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou.‘ Amen

Vieš, čo je Božia vôľa pre tvoj život?

**„Za všetko vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi.“
(1.Solúnčanom 5,18)**

Grécky filozof Diogenes sa vybral do mestečka, v ktorom ľudia žili veľmi nerozumne, ba až bláznivo. Pomaly kráčal a keď už bol celkom blízko, vtedy ho predbehol muž, ktorý sa veľmi ponáhľal a bol celkom spotený. Filozof sa opýtal muža, odkiaľ prichádza a kde sa tak ponáhľa. Odpovedal, že je poslom. Pred niekoľkými dňami ho predstavení mesta poslali a on sa hneď poslušne vybral na cestu. Nepovedali mu však ani kam má ísť, ani čo tam má vybaviť a on sa ich na to zabudol opýtať. Až po niekoľkodňovej ceste si spomenul, že síce ide, ale ani nevie kde, ani čo má vybaviť. Teraz sa vracia, aby sa na to predstavených opýtal, kde má ísť a čo má vybaviť.

Na tomto svete je plno takých „nemúdrych“ a „bláznivých“ ľudí, ktorí síce kráčajú životom, ale vôbec nevedia kam. Pán Boh stvoril tento svet na svoju slávu, aby Ho všetko stvorenie oslavovalo. Človek, ktorý je obdarený rozumom a slobodnou vôľou, má oslavovať Boha dobrovoľne a vedome. Koľkí ľudia si vôbec neuvedomujú túto svoju povinnosť voči svojmu Stvoriteľovi? Ba ich to vôbec ani len nenapadlo, ani im to nik nepovedal a oni sa na to neopýtali. Uvedomme si, že na tento svet sme prišli, aby sme Boha poznávali, milovali, Jemu slúžili a po smrti k Nemu prišli. Iba ak si toto uvedomíme, prežijeme svoj život dobre a dosiahneme cieľ, pre ktorý sme boli stворení.

Hovorí sa: „Kde je vôľa, tam je cesta“ Pravdivejšie je: „Kde je určitý cieľ, tam je i vôľa.“

Bože, Ty si nás stvoril na svoju slávu a daroval si nám všetko potrebné pre život. Pomôž nám žiť posvätený život, aby sme zvestovali Tvoje slávne skutky v ktorých si Ty, oslávený. Nech náš život je behom za jasným cieľom, pre ktorý sme boli stворení a odmenou nám bude nebeská cena a veniec víťazstva. Amen

**Čím je hlučnejší
naš svet, tým
väčšmi mlčí BOH.
Mlčanie je rečou
večnosti, hluk
hlasom
pomínutelnosti.**